ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 1745

ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6.47'. Δύσις ἡλ. 5.31'.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 20.1, ἐλαχ. 15.2. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ, 755.6

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΑΙ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Ὀκτώβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐφημερίδων διεξάγεται ζωηρὰ πολεμικὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἔναντι τῶν δύο ἀντιπάλων πολιτικῶν κομμάτων. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συστάσεώς του, τὸ φιλελεύθερον κόμμα ἐπεζήτησε νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν φιλικωτάτων σχέσεων αἱ ὁποῖαι συνδέουν τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ τὸν Φετχῆ βέην, συνάδελφόν του εἰς τὴν στρατιωτικὴν σταδιοδρομίαν καὶ παιδικὸν φίλον, διὰ νὰ ἀποσπάσῃ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος εἶχεν ἱδρύσει κατὰ τὴν πλέον ταραχώδη στιγμὴν τοῦ πολέμου, καὶ τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο τότε «Ὀργάνωσις πρὸς ἄμυναν τῶν δικαιωμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Τουρκίας». Τὸ κόμμα ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν τοῦ Λαϊκοῦ, (Χάλκ Φιρκασί) μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Τὸ Φιλελεύθερον κόμμα ἐπέδειξε πολλὴν ἐπιτηδειότητα. Προσεπάθησε νὰ ἐπιφέρῃ σχίσμα μεταξὺ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ, νὰ ἐπιρρίψῃ ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὅλην τὴν εὐθύνην διὰ τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, καὶ νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς τὴν μεγάλην δημοτικότητα τῆς ὁποίας χαίρει ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ παρὰ τῷ λαῷ, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοιουτοτρόπως τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ Φετχῆ βέης καὶ κυρίως οἱ ἀμέσως περὶ αὐτὸν ὡς καὶ αἱ ἐφημερίδες ποὺ τὸν ὑπεστήριζον, ἰδίως ἡ «Γιάριν» καὶ ἡ «Σὸν Ποστασὶ», δὲν ἐνόησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐὰν ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐπέτρεψε τὴν σύστασιν μικρᾶς ἀντιπολιτευτικῆς ὁμάδος, οὐδόλως ἐπεθύμει νὰ καταστρέψῃ τὸ ἐν τῇ κυβερνήσει κόμμα, ἀληθὲς δημιούργημα τῶν χειρῶν του εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεώς του. Γνωρίζει καλὰ ἐκείνους ποὺ διευθύνουν τὸ κόμμα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του καὶ δὲν φοβεῖται ὅτι τὸ καθεστὼς τὸ ὁποῖον ἐπέβαλεν εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ αἱ ριζικαὶ μεταρρυθμίσεις διατρέχουν οἱονδήποτε κίνδυνον.

Δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος, ὁ ὁποῖος ἀνῆκεν εἰς τὸ περίφημον Κομιτᾶτον τῆς Ἑνώσεως καὶ Προόδου, τὸ ὁποῖον κατηγορήθη ὡς ἀναμιχθὲν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν Κουρδικὸν κίνημα τοῦ 1925. Ὑπῆρξεν ἐπίσης καὶ ἡ περίφημος συνωμοσία τῆς Σμύρνης ἀποσκοποῦσα τὴν δολοφονίαν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες ἀπαγχονισμοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Τζαβὴτ βέη. Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν ἀμφιβολία ὅτι ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἐπιθυμῶν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν τῶν ἰδεῶν, δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ μειώσῃ τὴν θέσιν τοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν εὑρισκομένου κόμματος. Δι' αὐτὸ καὶ ἀπηύθυνε τὴν γνωστὴν ἐκείνην ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Τζουμχουριέτ» θέτων τὰ ζητήματα εἰς τὴν θέσιν των. Ἐδήλωσε διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης ὅτι εἶνε ἱστορικῶς συνδεδεμένος μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποσχισθῇ. Καὶ τὸ ἐδήλωσε χωρὶς περιφράσεις.

Εὑρισκόμεθα ἐσχάτως πρὸ νέων ἐπιτηδείων ἐνεργειῶν τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος.

Ἡ «Γιάριν» ζητεῖ παρὰ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν πρωθυπουργίαν, ὡς ἐξέφρασε τὴν διάθεσιν κατὰ τὴν πρὸ μηνὸς παραίτησιν τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ. Ὁ σκοπὸς τῆς αἰτήσεως ταύτης εἶνε ὁ ἴδιος μὲ τὴν ὅλην προσπάθειαν τῶν φιλελευθέρων. Κατ' αὐτοὺς ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς εἶνε ὁ μόνος ὑπεύθυνος τῆς σημερινῆς καταστάσεως καὶ ὀφείλει μὲ κάθε τρόπον νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ἀρχῆς. Μόνον ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἔχει τὸ κῦρος καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὴν χώραν. Ἡ προσπάθεια τῶν φιλελευθέρων εἶνε ἐξησθενημένη καὶ ὁ κυβερνητικὸς Τύπος δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀπαντήσῃ καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς σκοποὺς τῶν φιλελευθέρων.

Βουλευταὶ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ ἄμεσον περιβάλλον τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ μοῦ ἐπανέλαβον ὅσα ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, καὶ συγκεκριμένως ὅτι δὲν σκοπεύει νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν. Μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ θὰ δεχθῇ παρομοίαν μεταρρύθμισιν, ἐὰν ἡ πατρὶς εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ ἢ ἐὰν αἱ κοινωνικαὶ μεταρρυθμίσεις ἐκινδύνευον νὰ ναυαγήσουν. Παρομοίους κινδύνους δὲν διαβλέπει αὐτὴν τὴν στιγμὴν, μήτε εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον. Ἠθέλησε νὰ ὑπάρξῃ λογικὴ ἀντιπολίτευσις ἀσκοῦσα ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς κυβερνήσεως ἀλλὰ μὴ ἀποτελοῦσα κίνδυνον διὰ τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ κόμμα. Ἐν τῇ σκέψει τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἡ ἵδρυσις κόμματος ἀντιπολιτεύσεως εἶνε νέα μεταρρύθμισις ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν χώραν τῆς ὁποίας παραμένει αὐτὸς ὁ ἀνώτερος ρυθμιστής. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἄλλως τε ὁ Φετχῆ βέης σιωπᾷ εἰς πολλὰς περιπτώσεις.

Ὁ Φετχῆ βέης

Ὁπωσδήποτε, τὸ Φιλελεύθερον κόμμα, ματαιοπονεῖ ὅταν καταβάλλῃ προσπαθείας νὰ ἀποσπάσῃ τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Πρέπει νὰ πεισθῇ ὅτι ἡ δρᾶσίς του θὰ ἀναπτυχθῇ ἄνευ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων προσωπικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Κεμάλ, ὁ Φετχῆ βέης γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο πολὺ ἐπικίνδυνον καὶ διὰ τὴν χώραν καὶ δι' αὐτὸν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

ΟΠΩΣ ΠΡΟ ΤΟΥ 1914

ΟΤΑΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΥΡΙΕΥΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΚΡΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, Ὀκτώβριος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου μας). — Ὑπάρχει μόδα καὶ διὰ τὰς ἰδέας ὅπως ὑπάρχει ἡ μόδα τοῦ ἐνδύματος. Ἐφέτος αἱ ἰδέαι ντύνονται μαῦρα. Τὸ φαινόμενον ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, εἰς τὴν πτῶσιν τῶν ἀξιῶν καὶ εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως. Κυρίως ὅμως ὀφείλεται εἰς ἕναν φόβον, ἕνα πανικὸν τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος ἔχει κυριεύσει ὅλον τὸν κόσμον. Τίποτε δὲν εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνον. Ὁ φόβος τοῦ πολέμου εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον διὰ νὰ προκληθῇ ἕνας πόλεμος. Εἰς τὰ 1914 ὁ φόβος τοῦ πολέμου ὤθησε τοὺς λαοὺς κατ' ἀλλήλων. Οἱ Γερμανοὶ εἶχαν πάθει ἕνα εἶδος μανίας καταδιώξεως ἀπαράλλακτα ὅπως τώρα οἱ Ρῶσσοι. Ἐπίστευον ὅτι οἱ λαοὶ παρεσκευάζοντο πυρετωδῶς διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον των καὶ ἐπροτίμησαν τὸν ἄμεσον πόλεμον ἀπὸ τὸν ἀγωνιώδη φόβον τοῦ πολέμου.

Αὐτὸς ὁ παθολογικὸς φόβος τοῦ πολέμου νὰ εἶναι ἆρά γε τύψις τῶν νικητῶν, ἕνα εἶδος ἐκδικήσεως τῆς τύχης ἐναντίον συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐβασίσθησαν εἰς τὴν βίαν; Τὸ διαπιστώνει κανεὶς ὅταν μελετᾷ τὴν σημερινὴν ψυχολογίαν τῶν Γάλλων. Ἡ Γαλλία ἔχει τὸν ἰσχυρότερον στρατὸν τῆς Εὐρώπης. Ἔχει σύνορα, τὰ ὁποῖα κανεὶς δὲν τῆς διαμφισβητεῖ, οὔτε αὐτὴ ἡ Γερμανία, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωρραίνη δὲν ἀποτελοῦν σοβαρὰν διεκδίκησιν. Ἡ Γαλλία εὑρίσκεται εἰς μίαν θέσιν ἐκτάκτως εὐνοϊκὴν καὶ εἶναι ἐκείνη ἐν τούτοις ἡ ὁποία παραπονεῖται συνεχῶς διὰ τὴν ἀσφάλειάν της καὶ πιστεύει ὅτι ὑπονομεύεται.

Θὰ μᾶς παρατηρήσουν ὅτι λησμονοῦμεν τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Κάθε ἄλλο. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ὑπερβάλλουν φοβερὰ τὸν ἐκ Γερμανίας κίνδυνον. Ἡ Γερμανία παρουσιάζει ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοιαύτην, ἡ ὁποία κάθε ἄλλο παρὰ τῆς ἐπιτρέπει νὰ σκέπτεται περὶ πολέμου, ὄχι μάλιστα καὶ νὰ τολμήσῃ νὰ τὸν πραγματοποιήσῃ. Πόλεμος σημαίνει ἄμεσον ἐπανάστασιν ἐντὸς τῆς Γερμανίας. Ὁ κ. Τριβεράνους ἠμπορεῖ νὰ φωνασκῇ ὅσον θέλει ὅταν ἔχῃ γύρω του πέντε μόνον βουλευτάς. Ἠμπορεῖ νὰ γίνωνται καὶ ἐνθουσιώδεις παρελάσεις εἰς μερικὰς γερμανικὰς πόλεις, διότι εὐχερέστερον νὰ διδάξῃ κανεὶς εἰς 120 χιλιάδας ἄνδρας νὰ βαδίζουν ρυθμικὰ παρὰ νὰ ἵστανται ἀκίνητοι ὄπισθεν ἑνὸς μυδραλλιοβόλου.

Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβῇ εἰς τὴν Γερμανία τὸ μεταχειρίζονται ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν πολεμικὴν τῶν κομμάτων. Κάθε λέξις τοῦ κ. Τριβεράνους, ὅπως καὶ κάθε διαδήλωσις ἀποτελεῖ ἐπιχείρημα διὰ μίαν μερίδα τοῦ γαλλικοῦ Τύπου καὶ εὐκαιρίαν μοναδικὴν διὰ νὰ κατακριθῇ ὁ κ. Μπριάν. Ὁ φόβος τοῦ πολέμου καὶ τῆς Γερμανίας ἐνσπείρεται κατ' αὔξουσαν γεωμετρικὴν πρόοδον.

Καὶ ἡ Ἰταλία; Ἄλλη ἱστορία αὐτή. Ἡ Ἰταλία, ὅπως καὶ ἡ Γερμανία, οὔτε ἐπιθυμεῖ, οὔτε ἔχει τὴν δυνατότητα τοῦ πολέμου. Ἄσχετον ἂν ὁ κ. Μουσσολίνι, διὰ λόγους ἐσωτερικῆς καταναλώσεως καὶ διὰ τοὺς ἀντιπάλους τῆς χώρας του θέλει νὰ καλλιεργῇ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἕτοιμος. Κανεὶς δὲν ἀπατᾶται ὅτι οἱ λόγοι του εἶναι στοιχεῖα διὰ τὰς διαπραγματεύσεις, τὰς ὁποίας ἔχει ἤδη ἀρχίσει.

Αὗται αἱ διαπραγματεύσεις πρέπει νὰ κριθοῦν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφύγῃ κανεὶς μίαν ἔκπληξιν. Διότι ἐὰν ἀναλύσῃ αὐτὰς τὰς διαπραγματεύσεις ποὺ παρουσιάζουν τοὺς δύο λαοὺς ἐχθρευομένους ἀλλήλους θ' ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανενὸς εἴδους πραγματικὸν περιεχόμενον. Στρέφονται κυρίως περὶ τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα. Ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρξῃ οὐσία εἰς ὁλόκληρον αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῇ ἡ προϋπόθεσις ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν νὰ συμπλακοῦν ἐλευθέρως εἰς τὴν Μεσόγειον, δηλαδὴ εἰς τὴν κυριωτέραν γραμμὴν τῶν συγκοινωνιῶν τῆς αὐτοκρατορίας δίχως ν' ἀναμιχθῇ. Ἀλλὰ τοιαύτη προϋπόθεσις δὲν νοεῖται.

Εἰς τὴν πραγματικότητα αἱ διαφοραὶ τῶν δύο κρατῶν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ ζητήματος εἶναι ὑπόθεσις γοήτρου. Πρόκειται νὰ μάθῃ ὁ κόσμος ἂν ἡ ἔπαυλις ποὺ μόλις κατεσκευάσθη εἶναι τόσον μεγάλη καὶ τόσον ὡραία, ὅσον καὶ ὁ παλαιὸς φεουδαρχικὸς πύργος, μὲ τὸν ὁποῖον συνορεύει.

Ἡ Γαλλία θεωρεῖ ἑαυτὴν φρουρὸν τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς τάξεως. Δὲν τὴν ὑποχρεώνει κανεὶς εἰς τοῦτο. Ἐφόσον τὰ ἰδικά της σύνορα εἶναι ἀσφαλῆ, θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀδιαφορῇ διὰ τὰ σύνορα τῶν ἄλλων. Ἐπροτίμησεν ὅμως τὸν ρόλον τοῦ στύλου τοῦ ναοῦ. Δὲν τὴν κατακρίνομεν, εἶναι ρόλος δυσχερὴς καὶ εἶναι ἐκτάκτως γενναῖον ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας ὅτι τὸν ἀπεδέχθη.

Ὁ ρόλος ὅμως αὐτὸς συνεπάγεται ἀπαραιτήτους θυσίας. Συνεπῶς, ἐὰν ἡ Γαλλία κατέληγεν εἰς μίαν συνεννόησιν μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἔστω καὶ μὲ θυσίαν μέρους τοῦ γοήτρου της, ἡ διεθνὴς κατάστασις θὰ ἐβελτιοῦτο εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἔναντι τῆς Γαλλίας, δυνάμεως συντηρητικῆς, ὑπάρχει εἰς τὴν Εὐρώπην μία δύναμις ἐνδιαφερομένη δι' ἀλλαγὰς προκαλεῖ καὶ ἐξάπτει τὰς ἐλπίδας ἐν Γερμανίᾳ, Αὐστρίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Βουλγαρίᾳ, Λιθουανίᾳ καὶ ἴσως ἐν Ρωσσίᾳ.

Συνεπῶς, ὁ ρόλος τοῦ ἀνησύχου δὲν συμφέρει εἰς τὴν Ἰταλίαν. Θὰ τὸν ἀπηρνεῖτο εὐχαρίστως. Ἂς ρυθμισθῇ ἡ διαφορὰ μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ ἂς διακηρύξουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ἡ ἔπαυλις εἶναι ὡραία ὅσον καὶ ὁ πύργος, ἂς δώσουν εἰς τὸν Φασισμὸν αὐτὴν τὴν ἱκανοποίησιν, ἡ ὁποία τόσον τοῦ ἀναγκαιοῖ ἐσωτερικῶς καὶ θὰ ἰδοῦν σχεδὸν αὐτομάτως νὰ ὑποχωροῦν ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυσχέρειαι. Ἡ Γαλλία θὰ προσέφερε μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς τοὺς συμμάχους της καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην συνεννοουμένη μὲ τὴν Ἰταλίαν παρὰ ὀχυρώνουσα τὰ σύνορά της.

Αἱ οἰκονομικαὶ κρίσεις κάποτε τελειώνουν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅμως αἱ ἑβδομάδες καὶ οἱ μῆνες ὑπολογίζονται διπλοῖ. Ἂν ἐπιτραπῇ νὰ ἐκραγοῦν ἐν Γερμανίᾳ αἱ ταραχαί, τὰς ὁποίας ὅλος ὁ κόσμος βλέπει ἐπερχομένας, ἂν ἀφεθῇ ἐλεύθερον εἰς τὸ ρωσσικὸν ντάμπινγκ νὰ δώσῃ τὰ ἀποτελέσματά του, ἂν ἀφεθῇ ἡ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία εἶναι φαινόμενον μεταδοτικὸν, νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς ἕναν κόσμον διαλελυμένον ἀπὸ τὸν ἐθνικισμὸν, θὰ ἴδωμεν ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου τοῦ πολέμου πράγματα πολὺ χειρότερα ἀπὸ τὸν πόλεμον.

Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀναπόφευκτον. Ἡ τάξις εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν θὰ τηρηθῇ μὲ τὰ ὅπλα ἀλλὰ μὲ συνετὴν πολιτικήν.

Ὁ κυριώτερος κίνδυνος ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀπαισιοδοξίας δὲν εἶναι ὁ πόλεμος, ὁ ὁποῖος παρ' ὅλ' αὐτὰ εἶναι ἀπίθανος, ἀλλ' εἶνε ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἀπαισιοδοξίας ἐμποδίζει νὰ εὑρεθοῦν αἱ ἁρμόζουσαι λύσεις εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς ζωῆς αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναζητηθοῦν καὶ νὰ εὑρεθοῦν ἄνευ φιλικῆς συνεργασίας καὶ ἠρέμου ἀτμοσφαίρας. Ὁ πραγματικὸς κίνδυνος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπειλεῖ εἶναι αἱ κοινωνικαὶ ἀνωμαλίαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι πιθανὸν νὰ ἐκδηλωθοῦν ἂν παραταθῇ ἐπὶ μακρὸν ἡ οἰκονομικὴ κρίσις. Καὶ ὁ κίνδυνος αὐτός, καμμία ἀμφιβολία δὲν χωρεῖ ὅτι ἐπαυξάνει ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ κυριεύῃ τοὺς λαούς.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΡΟΜΗΝΥΕΤΑΙ Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΥΟ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Η ΦΙΛΙΑ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ κύκλοι παρακολουθοῦν μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὰς τελευταίας ἐξελίξεις τῆς διπλωματικῆς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ, τὰς ὁποίας θεωροῦν ὡς ἐγκυμονούσας σοβαροὺς μελλοντικοὺς κινδύνους.

Τὸ πρῶτον γεγονὸς εἶνε ὅτι τὸ Μέγα Φασιστικὸν Συμβούλιον ἐπεβεβαίωσε κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀρχῆς τῆς ναυτικῆς ἰσοπλίας μὲ τὴν Γαλλίαν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐλάχισται πιθανότητες ὑπάρχουν σήμερον ὅπως ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία ἀπολήξουν εἰς συμφωνίαν, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ νίκη τῶν Χιτλερικῶν κατὰ τὰς τελευταίας γερμανικὰς ἐκλογὰς φαίνεται ὡς δυναμένη, μέχρις ὡρισμένου σημείου τοὐλάχιστον, νὰ διευκολύνῃ τὴν προσέγγισιν μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Αἱ διχόνοιαι διὰ τὰ ζητήματα τῶν μειονοτήτων τοῦ Ἄνω Ἀδίγη ὑφίστανται πάντοτε, ἀλλὰ ἡ προσέγγισις αὐτὴ ἐπιθυμεῖται πραγματικῶς ὑπὸ σημαντικῆς μερίδος τῆς ἰταλικῆς κοινῆς γνώμης.

Τέλος, σχολιάζεται ζωηρῶς ἡ ὁσημέραι ἐντεινομένη σύσφιγξις τῶν δεσμῶν φιλίας μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν Σοβιέτ. Αἱ δύο χῶραι ἐνεκαινίασαν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς τελευταίας ἐμπορικῆς συμφωνίας των στενωτάτην οἰκονομικὴν συνεργασίαν. Νέαν ἄλλως τε ἀπόδειξιν τῆς ἰταλορρωσσικῆς φιλίας παρέχει ἡ ἐνταῦθα ἔλευσις πολυμελοῦς σοβιετικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς, ἐπιφορτισμένης νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ναυπηγεῖα καὶ τὰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας, καθὼς καὶ ἡ παραγγελία ρωσσικῶν πολεμικῶν εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα. Ἀφ' ἑτέρου, εἶνε χαρακτηριστικὸν, ὅτι εἰς τὴν διεθνῆ ἐξέγερσιν κατὰ τοῦ σοβιετικοῦ «ντάμπινγκ» ἡ Ἰταλία ἔλαμψε διὰ τῆς ἀπουσίας της.

Ἡ γενικὴ κατάστασις, οἵα παρουσιάζεται διὰ μέσου τῶν διαφόρων τούτων γεγονότων, προσβλέπεται μετὰ πολλῆς ἀπαισιοδοξίας. Πιστεύεται ὅτι, ἐὰν δὲν προέλθῃ εἰς συμφωνίαν μὲ τὴν Γαλλίαν, ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ θὰ ἦτο πράγματι διατεθειμένη νὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰ Σοβιέτ, στηριζομένη συγχρόνως εἰς μὲν τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην ἐπὶ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας, εἰς δὲ τὰ Βαλκάνια ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας. Εἰς τὸν συνδυασμὸν αὐτὸν θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι θὰ περιελαμβάνετο ἀναγκαίως καὶ ἡ Τουρκία, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἄξονα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς της τὴν τουρκορρωσσικὴν φιλίαν.

Κατόπιν τούτων εἶνε εὔκολος ἡ πρόβλεψις ὅτι, ἐὰν ἐδημιουργεῖτο μία τοιαύτη κατάστασις, θὰ ἐβλέπομεν σχηματιζόμενα ἐν Εὐρώπῃ δύο ἀνταγωνιζόμενα συγκροτήματα, τὰ ὁποῖα μοιραίως θὰ ἤρχοντο εἰς σύγκρουσιν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ

Τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως

Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τὰ μοναδικὰ εἰς τὸν κόσμον τείχη

Τί πρέπει νὰ γίνῃ

Ἡ «Πρωΐα» εἶχε δημοσιεύσει πρὸ καιροῦ ἄρθρον εἰδικοῦ συνεργάτου της, διεκτραγῳδοῦντος τὴν ἀθλίαν κατάστασιν καὶ τοὺς κινδύνους τῆς πλήρους καταστροφῆς τῶν μνημείων τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Τουρκίας. Ἕνας στενὸς ἐθνικισμὸς τῶν Τούρκων ἰθυνόντων ἔχει καταδικάσει εἰς φθορὰν ἀσφαλῆ τὰ λείψανα ἑνὸς μεγάλου πολιτισμοῦ, ἡ ἐξαφάνισις τῶν ὁποίων θὰ ἀποτελέσῃ ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν διὰ τοὺς μελετητὰς τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Μεγάλης Αὐτοκρατορίας. Ἐνῷ ἡ συντήρησίς των θὰ ἀπεδείκνυεν ὅτι ἡ τουρκικὴ ἐπιστήμη ἔχει συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς της καὶ θὰ ἀπετέλει πηγὴν οἰκονομικῆς ὠφελείας διὰ τὴν Τουρκίαν λόγῳ τῆς ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως.

Σχετικὸν πρὸς τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶνε ἄρθρον εἰδικοῦ συνεργάτου τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος», ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐργασίας πρὸς «ἀποκατάστασιν» τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἀφορμὴν ὁ γράφων λαμβάνει ἐκ τῶν πληροφοριῶν τοῦ καλλιτεχνικοῦ κριτικοῦ Λονδινίου περιοδικοῦ, ὅστις ἐπεσκέφθη τελευταίως τὸν Ναὸν καὶ ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀναζητεῖ κανένα γενναιόδωρον ξένον χορηγὸν, ὅστις νὰ δώσῃ οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν 100.000 λιρῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ «ἀποκατάστασιν» τῆς Ἁγίας Σοφίας. Τὸ ποσὸν τοῦτο — λέγει ὁ συνεργάτης τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος — εἶνε ὑπερβολικόν. Δέκα χιλιάδες λίραι θὰ ὑπερήρκουν διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἀναγκαίων ἐπισκευῶν.

«Ἐπισκευαὶ εἰς μεγάλην κλίμακα εἶνε περιτταὶ, ἀφοῦ πᾶν τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκοδομῆς ἐγένετο ἐπιτυχῶς κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἔκτοτε δ' ἐβεβαιώθη ἀδιαμφισβητήτως ὅτι τὸ κύριον οἰκοδόμημα οὐδένα διατρέχει κίνδυνον καταρρεύσεως. Ὁ μέγας ναὸς εἶνε κτισμένος ἐπὶ τῆς μόνης πετρώδους ἐπιφανείας ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς πόλεως· οὐδὲν ρῆγμα ἢ καθίζησις παρετηρήθη κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα. Ὁ Τοῦρκος ἀρχιτέκτων ὁ ἐπιφορτισθεὶς μὲ τὰς προσφάτους ἐπισκευὰς ἐπείσθη ὅτι ὁ ναὸς οὐδεμίαν σοβαρὰν ζημίαν ὑπέστη ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς πτώσεως τοῦ πρώτου τρούλλου κατὰ τὴν σειρὰν τῶν σεισμῶν, οἵτινες ἐκλόνισαν τὴν πόλιν εἴκοσιν ἔτη μετὰ τὸν πρῶτον καθαγιασμὸν τοῦ ναοῦ, τῷ 537 μ.Χ.»

Ἡ κυριωτέρα ἐπισκευὴ περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος εἶνε τὸ καθάρισμα τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μωσαϊκῶν, τὰ ὁποῖα παραμένουν ἀπὸ αἰώνων κρυμμένα κάτω ἀπὸ τὰ γύψινα ἢ ἀσβέστινα ἐπιχρίσματα τῶν Τούρκων.

«Ἀλλὰ — ἐπιλέγει ὁ συνεργάτης τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος» — ὑπάρχουν πολὺ περισσότερα πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ μία κατάλληλος «ἀποκατάστασις». Ἐν πρώτοις, εἰς τὴν στοὰν τοῦ πρώτου ὀρόφου ὑπάρχει τάφος φέρων ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ἐρρίκου Δάνδολο, τοῦ κακοήθους Δόγη τῆς Βενετίας, εἰς τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἀποδοθῇ ἡ δῄωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς κλίμακα πολὺ μεγαλυτέραν τῆς δῃώσεως τοῦ 1453. Εἶνε ἄγνωστον ἐὰν ὁ Δάνδολο εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν τάφον ἢ ὄχι. Ἔπειτα ὑπάρχει τὸ πλύσιμον καὶ ἡ ἐπισκευὴ τοῦ συνόλου τῆς πολυχρώμου μαρμαρίνης ἐπενδύσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐὰν αὐτὸ μόνον ἐγίνετο, ἡ ὅλη ἐμφάνισις τοῦ ναοῦ θὰ ἐπολλαπλασιάζετο ἑκατονταπλασίως. Ἔπειτα εἶνε αἱ ὑπέροχοι ὀρειχάλκινοι θύραι, αἵτινες ἀπαιτοῦν πολλὴν καὶ προσεκτικὴν περιποίησιν. Πράγματι, μὲ 10.000 λίρας πολλὴ χρήσιμος ἐργασία θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ, ἥτις θὰ μετεμόρφωνε τὸ σημερινὸν ἄτονον ἐσωτερικὸν εἰς ἕνα πρᾶγμα ζωντανοῦ χρώματος καὶ ὠμορφιᾶς.

Ἐὰν ὅμως προσφερθοῦν μεγάλα χρηματικὰ ποσά, ὑπάρχει ἕνα ἄλλο σημεῖον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπείρως περισσότερον ἄξιον ἀμέσου μερίμνης. Τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ ἡ ὑπέροχος Χρυσόπορτα εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν τραγικῆς ἐγκαταλείψεως, ἡ ὁποία εἶνε σοβαρωτέρα καθόσον εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν ὁ σεισμὸς δύναται νὰ προκαλέσῃ τρομερὰν καταστροφὴν μὲ τὴν κατάρρευσιν ἐρειπίων τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο εἰσέτι νὰ ἐνισχυθοῦν. Ἡ Χρυσόπορτα διασώζεται σχεδὸν ἄνεπαφος καὶ ὡραιοτάτη. Ἀλλὰ αἱ μεγάλαι μαρμάριναι ἐπάλξεις της ἔχουν διαρραγῇ μέχρι θεμελίων καὶ τὰ ρήγματα χαίνουν πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ πολλοὺς πύργους τῶν τειχῶν. Διὰ τὴν διάσωσίν των θὰ ἠδύναντο νὰ δαπανηθοῦν 90.000 λίραι καὶ θὰ ἐπρόκειτο περὶ θαυμαστῆς χρησιμοποιήσεως τῶν χρημάτων. Διότι δὲν ὑπάρχει καταπληκτικώτερον ἱστορικὸν μνημεῖον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν μεγάλην γραμμὴν τειχῶν καὶ πύργων, ἥτις ἀνεχαίτισεν ἑκατοντάδα στρατιῶν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τέλους μόνον ὑπὸ τὸ βαρὺ πυροβολικὸν, τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχικοὶ σχεδιασταὶ της δὲν εἶχον γνῶσιν. Ἰδοὺ ἕνα μνημεῖον ἔχον ἀνάγκην ἀμέσου διασώσεως, διότι, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τὸ τεῖχος κρημνίζεται καὶ οἱ λίθοι του χρησιμοποιοῦνται δι' οἰκοδομὰς καὶ ὑφίσταται νέας ρωγμάς. Πρὸ παντὸς ἄλλου, οἱ μαρμάρινοι πύργοι τῆς Χρυσόπορτας θὰ ἀπετέλουν κατάλληλον ἀφετηρίαν δι' ἐργασίαν ἀναστηλώσεως».

ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΤΗΣ ΙΟΧΟΡΗΣ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΙΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ

Ο ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ ΗΓΕΜΩΝ

ΕΝ ΠΟΛΥΕΤΕΣ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Ὁ περίφημος Ἀγᾶς Χάν, ὁ ὁποῖος ὀφείλει τὴν διασημότητά του εἰς τὸν γάμον του μὲ μίαν Εὐρωπαίαν καὶ εἰς τὴν ἐφετεινὴν νίκην του κατὰ τὰς ἱπποδρομίας τοῦ Ντέρμπυ, ἀπέκτησε τώρα ἐπικίνδυνον ἀντίπαλον, ὁ ὁποῖος διαμοιράζεται πλέον μετ' αὐτοῦ τὴν εὔνοιαν τοῦ γαλλικοῦ καὶ ἰδίως τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοῦ. Ὁ ἀντίζηλος αὐτὸς εἶναι ὁ Σουλτᾶνος τῆς Ἰοχόρης τῶν Ἰνδιῶν, ὁ ὁποῖος ἐνυμφεύθη κατ' αὐτὰς μὲ μίαν κυρίαν τῆς καλυτέρας ἀγγλικῆς κοινωνίας.

Ἡ τελετὴ εἰς τὸ Ληξιαρχεῖον τῆς Πρίνσες Ράου τοῦ Λονδίνου ὑπῆρξε τὸ εὐτυχὲς τέρμα μακροῦ ἐρωτικοῦ μυθιστορήματος. Καὶ ἰδοὺ τί πληροφορούμεθα σχετικῶς ἀπὸ τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα βρίθουν περιγραφῶν καὶ σχολίων:

Ἡ νύμφη, κυρία Οὐΐλσων εἶναι ὑψηλή, ξανθὴ κυρία, μὲ θαυμαστῶς λευκὴν καὶ φρέσκην ἐπιδερμίδα, θυγάτηρ Σκώττου ἀρχιτέκτονος, ἡ ὁποία, ταξειδεύουσα ὡς κόρη εἰς Συγκαπόρην, ὑπανδρεύθη ἐκεῖ νεαρὸν ἰατρόν.

Ὁ σύζυγός της ἀνῆκεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ πενθερός της ἦτο ἀνώτερος στρατιωτικὸς ἰατρὸς εἰς τὸ Κράτος τῆς Ἰοχόρης. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπισήμου δεξιώσεως ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ διοικητοῦ ἐν Σιγκαπόρῃ, ἡ Ἀγγλὶς ἐγνώρισε τὸν νεαρὸν τότε Σουλτᾶνον, καὶ, ὅπως εἰς τὰ ρωμαντικὰ μυθιστορήματα, ἢ εἰς τὸν «Ρωμαῖον καὶ Ἰουλιέτταν», κατελήφθησαν ἀμφότεροι ὑπὸ σφοδροτάτου ἔρωτος μὲ τὴν πρώτην ματιάν. Ἀργότερον, ἡ κυρία Οὐΐλσων εὕρισκε συχνότατα ἀφορμὰς νὰ ἐπισκέπτεται τὸν πενθερόν της εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς χώρας, τὴν Ἰοχόρε Μπάρου, ὅπου καὶ συνηντᾶτο ἑκάστοτε μὲ τὸν Σουλτᾶνον. Παρῆλθον ἔκτοτε ἔτη πολλά. Ὁ γάμος τῆς κυρίας Οὐΐλσων ἀπέβη — ὡς ἦτο φυσικὸν — ἀτυχέστατος, καὶ ἡ Ἀγγλὶς ἐπέστρεψε τέλος εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου μόλις πρό τινων ἑβδομάδων κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὸ διαζύγιον.

Εὐθὺς ὡς ἔφθασεν εἰς Ἰοχόρην ἡ σχετικὴ εἴδησις, ὁ Σουλτᾶνος ἐξεκίνησε διὰ τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν, καὶ διήνυσε τὴν ἐξ 9000 μιλίων ἀπόστασιν μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα, σπεύδων νὰ κάμῃ τὸ ταχύτερον αἴτησιν γάμου πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου ἀντηλλάσσοντο ἀδιαλείπτως ραδιοτηλεγραφήματα καὶ «καλωδιοτηλεγραφήματα» μεταξὺ τῶν δύο ἐρωτευμένων. Καὶ τώρα, ἡ ἕνωσίς των συνετελέσθη πλέον, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δύο ἀγαπημένοι... ἐμεγάλωσαν ἀρκετά. Ἡ αὐτοῦ βασιλικὴ ὑψηλότης ὁ Σὲρ Ἰμπραὴμ, Σουλτᾶνος τοῦ Κράτους καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Ἰοχόρης, ἡγεμὼν χώρας ἐκτάσεως 7500 τετραγωνικῶν μιλίων, κατοικουμένης ὑπὸ ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου ψυχῶν, εἶναι ἡλικίας πεντήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν. Ἡ ἡλικία τῆς κυρίας Οὐΐλσων θρυλεῖται ὅτι... δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τεσσαράκοντα Μαΐους.

Ὁ Σουλτᾶνος, ὁ ὁποῖος ἐκτιμᾶται πολὺ παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Αὐλῇ, θεωρεῖται δὲ εἷς τῶν πλουσιωτέρων ἡγεμόνων τῆς Ἀνατολῆς, εἶναι γίγας τὴν ἐμφάνισιν, φημίζεται δὲ ὡς ὁ μεγαλύτερος κυνηγὸς ἀγρίων θηρίων. Ἔχει τὸ ρεκὸρ εἰς τὴν θήραν τῶν τίγρεων. Οὐδεὶς δύναται νὰ συγκριθῇ μαζί του εἰς τὸ κυνῆγι αὐτό. Εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν ἦτο ἤδη ὁ σπουδαιότερος σκοπευτὴς τῆς Σιγκαπόρης, τοῦ ἐδόθη δὲ πρὸς τοῦτο ἡ προσωνυμία τοῦ «ἀνθρώπου ποὺ κυνηγᾷ πεζός». Διότι εἶνε πράγματι ὁ μόνος κυνηγός, ὁ ὁποῖος θηρεύει τίγρεις καὶ ἐλέφαντας πεζός. Ἔχει δὲ νὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἓν μοναδικὸν παγκόσμιον ρεκόρ: Κατώρθωσε κάποτε μὲ διπλοῦν πυροβολισμὸν δικάννου καραμπίνας νὰ φονεύσῃ δύο ἐλέφαντας, τὸν ἕνα ἀμέσως μετὰ τὸν ἄλλον. Συνηθίζει νὰ ἐξέρχεται μόνος εἰς κυνήγιον ἀνὰ τὴν Ζούγκλαν, συνοδευόμενος μόνον ὑπὸ τοῦ ὑπηρέτου του. Τρέφει ἄλογα κούρσας, ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀεροπορίαν — τῷ 1916 ἐχάρισε δεκατέσσαρα πολεμικὰ ἀεροπλάνα εἰς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν — εἶναι δὲ ἐνθουσιώδης λάτρης τοῦ αὐτοκινήτου. Τῷ 1903 διηύθυνε μόνος του αὐτοκίνητον κούρσας εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας Γκόρντον — Μπέννετ τοῦ Βελγίου.

(Συνέχεια εἰς 7ην σελ.)

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Τὸ Γαλλικὸν θέατρον

—Δράματα καὶ ἐπιθεωρήσεις
—Ἡ Ἰωσηφίνα Μπαίκερ ἐπανεμφανίζεται
—Ἕνας θρίαμβος τοῦ Σαβουὰρ

Ἀπολύτρωσις ἀπὸ ξένας ἐπιδράσεις

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ὀκτώβριος. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Μὲ μεγάλην ζωηρότητα ἤρχισεν ἡ νέα θεατρικὴ περίοδος. Τὰ κατάμεστα συρτάρια τῶν Γάλλων δραματικῶν συγγραφέων ἀδειάζουν τὸ φορτίον των ἐπὶ τῶν κυριωτέρων σκηνῶν. Ἀναγγέλλονται ἤδη πολλαὶ «πρῶται». Τὸ Παρίσι χαρίζει δόξαν, ἢ τοὐλάχιστον ἐπιτυχίαν. Καὶ ὁποῖος συγγραφεὺς ἐγεύθη κάποτε τὸν θρίαμβον, μάχεται τώρα ἀπεγνωσμένως νὰ κρατηθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ νὰ μὴ λησμονηθῇ. Τὸ γαλλικὸν κοινὸν ἔχει ὁπωσδήποτε καλὴν μνήμην. Ἀλλ' ἡ ὑπεραφθονία τῆς δραματικῆς παραγωγῆς εἶνε καταθλιπτική. Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὁπωσδήποτε, ὅτι ἡ ξενικὴ ἐπίδρασις ἔπαυσε ταχέως. Ὁ δραματικὸς ἐμπορικὸς ἀπολογισμὸς τῆς Γαλλίας παρουσιάζει γενναῖον περίσσευμα. Μεταξὺ τῶν νικητῶν ὑπάρχουν βεβαίως καὶ μερικοὶ ὄχι καὶ τόσον καθαρόαιμοι Γάλλοι, ὡς ὁ Ρουμᾶνος Μπιμπέσκο καὶ ὁ Πολωνὸς Σαβουάρ. Ἀλλ' οἱ κυρίαρχοι αὐτοὶ τῆς γαλλικῆς σκηνῆς ἔχουν ἀπὸ καιροῦ πλέον ἐκγαλλισθῆ, θεωροῦνται δὲ ὑπεπαριζιᾶνοι.

Ὁ Ρὶπ εὐρῆκε πλέον τὸ καλοῦπι τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται περισσότερον πρὸς τοὺς Παρισινοὺς, παρὰ πρὸς τοὺς ξένους. Κοροϊδεύει ὅπως πάντα τὴν Σορέλ, τὴν Μιστενγκέτ, τὸν Ἀντρὲ ντὲ Φουκιὲρ, τὸν Σεβαλιὲ, καὶ προβάλλει διαφόρους ἱστορικὰς εἰκόνας διὰ νὰ φανερώσῃ τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἐποχήν μας. Οὕτω, ἐπὶ παραδείγματι, βλέπομεν τὸν Λαφαγιὲτ νὰ μένῃ κατάπληκτος πρὸ τῆς σημερινῆς Ἀμερικῆς τῶν δολλαρίων καὶ νὰ διερωτᾶται κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἂν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ συμβάλῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της. Μία ἐκπρόσωπος τῆς ὑψηλῆς Παριζιάνικης μόδας ἀποκρούει τὴν ἀδαμιαίαν ἐποχήν. Ἐπιφανειακὴ γενικῶς σάτυρα, μὲ τὴν ὁποίαν, ὅποιος ἔχει κέφι, γελᾷ κάποτε. Καὶ οἱ Παριζιᾶνοι ἔχουν πάντοτε κέφι προκειμένου περὶ ἔργου τοῦ Ρίπ. Ἀντὶ τῆς Ἁγίας Γενοβέφας (Γενεβιέβης) γίνεται προστάτης θεὸς τοῦ σημερινοῦ Παρισιοῦ ὁ Ἑρμῆς, ὁ κερδῷος. Μία Παριζιάνα, ἡ ὁποία ἔχει εἰς τὰ σπλάχνα της τὸν καρπὸν ἐνόχου ἔρωτος μὲ κάποιον αἰθίοπα τοῦ Μονπαρνὰς, ἀπέρχεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν, ὅπως δικαιολογήσῃ ἐκεῖ, μὲ ἡλιόλουτρα, τὸ μελαψὸν χρῶμα τοῦ ἀναμενομένου βρέφους. Εἰς τὸν Ἀλαδῖνον προσφέρεται, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς θαυματουργοῦ λυχνίας του, ἕνα ἠλεκτρικὸ λαμπιόνι — ἵνα μαστιγωθῇ οὕτω συμβολικῶς ἡ σημερινὴ ἐποχὴ τῆς μηχανῆς καὶ τοῦ ὑλισμοῦ. Τέτοιαι καὶ ἀνάλογοι εἶνε αἱ σκηναὶ τῆς νέας ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ρίπ. Ὡς μόνη ἐλαφρυντικὴ δι' αὐτὸν περίπτωσις δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ γεγονὸς, ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὰ γοῦστα τοῦ Παρισινοῦ κοινοῦ, ἢ, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν σαφέστερα, εἰς τὰ γοῦστα τοῦ κοινοῦ ἐκείνου, ποὺ θέλει νὰ ποζάρῃ ὡς Παριζιάνικον. Καὶ τὸ κοινὸν αὐτὸ γελᾷ, ὅταν οἱ... μὴ Παριζιᾶνοι χασμῶνται.

Τοὐναντίον ἡ μεγάλη καὶ πλουσιωτάτη ἐπιθεώρησις τοῦ «Καζινὸ ντὲ Παρὶ» ἀπευθύνεται εἰλικρινῶς καὶ τιμίως πρὸς τὸ διεθνὲς κοινὸν τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης. Διὰ τοῦτο εἶχε καὶ ἐφέτος μεγάλην ἐπιτυχίαν.... μεταξὺ τῶν καθαροαίμων Παριζιάνων. Τὸ ἰδιαιτέρως ἐντυπωσιακὸν γεγονὸς εἶνε ἡ ἐκ νέου ἐμφάνισις τῆς Ἰωσηφίνας Μπαίκερ, ἥτις ἐθεωρεῖτο πλέον ὡς «ἐξωφλημένη». Καὶ ὅμως παρουσιάσθη πάλιν μεταμορφωμένη, ἐτραγούδησε μὲ λεπτὴν, σπασμένην, ἀλλὰ συγκινητικὴν φωνοῦλαν διάφορα τραγουδάκια, ἀπεκάλυψε τάλαντον ἠθοποιοῦ ὄχι εὐκαταφρόνητον, καὶ κατέκτησεν ἐξ ἐφόδου τὸ κοινόν.

Ἀλλ' ἀρκετὰ περὶ ἐπιθεωρήσεων. Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰ θέατρα τῆς πρόζας. Ἕνα δρᾶμα «Ἡ γῆ τοῦ Ἰσραὴλ» δὲν ἀξίζει νὰ ἀναλυθῇ. Ὁ ρεπόρτερ Ἐλσὲ ἐδραματοποίησεν ἁπλῶς μίαν δημοσιογραφικὴν «καμπάνιαν» του ἀνὰ τὴν Παλαιστίνην. Τοὐναντίον, ὀρθὸν εἶνε νὰ λεχθοῦν ὀλίγα περὶ ἑνὸς ἔργου τοῦ πρίγκηπος Μπιμπέσκο, τὸ ὁποῖον κυμαίνεται μεταξὺ φάρσας καὶ κωμῳδίας, καὶ ἔχει τίτλον «Ὁ κληρονόμος μου». Ἕνας φιλάσθενος, γηραιὸς, φιλάργυρος λόρδος μεταβάλλεται αἰφνιδίως διὰ τῆς ἐπιδράσεως μιᾶς νεαρᾶς καὶ ὡραίας νοσοκόμου, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπρομήθευσεν ὁ ἀπρόσεκτος κληρονόμος του. Τόση δὲ εἶνε ἡ ἀπρονοησία τοῦ νεαροῦ, ὥστε κατὰ τὴν νύκτα τοῦ γάμου τοῦ θείου του, δὲν διστάζει νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὰ συζυγικά του καθήκοντα. Τοιουτοτρόπως χάνει ὅμως τὴν κληρονομίαν. Ὁ κατὰ τεκμήριον πατὴρ τοῦ γεννηθέντος βλαστοῦ, ἀντιλαμβανόμενος τὸ πάθημά του, γελᾷ χαιρεκάκως εἰς βάρος τοῦ ἀποκληρωθέντος ἀνεψιοῦ. Ὑπάρχει κάποια στοιχειώδης προσπάθεια πρὸς ἐπιτυχῆ χαρακτηρισμὸν τῶν προσώπων, ἀλλ' ἡ φάρσα εἶνε σχοινοτενὴς καὶ κάπως κουραστική.

Ὀλιγωτέραν ἐπιτυχίαν εἶχεν ἐφέτος ὁ Μερσὲλ Ἀσὰρ μὲ τὸ «Ραντεβοὺ» του. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς συγγραφεὺς ἔχει δώσει ἤδη μερικὰς καλὰς κωμῳδίας, ἀλλ' ἐφέτος δὲν εἶχεν ἔμπνευσιν. Ἕνας ζηλιάρης σύζυγος συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν σύζυγόν του μετὰ τοῦ ἐρωμένου της εἰς μίαν καλύβην τῶν Ἄλπεων. Ἐνῷ πιέζει ματαίως τὴν σκανδάλην τοῦ ἐκδικητικοῦ του περιστρόφου, μία χιονοστοιβὰς ἀποκλείει αἰφνιδίως τὸ καταφύγιον, καὶ τοιουτοτρόπως γυναῖκα, σύζυγος καὶ ἐραστὴς καταδικάζονται νὰ συζήσουν ἐν ἀπολύτῳ ἀπομονώσει. Ὁ σύζυγος, ὁ ὁποῖος θεραπεύεται αἰφνιδίως ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν του, συνδέεται φιλικῶς μετὰ τοῦ ἐραστοῦ. Προτείνει μάλιστα ὁ ἴδιος εἰς τὴν σύζυγόν του νὰ τὸν ὑπανδρευθῇ. Ἀλλ' ἐκείνη, ἀηδιασμένη προφανῶς καὶ ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἐγκαταλείπει ἀμφοτέρους. Τὸ ἔργον εἶνε χωρὶς ἐνδιαφέρον. Καὶ ἡ βραδυὰ πάει χαμένη.

Τὴν πλέον περιζιάνικην κωμῳδίαν ἔγραψεν ἐφέτος ὁ Ἀνρὺ Ντυβερνουά. Ἡ «Καρδιὰ» ἔχει ἐλαφρότητα, σκεπτικισμὸν, ἐλαφρὰν δόσιν κυνισμοῦ καὶ ἐλαφρὰν δόσιν αἰσθηματολογίας. Δύσκολα θὰ ἐγράφετο ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι τὸ ἔργον αὐτό. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει, ὅτι ἀποκλείεται νὰ συγκινήσῃ καὶ ξένον κοινόν. Μολονότι ἡ κωμῳδία φαίνεται ἀλλόκοτη καὶ περίτεχνη, εὐχαριστεῖ ὅμως μὲ τὴν χάριν ποὺ εἶνε γραμμένη. Ἡ ὑπόθεσίς της ἁπλουστάτη καὶ ἀπιθανωτάτη: Ἕνα ἐρωτικὸ ζευγαράκι. Ὁ ἄνδρας, ὡμορφος μουσικοσυνθέτης, δεινὸς κατακτητὴς γυναικῶν, ὁ ὁποῖος ἐκμεταλλεύεται τοὺς καϋμούς των διὰ τὰς συνθέσεις του. Ἡ γυναῖκα, γενναία, εἰλικρινὴς, ἐρωτευμένη μαζί του. Ἕνας παράξενος ψυχίατρος μπαίνει ἀνάμεσόν των, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται ὅτι θεραπεύει τὰς ἀσθενείας τῆς βουλήσεως. Καὶ ἀνατρέπει τὰ πάντα. Ὁ νέος γίνεται τώρα ζηλιάρης, ἀφωσιωμένος, πιστός. Ἡ νέα, φιλάρεσκη καὶ ἀποφασισμένη νὰ παίζῃ πλέον μὲ τὸν ἔρωτα. Ἡ νέα αὐτὴ κατάστασις εἶνε χειροτέρα ἀπὸ τὴν παλαιάν. Μία λύσις ἐμφανίζεται μόνον πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὸ παρελθόν: ὁ γάμος, ὁ ὁποῖος, τὸ κάτω-κάτω, εἶνε καὶ αὐτὸς «μία μορφὴ ρήξεως». Ἡ ὑπόθεσις εἶνε μηδὲν, ὅλη ἡ ἀξία τῆς κωμῳδίας αὐτῆς ἔγκειται εἰς τὴν εἰρωνείαν της καὶ εἰς τὸ πνεῦμα της, τὸ ὁποῖον εἶνε ὑπεράφθονον ἴσως δι' ἕνα κοινὸν τοῦ 1930.

Ἀλλ' ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία τῆς ἐφετεινῆς περιόδου εἶνε καὶ φαίνεται ὅτι θὰ μείνῃ τὸ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Ἀλφρέδου Σαβουὰρ ἡ «Μικρὰ Αἰκατερίνη», ὅ ἐστι, ἡ Αἰκατερίνη ἡ Μεγάλη. Τὸ δρᾶμα ἔχει ἑπτὰ εἰκόνας, ζωηρὰς, πλημμυρισμένας ἀπὸ ἐνδιαφέρον, μὲ ποικιλίαν τόνου, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε θίγει τὰ ὅρια τῆς χονδρῆς φάρσας, καὶ ἄλοτε ὑψώνεται μέχρι τοῦ σοβαροῦ δράματος καὶ τῆς τραγῳδίας. Ἔργον γενικῶς μὲ χαρακτῆρα προσωπικὸν καὶ μὲ ποιητικὰς κάποτε ἀρετάς. Ἡ ἐπιτυχία του εἰς τὸ Τεάτρ Ἀντουὰν θ' ἀφήσῃ ἐποχήν. Ἡ μικρὰ λοιπὸν Αἰκατερίνη εἶνε ἡ Γερμανὶς ἐκείνη πτωχὴ πριγκήπισσα, τὴν ὁποίαν ἡ Τσαρίνα Ἐλισσάβετ ἐξέλεξεν ὡς σύζυγον τοῦ ὠμοῦ καὶ μισοπάλαβου Μεγάλου Δουκὸς καὶ Διαδόχου Πέτρου, ἡ ἐξελιχθεῖσα εἰς Μεγάλην Αἰκατερίνην. Φιλόδοξος γυναῖκα, ἐμπαθής, κυριαρχικὴ φύσις, ἀλλὰ σκλάβα τῶν αἰσθήσεών της. Μεταρρυθμίστρια, φιλοπόλεμος, προστάτις τῆς φιλοσοφίας. Ὁ Σαβουὰρ τὴν ἐμφανίζει εἰς τὴν ἀπαρχὴν τῆς δράσεώς της, ὅταν ἦτο ἀκόμη ἕνα ξανθὸ, φοβισμένο κοριτσάκι, πρόθυμο ν' ἀγαπήσῃ καὶ ν' ἀφοσιωθῇ. Τὰ αἰσθήματά της δὲν εὑρίσκουν ἠχώ, καὶ τότε ξυπνᾷ μέσα της ἡ δυνατὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ ἀκράτητη πλέον τὴν μοῖραν της.

Φαίνεται, ὅτι τὰ ἱστορικὰ δράματα γίνονται καὶ πάλιν τῆς μόδας. Νὰ εἶνε τάχα τοῦτο νοσταλγία τοῦ καλοῦ παλαιοῦ καιροῦ μέσα ἀπὸ τὴν κόλασιν καὶ τὸν ξεπεσμὸν τῆς σημερινῆς ἐποχῆς; Ἴσως. Ἀλλ' ἰδοὺ κάτι χαρακτηριστικόν: Τὸ Τεάτρ ντὲ-ζ-Ἀμπασσαντὲρ ἦτο μέχρι τοῦδε «ντάνσιγκ» μαύρων, ὅπου ἐγλεντοκοποῦσαν κυρίως Ἀμερικανοί. Μετὰ τὰς χρηματιστηριακὰς ὅμως καταστροφὰς τῆς Νέας Ὑόρκης, οἱ δολλαριοῦχοι ἐπισκέπται τοῦ Παρισιοῦ ἠλαττώθησαν ἐπαισθητῶς. Καὶ τὸ «ντάνσιγκ» μετεβλήθη εἰς... δραματικὸν θέατρον. Ὁ Κλῶντ Ἀνὲ ἔδωσε λοιπὸν εἰς τὸ νέον αὐτὸ θέατρον δραματικὴν διασκευὴν τοῦ ἔργου του ἐπὶ τῆς τραγῳδίας τοῦ «Μάγερλιγκ». Ἀρχιδοὺξ Ροδόλφος, Βετσέρα, Αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσήφ, Αὐτοκράτειρα Ἐλισσάβετ. Τὸ ἔργον ἐρρεκλαμαρίσθη ἀμερικανικώτατα. Ὁ Ροδόλφος παρουσιάσθη εἰς τὰς ἀγγελίας ὡς φίλος τῶν Γάλλων, ἐγράφη ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις εὑρισκόμενος ράπτης τῆς αὐλῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ ἀνελύθη εἰς δάκρυα μόλις εἶδε ἐπὶ σκηνῆς τὸν Γάλλον ἠθοποιὸν τὸν παίζοντα τὸν ρόλον τοῦ Αὐτοκράτορος. Τόσον καταπληκτικὴ ἦτο ἡ ὁμοιότης! Παρ' ὅλα ταῦτα, τὸ ἔργον δὲν... διορθώνεται μὲ τὴν διαφήμισιν. Ἡ Αἰκατερίνη κατεσπάραξε τὸν ἀτυχῆ Ἀρχιδοῦκα Ροδόλφον. Διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι ὁ Σαβουὰρ εἶνε ποιητής, ἐνῷ ὁ Ἀνὲ δὲν εἶνε.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἤρχισαν χθὲς αἱ ἑορταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος καὶ σήμερον θὰ ἑορτασθῇ ἡ δεκάτη ὀγδόη ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ὁ νοῦς ὅλων θὰ στραφῇ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Στρατηλάτου, ὅστις ὡδήγησε τὰ νικηφόρα ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀπελευθέρωσις ἐπανηγυρίσθη μαζὶ μὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πολιούχου της Ἁγίου.

------□------

Η ΟΠΙΣΘΙΑ ΘΥΡΑ *Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Μητρότητος, τὸν ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς ὁλόκληρον, μᾶς ἔκαμεν ἐντελῶς ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν τὸ σημεῖον τὸ ἀφορῶν τὰς προσπαθείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ βρεφοκομείου, δῆλα δὴ τὴν σημαντικωτάτην ἐλάττωσιν τῆς θνησιμότητος τῶν εἰς αὐτὸ εἰσαγομένων βρεφῶν: «Ἡ θνησιμότης εἶπεν ὁ κ. Δήμαρχος, εἶχε φθάσει εἰς 80, εἰς 96 καὶ εἰς 98 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Εἶχε καθιερωθῇ ἓν οἰκονομικὸν δόγμα (ἄκουσον! ἄκουσον!) καθ' ὃ συνέφερεν εἰς τὸ ἵδρυμα νὰ μὴ ἐλαττωθῇ ἡ θνησιμότης, διότι «ἂν ἐπέζων περισσότερα βρέφη αἱ δαπάναι τῆς συντηρήσεώς των θ' ἀνέτρεπαν τὰ ἰσοζύγιον τοῦ βρεφοκομειακοῦ προϋπολογισμοῦ!» Καὶ ὁ κ. Μερκούρης ἀφηγήθη εἰς τὸ Συνέδριον πῶς ἀνατρέπον τὸ μακάβριον δόγμα ηὔξησε τὴν πρὸς τὸ βρεφοκομεῖον ἐπιχορήγησιν κατὰ ἓν ὁλόκληρον ἑκατομμύριον, πῶς ἐβελτίωσε τὴν διοίκησίν του, πῶς ηὔξησε τὰς ἀποδοχὰς τῶν θηλαστριῶν καὶ νοσοκόμων καὶ πῶς τέλος κατώρθωσε νὰ ἐλαττώσῃ τὴν θνησιμότητα ἀπὸ 98 εἰς 36 τοῖς ἑκατόν: «Οὐδὲν ἄλλο ἱκανοποίησε τὴν ψυχήν μου τόσον, ὅσον, ὅτι κατώρθωσα, εἶπεν ὁ κ. Δήμαρχος, νὰ σώσω ἐπὶ 98 βρεφῶν τὰ 63 καὶ νὰ ἐλαττώσω κατ' ἴσον ἀριθμὸν τὰ μικρὰ φέρετρα, διὰ τῶν ὁποίων διέρρεεν ἐκ τῆς ὀπισθίας θύρας τοῦ βρεφοκτόνου ἱδρύματος ἡ ἀνθρωπίνη ζωή». Καὶ μόνον διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ προμνημονευθέντος «οἰκονομικοῦ» δόγματος, καὶ μόνον διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ριζικὴν μεταβολὴν εἰς τὸ βρεφοκομεῖον θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ πλήρως ἡ πρὸ ἔτους ἐπελθοῦσα σωτηρία δημοτική.... «μεταπολίτευσις».*

------□------

Η ΜΗΤΡΟΤΗΣ Πρῶτον μεταξὺ τῶν πορισμάτων εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξε τὸ Συνέδριον τῆς Μητρότητος καὶ τῶν μέτρων ὧν τὴν λῆψιν συνιστᾷ βλέπομεν «τὴν μόρφωσιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰδικευμένου προσωπικοῦ ἀπὸ ἰατρούς, μαίας, νοσοκόμους, παιδοκόμους καὶ ἀδελφὰς ἐπισκεπτρίας». Νὰ μᾶς συμπαθοῦν οἱ σοφοὶ καὶ ἰδίως αἱ σοφαὶ τοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ ὅλον αὐτὸ τὸ εἰδικευμένον προσωπικὸν θὰ ἦτο ὄντως «ἀναγκαιοῦν», ἂν κατηργεῖτο ἡ μητέρα. Περὶ αὐτοῦ πρόκειται; Ἐφανταζόμεθα ὅτι τὸ Συνέδριον ἔγινε διὰ νὰ γίνῃ ἐργασία νὰ πεισθοῦν αἱ Ἑλληνίδες νὰ γίνουν πραγματικαὶ μητέρες, δηλαδὴ νοσοκόμοι, παιδοκόμοι κλπ. τῶν τέκνων των. Μέτρον ὅμως, ὡς τὸ ἀναφερόμενον, θὰ ἐδικαιολογεῖτο νὰ προτείνῃ ἓν Συνέδριον συνερχόμενον πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας εἰς ἰατρούς, μαίας, νοσοκόμους, παιδοκόμους, ἀδελφὰς ἐπισκεπτρίας καὶ λοιπὸν εἰδικευμένον προσωπικόν...

------□------

ΤΟ ΤΕΛΜΑ Ἐφιστῶμεν καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων (ποῦ νὰ εἶναι; τί νὰ κάμνουν;) διὰ τὸ μεταξὺ Ἀεροδρομίου καὶ Λεωφόρου Συγγροῦ τέλμα, τοῦ ὁποίου τὴν ἔκτασιν ἐδιπλασίασεν ἡ προχθεσινὴ βροχή. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λείψῃ αὐτὴ ἡ νοσογόνος ἑστία καὶ αὐτὴ ἡ ἀσχημία εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἀθηνῶν; Διότι ἡ λεωφόρος Συγγροῦ εἶναι ἡ εἴσοδος τῶν Ἀθηνῶν διὰ τοὺς περιηγητὰς καὶ ἐν γένει τοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἐρχομένους ταξειδιώτας. Ἐὰν οἱ «ἁρμόδιοι» εἶχον κάποιον πολιτισμὸν (καὶ ἐντροπὴν) θὰ εἶχον μεταβάλει τὸ τέλμα αὐτὸ εἰς ἕνα ὡραῖο πάρκο. Τὸ ἀπέναντι αὐτοῦ μικρὸν πάρκον τοῦ Ἱπποδρομίου ἀποδεικνύει ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι δύσκολον.

----o----

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ Εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἔχομεν νὰ κάμωμεν μίαν σύστασιν ἐκ μέρους τοῦ διανοουμένου κόσμου: Ν' αὐξήσῃ τὴν δι' ἀγορὰς ξένων βιβλίων πίστωσιν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Διότι, παρὰ τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς διοικήσεώς της ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη δὲν δύναται νὰ παρακολουθήσῃ τὴν σύγχρονον φιλολογικήν, ἱστορικήν, ἐπιστημονικὴν καὶ φιλοσοφικὴν κίνησιν.

Ὡς ἔχει σήμερον ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, μόνον τοὺς φοιτητὰς δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ φιλοδοξία τῶν ἱδρυτῶν της.

------□------

ΕΝΤΡΟΠΗ Τρεῖς φοιτηταί, ἰδιοποιούμενοι καὶ τὴν ἐκπροσώπησιν καὶ «πλείστων ἄλλων» δῆθεν, διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὸν ὁμοϊδεάτην των κουμουνιστὴν φοιτητὴν Δαράκην, ὑβρίζουν δι' ἐπιστολῆς των δημοσίᾳ τὴν συμφοιτήτριάν των, ἡ ὁποία, πέρυσι διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν φοιτητικὴν ἀπεργίαν ἔφθασε μέχρι τοῦ νὰ κλέψῃ ἀπὸ τὸ σπίτι της χρήματα καὶ κοσμήματα καὶ νὰ τὰ δώσῃ εἰς τὸν Δαράκην καὶ τοὺς συντρόφους του διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπεργίας. Ἡ φοιτήτρια λοιπὸν αὐ-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

τὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἱππότας τέως συντρόφους της «ἐπιπολαία καὶ ἀχαρακτηρίστου ἐγκεφαλικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεως». Ἐπιπολαία ἀσφαλῶς ὑπῆρξεν ἡ νέα· κάθε ἄλλος ὅμως δικαιοῦται νὰ τὸ εἴπῃ αὐτό, ἀλλ' ὄχι καὶ οἱ τρεῖς ὑπογράφοντες, τοὺς ὁποίους τὸ ὕφος τῆς ἐπιστολῆς ἀποδεικνύει μετασχόντας τῆς ἀπεργίας. Ἀχαρακτήριστος δὲ παραμένει τῶν κυρίων αὐτῶν ἡ πρᾶξις. Ἀλλ' ὁ ἱπποτισμὸς εἶναι ἐλάττωμα «μπουρζοαδίστικο» μὴ συνᾶδον πρὸς τὰ κομμουνιστικὰ θέσφατα.

------□------

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΓΙΟΣ Σήμερον, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν θὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸν νεόκτιστον ναὸν τοῦ Ἁγίου ἐν Νέῳ Φαλήρῳ. Καὶ ἀπὸ χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ διερχόμενοι πρὸ τοῦ ναοῦ ἐπιβάται τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου θαυμάζουν τὸν πολύχρωμον σημαιοστολισμὸν τῆς πλατείας τοῦ ναοῦ, μὲ ὅλα τὰ ναυτικὰ σήματα καὶ τὰ λησμονημένα λάβαρα τῶν ἐν Πειραιεῖ καὶ Φαλήρῳ σωματείων. Ἑλληνικαὶ σημαῖαι ὑπάρχουν πάντως ἐλάχισται. Ἀπὸ τοῦ κωδωνοστασίου κρέμαται μία τεραστία Ἰταλικὴ σημαία, καὶ ἄνωθεν τῶν προπυλαίων τοῦ ναοῦ κρέμεται ὡς πολύτιμος τάπης, ἐπιβλητικὴ εἰς μῆκος, ἡ σημαία τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὸ προαύλιον ἐστήθησαν στῦλοι ἐκ μύρτων. Καὶ εἰς τὴν κορυφὴν ἑκάστου κυματίζει ἀνὰ μία σημαία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἔτσι τοὐλάχιστον εἰς τὸ Νέον Φάληρον, ἐλλείψει ἑλληνικῶν σημαιῶν, ὁ Ἅγιος Δημήτριος ἔγινε ἅγιος διεθνής.

------□------

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι τὰ γραφεῖα τοῦ Ταμείου Φλωρίνης εἶναι ἐγκατεστημένα εἰς ἓν ὑγρὸν ὑπόγειον, τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀκατάλληλον ἀπὸ ἀπόψεως χώρου, εἶναι ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων ὑπαλλήλων. Ἐὰν μάλιστα ἀληθεύῃ μία πληροφορία, ὅτι ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν ἀπεβίωσαν ἐκ φυματιώσεως δύο ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου, λόγῳ ἀνθυγιεινῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους εἰργάζοντο, εἶναι ἀκατανόητος καὶ ἐγκληματικὴ ἡ ἀδιαφορία τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, πρὸς τὴν ὑγείαν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτὸ ὑπαλλήλων καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἀντικατάστασις τοῦ οἰκήματος.

------□------

ΟΙ ΙΣΧΥΡΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΑΙ Ἔχει δίκαιον ἡ «Ἑστία» τονίζουσα ὅτι ἡ νοθεία τῆς κινίνης, «ἡ ὁποία ἀπὸ ἐτῶν συστηματικῶς συνεχίζεται, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ, ἂν οἱ νοθευταὶ δὲν εἶχον ἰσχυροὺς προστάτας μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων» καὶ ὅτι «οἱ ἰσχυροὶ προστάται θὰ καταβάλουν καὶ τώρα προσπαθείας διὰ νὰ ἐξασκήσουν πίεσιν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης». Τὴν ἀποκάλυψιν καὶ τὸν στιγματισμὸν τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν προστατῶν ζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς. Θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ τιμωρία των ἢ θὰ ὑπερισχύσουν καὶ τὴν φορὰν αὐτήν;

------□------

ΑΔΙΚΟΝ Ἀπὸ δύο μηνῶν ἔχουν ἀποφοιτήσει τοῦ οὐλαμοῦ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Μηχανικοῦ καὶ Ὑγειονομικοῦ 32 μηχανικοὶ καὶ ἰατροί, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ στράτευμα, ἡ ὀνομασία των δὲ εἰς ἀξιωματικοὺς ἀναβάλλεται, διότι δὲν ἐνεκρίθη ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις. Τοῦτο εἶναι ἄδικον καὶ παράβασις μιᾶς ἀνειλημμένης ἀπὸ τὸ Κράτος ὑποχρεώσεως. Ἂν ἐπρόκειτο μὲ τὸ σήμερα καὶ μὲ τὸ αὔριο νὰ περάσουν ὅλην τὴν θητείαν των ὡς στρατιῶται, δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὸν οὐλαμόν.

------□------

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΗ ΣΥΣΤΗΜΑ Ἕνας ἐνωμοτάρχης, συνοδεύων ὑπάλληλον τοῦ Γεωργικοῦ γραφείου Κατερίνης, ἐντεταλμένον τὴν καταμέτρησιν ἀπαλλοτριωθέντος τσιφλικίου, εἰς θέσιν «Κοῦκος» ἐκακοποιήθη ὑπὸ χωρικῶν, ἀντιτιθεμένων εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος. Καὶ ἐδέησε νὰ σταλῇ ἰσχυρὰ δύναμις Χωροφυλακῆς ἐκ Κατερίνης διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ ἀποσοβήσῃ βεβαίαν σύρραξιν μεταξὺ τῶν διχογνωμούντων χωρικῶν. Παρόμοια ἐπεισόδια διαδραματίζονται συχνὰ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην, ἐξ ἀφορμῆς βεβιασμένων καὶ ἀμελετήτων ἀποφάσεων τῶν γραφείων Ἐποικισμοῦ, παρὰ τὰς ὑποσχέσεις της δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔλαβεν ἀνάλογα μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν τοιούτων δυσαρέστων ἐκτρόπων, διὰ τῆς ὁριστικῆς καὶ δικαιοτέρας ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν ἀπαλλοτριώσεων.

Οἱ "διακοσμητικοί,,

— Φίλοι, εἶπε ὁ μουρμούρης... Φίλοι!... Ποτὲ λέξις δὲν περιλαμβάνει τόσες ἀποχρώσεις ὅσες ἡ λέξις αὐτή. Δὲν μιλῶ πιὰ περὶ τῶν ἀσπόνδων φίλων. Γι' αὐτοὺς ἔχουμε μιλήσει τόσες φορές. Οὔτε περὶ τῶν ἐπιστηθίων φίλων, ποῦ φέρνουν ἀμέσως στὸ μυαλὸ τὴν εἰκόνα δύο Σιαμαίων, τρόπον τινά, ἀδελφῶν, ποῦ ζοῦν ἀγκαλιασμένοι διαρκῶς. Οὔτε διὰ τοὺς «στενοὺς» φίλους, ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ φαντάζεται κανεὶς σὰν ἕνα στενό, κολλητὸ πουκάμισο, ποῦ θὰ περιβάλῃ τὸν ἄλλον. Ὑπάρχουν ὅμως ἄλλες τόσες κατηγορίες φίλων, ποῦ ὁμολογουμένως θὰ ἄξιζε τὸν κόπον νὰ γίνεται κάποια διάκρισις. Εἶνε οἱ «φίλοι» σύντροφοι ἁπλῶς τῶν διασκεδάσεων, ποῦ χρίει ἕνα ποτῆρι κρασὶ καὶ στέφει ἕνα κοινὸ γλέντι. Φίλοι ἀκίνδυνοι, ὅσον καὶ ἀδιάφοροι, ποῦ ξεχνιοῦνται μαζὶ μὲ τὸ κρασί, φίλοι ποῦ μένει ἡ ἀνάμνησίς τους ὡς τὸ ἄλλο μεσημέρι, ἀνάμικτα μὲ τὴν ξηρότητα τοῦ στόματος καὶ τὴν ἀηδία τῆς κακοστομαχιᾶς. Εἶνε οἱ φίλοι μιᾶς βραδυᾶς, ἢ μιᾶς βραδυᾶς κάθε τόσο, ὅταν τοὺς ξαναβρίσκωμε καὶ πάλι. Φίλοι ποῦ δὲν ἐπιδιώκουμε νὰ ξαναβροῦμε καὶ ποῦ ἡ Τύχη ξαναφέρνει μπροστά μας, φίλοι ποῦ θὰ συμμερισθοῦν τὸν λογαριασμὸ ἢ ποῦ θὰ τὸ σκασουν ἐγκαίρως, γιὰ νὰ μὴ πληρώσουν.

Ἄλλη κατηγορία «φίλων» εἶνε οἱ φίλοι τοῦ ταξειδιοῦ, ἄνθρωποι ποῦ ἑνώνει μιὰ ἑβδομάδα κοινῶν ἐντυπώσεων, ἔξω ἀπὸ τὸν συνηθισμένο κύκλο τῶν ἐντυπώσεών μας, κοινῶν περιπετειῶν σ' ἕνα ξένο, οὐδέτερο ἔδαφος. Ἀπ' αὐτοὺς κάτι μένει. Κάτι περισσότερο ἀπὸ τὰ τυπικὰ γράμματα ποῦ θ' ἀνταλλαγοῦν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴ καὶ τὸν χωρισμό, τὶς καρτποστάλ, τὶς φωτογραφίες ποῦ ἔβγαλαν μαζί, δίπλα στὰ χαρακτηριστικὰ τοπεῖα τοῦ ταξειδίου. Μένει μιὰ ἀνάμνησι εὐχάριστη, μιὰ διαρκὴς ἐπιθυμία νέας συναντήσεως, ποῦ πιθανὸν νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ποτέ.

Ἄλλοι εἶνε οἱ «φίλοι» μιᾶς ἑτεροβαροῦς φιλίας, ἄνθρωποι ποῦ συμπαθοῦμε πολύ, καὶ δὲν μᾶς συμπαθοῦν ἐξ ἴσου. Τοὺς ἁπλώνουμε τὰ χέρια αὐθόρμητα καὶ μᾶς τὰ δίδουν ἀδιάφορα, ἄνθρωποι συμπαθεῖς ἐν τούτοις, ποῦ βλέπουμε μ' εὐχαρίστησι, ποῦ προσπαθοῦμε νὰ ἐξυπηρετήσουμε, ἂν τύχῃ ἀνάγκη, μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά, καὶ ποῦ καμμιὰ φορὰ καταλήγουν νὰ μὴ μᾶς χαιρετοῦν πιά...

Οἱ θλιβερώτεροι ὅμως «φίλοι» καὶ γιὰ τοὺς ἑαυτούς των, καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, εἶνε οἱ «φίλοι» οἱ «διακοσμητικοί»! Ὅλα τὰ κομπλιμέντα, ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον, ὅλες ἡ περιποιήσεις, δὲν εἶνε παρὰ γιὰ ἕνα ὄνομα, γιὰ μιὰ κοινωνικὴ θέσι, γιὰ μιὰ ἐμφάνισι, γιὰ μιὰ ὠφελιμότητα! Τίποτε γιὸ τὸν ἑαυτό τους, καμμιὰ συμπάθεια γιὰ τὴν καλή τους καρδιά, καμμιὰ ἀγάπη γιὰ κανένα τους προτέρημα, τίποτε γι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Εἶνε ἕνα πολύτιμο ἀντικείμενο διακοσμητικὸ καὶ τίποτε παραπάνω, ἕνα ὡραῖο πρᾶγμα ποῦ στολίζει τόσο καλὰ ἕνα σαλόνι, μιὰ συντροφιά, ἕνα ἀντικείμενον ποῦ κολακεύεται κανεὶς νὰ παρουσιάζῃ. «Ὁ κύριος Τάδε!.. Πολὺ καλός μας φίλος!», ὅπως θὰ ἐπεδεικνύετο μιὰ πολύτιμη πορσελάνη, ἕνα κομψοτέχνημα ἢ ἕνα «ταμπλὼ» μεγάλου ζωγράφου.

Καὶ ὅταν οἱ διακοσμητικοὶ αὐτοὶ «φίλοι» πεθαίνουν, χάνονται, φεύγουν, ἡ ἔκφρασις τῆς λύπης εἶνε ἀληθινή, ἀλλὰ συνδυασμένη ἀμέσως μὲ μιὰ μεγάλη φροντίδα. «Καὶ τώρα ποιὸν θὰ βάλουμε στὴ θέσι του;»

Κακόμοιροι «διακοσμητικοί»!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐκθέσεις.

Χθὲς ἤνοιξεν εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Ἰθακησίου. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου ὑπῆρξε ζωηρότατον. Εἴκοσι πίνακες ἐπωλήθησαν ἤδη μὲ ἀγοραστὰς ἐκ τῶν πρώτων τὸν κ. Ἀντ. Μπενάκην, δύο πίνακας τὴν κυρίαν Σ. Χαροκόπου ἐννέα πίνακας, τὸν κ. Blanc, διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ, τὸν κ. Chedal-Anglay, δύο πίνακας, τοὺς κ.κ. Ν. Πινιατῶρον, Α. Ἀποστολίδην, Ι. Δημακόπουλον, Χ. Ναΐδην, Δ. Σάρρον κ. ἀ. Ἡ ἔκθεσις θὰ μένῃ ἀνοικτὴ καθ' ἑκάστην 10—1 καὶ 3—8.

— Χθὲς περὶ τὴν 5 1)2 μ.μ. εἰς τὸ Ἄσυλον Τέχνης ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Πρωτοπάτση. Παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἡ κ. Καραπαναγιώτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Οὐράνη, ἡ κ. Χαλκοκονδύλη, ὁ κ. Τσιριμῶκος, ἡ κ. Ἑλένη Σιφναίου, ὁ κ. Καμπάνης, αἱ δες Μολλᾶ, ὁ κ. Ἀγαπητός, ὁ κ. Ἄγγελος Θεοδωρόπουλος καὶ ἡ κ. Χατζημιχάλη καὶ πλεῖστα μέλη τῆς ἐκλεκτοτέρας ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Μικρὰν εἰσήγησιν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ καλλιτέχνου ἔκαμεν ὁ κ. Κουνελάκης.

Βιβλιογραφία Βυζαντινῶν ἔργων.

Βυζαντὶς τόμος Α΄, δραχ. 125.— Ἑλληνομνήμων τόμος Α—ΚΑ ἕκαστος δραχ. 150.— Ζερλέντη Δέκα Μελέται δραχ. 100.— Γεδεὼν Πατριαρχικῆς Ἱστορίας μνημεῖα δραχμ. 20. Ἐκδοτικὸς Οἶκος Γ. Βασιλείου.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ "Ἀτελιέ,,

Χθὲς τὸ βράδυ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραγεώργη ἐντευκτηρίου τῆς Λέσχης Καλλιτεχνῶν (Ἀτελιέ). Αἱ νέαι αἴθουσαι ἦσαν κατάμεστοι ἐκ τῶν μελῶν, προσκεκλημένων καὶ φίλων τοῦ ἀτελιέ. Ἐθαυμάσθη ἡ κομψὴ διακόσμησις καὶ ἡ μεγάλη αἴθουσα μετὰ τῆς σκηνῆς προώρισται ἀσφαλῶς νὰ ἔχῃ μεγάλας καλλιτεχνικὰς ἐπιτυχίας κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ὁ πρόεδρος τῆς Λέσχης, ὁ ποιητὴς κ. Μ. Μαλακάσης, ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας καὶ εἶπε ὅτι εἶνε:

«Πραγματικὰ μιὰ ἀγαλίαση τὸ θέαμα τόσων καὶ τόσων φίλων φίλων μας, μελῶν καὶ μή, τὴν ὥρα αὐτὴ ποὺ ἐγκαινιάζομε τὸ νέο οἴκημα τῆς Λέσχης μας.

«Ὅταν ἀναλογισθοῦμε τὰ στάδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπέρασε τὸ Ἀτελιὲ γιὰ νὰ στεγασθῇ σήμερα ρυχωρία ἐδῶ μέσα, φέρνουμε τὴ μὲ τὴν τωρινὴ ἐπάρκεια καὶ εὐσκέψη μας καὶ τὰ βλέμματά μας ἀκόμα — γιατὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε παρόντες — μὲ τὴν εὐγνωμοσύνη μας, πρὸς ἐκείνους ποὺ συνέλαβαν τὴν ὡραία ἰδέα τοῦ καλλιτεχνικοπνευματικοῦ αὐτοῦ ἀσύλου.

«Ἡ εὐμένεια παράλληλα μᾶς προσφέρθηκε — ἠθικὰ ἐννοεῖται — πρόθυμα ἀπὸ φιλοτέχνους καὶ αἰσθαντικοὺς ἀνθρώπους πρὸς τοὺς ὁποίους στρεφόμαστε ἐπίσης, εὐχαριστῶντας τους, μὲ τὸν ἐγκάρδιο χαιρετισμό μας».

Καὶ ἀφοῦ ὁ κ. Μαλακάσης ἀπηρίθμησε ἐν ὀλίγοις τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον τῆς Λέσχης Καλλιτεχνῶν προσέθεσε:

«Ἐὰν ἐπαναλάβω ὅτι σήμερα, μὲ τὸ θεατράκι ποὺ ἔχετε ἐμπρός σας καὶ τὶς ὑπάρχουσες καὶ μελετώμενες ἀκόμα αἴθουσες γιὰ ἐκθέσεις — ποὺ τὸ δεύτερο αὐτὸ εἶνε καὶ ὁ κυριώτερος σκοπὸς τοῦ Ἀτελιὲ — θὰ μποροῦμε ἀνετώτερα νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὶς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους ὑποχρεώσεις μας καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ ὑποσχόμαστε, ἐὰν λέγω τὸ ἐπαναλάβω αὐτό, ἂς μὴ θεωρηθῇ, παρακαλῶ, οὔτε αὐταρέσκεια οὔτε ὑπερβολή.

«Θὰ κάνουμε τὰ δυνατὰ πάντα πρὸς πραγμάτωση τῶν ὑποσχέσεών μας.

«Τὸ ἵδρυμά μας ἐλπίζω μιὰ μέρα μὲ τὴ βοήθεια ὅλων μας, τὸ ζῆλο καὶ τὴν ἀφοσίωση σ' αὐτό, μὲ τὴν ἐνδυνάμωσή του ἀκόμα διὰ νέων μελῶν, θὰ πραγματοποιήσῃ πληρέστερα τὸ σκοπό του, ποὺ εἶνε ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν τεχνῶν, δηλαδὴ ἡ προαγωγὴ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὡραίου».

Μετὰ τὸν κ. Μαλακάσην, ἡ κ. Τοῦλα Καλλιγᾶ ἀπήγγειλε δύο ποιήματα τοῦ κ. Παλαμᾶ καὶ τοῦ κ. Μαλακάση, ὁ κ. Φωκᾶς ἀπήγγειλεν ἕνα χαριτωμένον καὶ χιουμοριστικὸν μονόλογον «Ὁ Κότσιφας», τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ κ. Σπ. Μελᾶς, οἱ κ.κ. Α. Βουτσινᾶς καὶ Κορώνης ἐτραγούδησαν καὶ εἷς δεκαπενταετὴς τενόρος ἀπέσπασε γενικὰ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν του.

Ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, καλλιτέχναι, φιλότεχνοι, ἐσυνέχισαν μέχρι μεσονυκτίου τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ κοσμικὴν ἑσπερίδα.

Ὁ Τρότσκυ, θεατρικὸν ἔργον.

Εἰς τὰς Βερολιναίας ἐφημερίδας ἀγγέλλεται, ὅτι προσεχῶς ἀναβιβάζεται εἰς τὸ θέατρον «Λὲς Βέστενς» νέον θεατρικὸν ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μπρέστ - Λιτόφσκ».

Σκηνοθέτης τοῦ ἔργου ἐπρόκειτο νὰ εἶναι ὁ Πισκατόρ, ἀλλ' ὑπεχρεώθη ν' ἀρνηθῇ, διότι τὸ γερμανικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, τοῦ ἀπηγόρευσε νὰ σκηνοθετήσῃ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἀποθεώνεται ὁ Τρότσκυ. Πλὴν τοῦ Τρότσκυ, πρωταγωνιστοῦν ἐπίσης ὁ στρατηγὸς Κόφφμαν, ὁ Κοῦλμαν κλπ.

Εἰς τὸ ἔργον δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον ἕνας γυναικεῖος ρόλος. Μία δημοσιογράφος.

Τιμητικὰ μετάλλια εἰς τοὺς ἐκθέτας βιοτέχνας.

Ἡ Βαλκανικὴ Ἔκθεσις Λαϊκῆς τέχνης κλείει μετὰ τέσσαρας ἡμέρας. Ἂν καὶ εὑρίσκεται εἰς τὸ τέλος της οἱ ἐκθέται ἐφιλοτιμήθησαν νὰ μεταφέρουν νέον ὑλικὸν ἀπὸ τὰ ἐργαστήριά των, διὰ νὰ ἔχουν μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας πλήρη τὰ περίπτερά των μὲ πλούσια ἐκθέματα. Ἐπίσης αἱ κυρίαι καὶ αἱ δεσποινίδες, αἱ ὁποῖαι εὐγενῶς ἀνέλαβον τὴν πώλησιν τῶν ἀντικειμένων, παρ' ὅλην τὴν κόπωσιν τόσων ἡμερῶν, εὑρίσκονται διαρκῶς εἰς τὰ τμήματα πρόθυμοι νὰ ἐξηγοῦν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας καὶ ἀγοραστὰς τὴν τέχνην κάθε ἀντικειμένου. Σημειωτέον δὲ ὅτι κατὰ μέσον ὅρον περνοῦν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν Ἔκθεσιν περὶ τὰς τέσσαρας χιλιάδας ἐπισκεπτῶν.

Εἰς τοὺς συμμετασχόντας τῆς Ἐκθέσεως ἀνεκοινώθη, ὅτι θὰ τοῖς δοθοῦν, ἐν καιρῷ, διπλώματα καὶ τιμητικὰ μετάλλια ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος.

ΙΝΤΕΑΛ
ΑΥΡΙΟΝ
.. ΤΑΟΥΜΠΕΡ
ὁ μέγας Γερμανὸς τενόρος στὸ ὁμιλοῦν, ᾆδον καὶ ἠχητικὸ ἔργο
ΧΑΜΕΝΑ ΟΝΕΙΡΑ
2ον) ΝΕΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΦΟΞ
3ον) ΜΙΚΗ ΜΑΟΥΣ

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
ΑΥΡΙΟΝ
Ο ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΑΛΗΤΗΣ
κατὰ τὴν ὁμώνυμον ΟΠΕΡΕΤΤΑΝ τοῦ ΡΑΛΦ ΜΠΕΝΑΤΣΚΥ
Πρωταγωνιστοῦν:
ΛΙΑΝΕ ΧΑΪΤ
ΓΚ. ΦΡΑΙΛΙΧ

ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἕως τώρα ἐθαυμάσατε τὴν ΤΕΧΝΗ καὶ τὴν ΩΜΟΡΦΙΑ τοῦ
ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΡΟ
ΑΥΡΙΟΝ θὰ θαυμάσετε καὶ τὸ τραγοῦδι του στὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΟΜΙΛΩΝ-ΗΧΗΤΙΚΟΣ-ΑΔΩΝ
Εἰς τὸ τελευταῖον του ἔργον
ΣΤΗΝ ΕΥΘΥΜΟ ΜΑΔΡΙΤΗ
ΕΡΓΑ
τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς μας
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Γεν. Διευθ.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακήν

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

* ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.). 7 ½ μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Μεγερμπέρ Λόρντζινγκ, Γκάνν, Βεσλάντερ, Μιλλέκερ, Ἔλγκαρ, Μπάτζελλερ, Κέππινγκ. 9.20΄ μ. μ. Ἡ τρίτη πρᾶξις τοῦ μελοδράματος τοῦ Βάγνερ «Οἱ ἀρχιτραγουδισταὶ τῆς Νυρεμβέργης». Μεταβίβασις ἐκ τῆς Ὄπερας τῆς Δρέσδης.

* ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Κουαρτέττου. 8 ½ μ.μ. «Πρίγκηψ Ἰγκόρ» ὄπερα εἰς 4 πράξεις καὶ πρόλογον τοῦ Μποροντίν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). Συναυλία ὀρχήστρας.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8 μ.μ. Συναυλία. 10 ½ μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 11 μ. μ. Ὀπερέττες τοῦ Γκέρσβιν (Τὶπ - τόπ), Χὰν (Σιμπουλέτ), Ὠντρὰν (Μασκώτ), Λέχαρ (Παγανίνι), Μαγιὰρ (Δραγόναι τοῦ Βιλλάρ), Ρόμπερτ (Ροβέρτος ὁ πειρατής). 12 μεσον. Κιθάρα Χαβάγια. 12 ½ μεσον. Συναυλία βιολιοῦ μὲ τοῦ Σοῦμπερτ - Κράϊσλερ «Μουσικὴ στιγμή» καὶ Μπράμς «Οὐγγρικὸς χορός».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 7 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9 μ. μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 10 ¾ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 6 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ἐκ τῆς Λέσχης αὐτοκινήτου. 9 μ. μ. Συναυλία τῆς χορῳδίας «Γκλίνκα» μὲ ἔργα Ἰππολιτὼβ - Ἰβανώβ, Ἀρχαγκέλσκι, Μπορτνιάσκι, Μοκρανιάκ, Τσαϊκόφσκι καὶ παλαιὰ ρωσσικὰ τραγούδια.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ μουσικὴ χοροῦ. 9 ¾ μ. μ. «Χριστόφορος Κολόμβος» λυρικὸν δρᾶμα τοῦ Φραγκέττι. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως 331.4 μ.).

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ ἔργα Γερμανῶν συνθετῶν.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 5 ¾ μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 8 ½ μ.μ. Συναυλία. 10 μ.μ. «Ἐρνάνης» ὄπερα τοῦ Βέρδι. Μεταβίβασις ἐκ Τουρίνου. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 6.20΄ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου, μὲ ἔργα Μπετόβεν, Γκοὺστ Μράτσεκ. 8.40΄ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Ρέκτενβαλδ μὲ κομμάτια ἀπὸ ὄπερες τῶν Ἰταλῶν συνθετῶν Βέρδι, Πουτσίνι, Σπινέλλι, Ποντσιέλλι, Λεονκαβάλλο. 9.35΄ μ.μ. «Τρίο» ἔργον τοῦ Λέο Λέντς. Κατόπιν τῆς ὀρχήστρας τζὰζ Κόρνγκολδ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 ¼ μ.μ. Συναυλία. 8 μ. μ. Συναυλία ὀργάνου. 9 ¾ μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας.

* ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.). 9 μ.μ. Μεταβίβασις ὀπερέττας ἐκ Βιέννης. 11 ¼ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 6.40΄ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 8.40΄ μ. μ. Συναυλία ἀπὸ δίσκους. 9 ½ μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία μὲ ἔργα τῶν Χελμεσμπέργκερ, Μπελλίνι, Ντελίμπ. 10.25΄ μ.μ. Συναυλία. Γκοντάρ : Μαρκήσιος καὶ Μαρκησία, Τόμας : Πολοναὶζ ἀπὸ τὸν «Μινιόν», Ἀρντίττι : βάλς, Γκουνό : Μαριονέττες, Σαρβένκα : Μαζοῦρκα. 11 ¼ μ.μ. Συναυλία πιάνου.

— Τί θ' ἀκούσωμεν αὔριον Δευτέραν

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.). 8 ½ μ. μ. Συναυλία τραγουδιῶν τοῦ Χάϋδν, Σοῦμπερτ, Σοῦμαν, Μπράμς, Γιόχαν Στράους (Ἱστορίες τοῦ βιεννέζικου δάσους). 9 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Ἡ Ἕκτη Συμφωνία τοῦ Μάλερ. Κατόπιν συναυλία ἀπὸ δίσκους.

* ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 9 μ.μ. «Ἡ χώρα μου» συμφωνικὸν ἔργον τοῦ Σμετάνα. Μεταβίβασις ἐκ Πράγας. 11.10΄ μ.μ. Συναυλία μὲ τσέχικα ἔργα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 7.15΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ἀπὸ ὀρχήστραν. 11.35΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12 ½ μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Σόλο ὄργανον. Καντσονέττες. 8 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.55΄ μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 ¾ μ.μ. Φυσαρμόνικα καὶ μαντολῖνο. 9.55΄ μ. μ. Ὀπερέττες. «Μπαγιαντέρα», «Ρὸζ - Μαρί», «Ἡ κόρη τῆς μαντὰμ Ἀνγκό», «Ἕνα καλὸ ἀγόρι». 10.25΄ μ.μ. Συναυλία. 11 μ. μ. Συναυλία. 12 μεσον. Στρατιωτικὴ μουσική. 12 ½ μ. μ. Μελῳδίαι. 1 μ. μεσ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα, «Πριγκήπισσα Δολλαρίων», «Κινέζικη σερενάτα» (Σίντ), «Γιαπωνέζικα φανάρια» (Γιοσιτόμο). Κατόπιν φυσαρμόνικα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ. μ. 7 ½ μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. 11 ¼ μ. μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 6.05΄ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 7 μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Σμετάνα : «Ἡ χώρα μου». 11.15΄ μ.μ. Τσιγγάνικη μουσικὴ ἀπὸ τὸ ἑστιατ. «Κλάριτζ».

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ. μ. Μουσικὴ ὄπερα. 9.45΄ μ. μ. Συναυλία ἀοιδῶν.

* ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 9.10΄ μ.μ. Σμετάνα : «Ἡ χώρα μου».

ΜΙΛΑΝΟΝ (500.8 μ.). 8 ½ μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 9.40΄ μ.μ. Μεγάλη συναυλία μὲ μέρη ἀπὸ ὄπερες τῶν Βάγνερ, Γκλίνκα, Καμαρίνσκαγια, Σαὶν Σάνς, Λίστ, Βάγνερ, Γκουνὸ καὶ Ροσίνι. 12 μεσ. Τζάζ. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Τουρίνου 291 μ.).

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 8 ½ μ. μ. Συναυλία τοῦ Μαριάνο Στάμπιλε (τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου), μὲ ἀρίες καὶ τραγούδια. 10 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας τῆς Βιεννέζικης Φιλαρμονικῆς. Κατόπιν συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκωντριό.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία Φιλαρμονικῆς μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ κ. Ἔρνα Ρουμπινστάϊν.

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 9 ½ μ.μ. «Φθινοπωρινὰ γυμνάσια», ὀπερέττα τοῦ Κάλμαν.

Ο ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς κ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ μετῴκησεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 17 ἀκριβῶς ἔναντι πρώην κατοικίας του. Τηλέφ. 55 - 27

Εὐλαβῆ μνημόσυνα

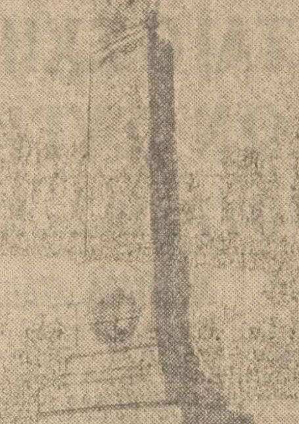

Τὸ Ἡρῷον τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1922 Ἑρμιονιτῶν, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποκαλυπτήρια θὰ γίνουν τὴν 8ην Νοεμβρίου κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἐν Ἑρμιόνῃ.

Διαλέξεις.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ «Κεντρικὸν» τὸν γνωστὸν βαρύτονον κ. Λεων. Κορώνην, ἐπανερχόμενον ἐξ Ἀμερικῆς, ὅπου ἔδωσε σειρὰν συναυλιῶν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας. Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας περιλαμβάνει Σαραντέλλα, Κάν, Σοῦμαν, Μασενέ, Λεον καβάλλο, Βέρδη, Σάντερσον, Λεόκι, Ραχμανίνωφ, Μουσόργσκι καὶ τέσσερα ἑλληνικὰ τραγούδια τῶν συνθετῶν Ψαρούδα, Σπάθη, Ξανθοπούλου καὶ Λάβδα.

Ἱπποδρομιακὰ νέα.

Ὁ τζόκεϋ Στέφανος ἀνεχώρησε χθὲς δι' Αἴγυπτον. Ὁμοίως ἀναχωρεῖ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ ὁ τζόκεϋ Ἀνδρέας.

— Ἀπὸ τὰς σημερινὰς ἱπποδρομίας διεγράφησαν οἱ ἵπποι : Ἐκ τῆς δευτέρας οἱ Ράγκαμπ, Φὸξ καὶ Μπὸν Ἀμὶ καὶ ἐκ τῆς τρίτης ἡ Πελεγκρίνα.

— Κατ' ἀπόφασιν τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως, αἱ Ἱπποδρομίαι δὲν θὰ διακοποῦν τοὺς χειμερινοὺς μῆνας. Ἡ διακοπὴ θὰ γίνεται ἐφεξῆς τὸν Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ γίνῃ ἡ ἱπποδρομία τοῦ Ἐπάθλου Ἀκροπόλεως δρχ. 100.000, ἡ ὁποία ἐπέχει θέσιν Φθινοπωρινοῦ Γκρὰν - Πρί. Ἐδήλωσαν συμμετοχὴν οἱ ἵπποι Ἀνζελύς, Κρύσταλ Μπώλ, Ντοῦνο, Ἐδουάρδος, Φὰρ Νόρθ, Φλάϊν Τὸπ, Φρέκλες, Γκλὰντ Ἄϊ, Λὰ Κάϋ, Λὰ Φεράνα, Πρεσίζιον, Ρανάνκουλους καὶ Οὐέϊμαρ.

— Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν ἱπποδρομίαν αὐτὴν θὰ λειτουργήσῃ καὶ τὸ πρόσθετον ἀμοιβαῖον στοίχημα (σοὺϊπ στέϊκ).

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ— ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ριτσιάρδη - Σαμαρτζῆ - Δράμαλη). «Κοντέσα τοῦ χοροῦ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Θ. Ἀργυροπούλου). «Ὁ ψεύτης καὶ ἡ καλόγρηα».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὰ Παρασκήνια».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή).— «Ἡ Ριρίκα μας».
ΤΡΙΑΝΟΝ «Ἔξω ὅλα» ἐπιθεώρησις.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὑπὸ τὰς στέγας τῶν Παρισίων».
ΙΝΤΕΑΛ «Νυχτερινὴ ὥρα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ «Καρδιὲς στὴν ἐξορία».
ΟΥΦΑ «Ὁ γαλάζιος ἄγγελος».
ΠΑΝΘΕΟΝ «Σφὶγξ τῶν πάγων».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Ἡ πρώτη ἀγάπη δὲν ξεχνιέται» γερμανικὴ ὀπερέττα.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ «Ραμὸν Νοβάρο».
ΑΡΗΣ «Νέοι Ἴκαροι».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ «Κατάδικος»
ΚΡΥΣΤΑΛ «Ὡραία ἀριστοκράτις».
ΚΟΣΜΟΣ (Θίασος Χαλκούση). «Σ' ἀγαπῶ καὶ θὰ σὲ πάρω».— «Σοῦκανε τὸ μάτι».
ΛΟΥΞ (Ποδονίφτη) «Ἀπ' τὴν κόλασι».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ «Λεγεὼν ἀθανάτων».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ «Ματωμένο ποτάμι».

Πειραιεύς

ΑΪ-ΛΑΪΦ «Ἕνα τρελλὸ φιλί».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ «Νὰ γυιὸς μάλαμα»— «Γαϊδοῦρι τοῦ Μπουριντάν».
ΚΑΠΙΤΟΛ «Ἀπὸ πεῖσμα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Αὐτὴ τὴ νύχτα».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
τὸ συναρπαστικὸν δρᾶμα
ΝΥΧΤΕΣ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΗΔΟΝΗΣ
μὲ τὴν
ΕΒΕΛΥΝ ΜΠΡΕΝΤ
Ταινία ἠχητικὴ καὶ ᾄδουσα.
ΝΕΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΦΟΞ
Ἠχητικαὶ Εἰκόνες
ΜΙΚΙ—ΜΑΟΥΣ

Ο ἑλληνικὸς στῖχος

Δραγατσάνι

7 Ἰουνίου 1821.

Ἦσαν ἀμούστακα παιδιὰ ἐκεῖνα ποῦ
(εἶχαν φθάσει
Γιὰ τὴν πατρίδα ἐκεῖ.
Κι' εἶχαν ντυθῇ γιὰ πόλεμο σὰν νἆταν
(γιὰ γιορτάσι,
Κι' εἶχαν στὴν ὥρια τους θωριὰ μιὰ
(λάμψι μαγική.

Τὰ σπίτια τους τ' ἀφίσανε κι' ἂς
(κλαίγανε οἱ μητέρες,
Κι' ἂς κλαίγαν οἱ ἀδελφές.
Γύρω τους πέταγαν γοργὰ ἐλπίδες
(χρυσοφτέρες
Κι' ἐβλέπανε τὰ μάτια τους πάνω ἀ-
(πὸ τὶς φοβέρες
Γλυκὲς ἀνατολές.

Ὁ Τοῦρκος δὲν τὰ ἐτρόμαζε. Δὲν εἶ-
(χαν τὴν καρδιά τους,
Τὰ νειᾶτα, τὸ σπαθί;—
Ὅλη γεμάτη ὀνείρατα, ζέστη, ἡ παλ-
(ληκαριά τους
Χαλύβδωνε τὴν ἄπραγην ἀκόμη λε-
(βεντιά τους
Ὅπου ἤθελαν σταθῇ.

Ἔτσι ἦρθαν ἀπὸ τὰ πέρατα στὴ Βλα-
(χιὰ νὰ σμίξουν!
Πατρίδα ὁ Ἀρχηγός.
Ὅσο νὰ σπάσουν τὴν Τουρκιά, τὴν
(τυραννία νὰ ρίξουν,
Καὶ στὶς αἱματωμένες τους ἀγκάλες
(νὰ σὲ σφίξουν
Ὦ Νίκη! Λυτρωμός!

Μ' ἀλλοί! Ὅλοι τους πέσανε στὸ
(πρῶτο πανηγῦρι!
Καὶ τὸ αἷμά τους ταχύ,
— Πῶς τ' ἄδειασαν τ' ὁλόγιομο τῆς
(θείας ὁρμῆς ποτῆρι!—
Κύλισε ὁλοῦθες κι' ἄρδεψε τῆς λευ-
(θεριᾶς ζωστῆρι,
Τὸ δέντρο τὸ τραχύ.

Κι' ἐφούντωσε κι' ὁλάκερη τὴ χώρα
(ἔχει σκεπάσει
Ποὺ πάντα ἐμπρὸς στὸ μνῆμά τους θὰ
(στέκῃ εὐλαβική.
Ἦταν ἀμούστακα παιδιὰ ἐκεῖνα ποῦ
(εἶχαν φθάσει
Γιὰ τὴν πατρίδα ἐκεῖ.

22)10)30. Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Ὅταν ἡ γυναῖκα θέλῃ...

Ὅταν ἡ γυναῖκα θέλῃ νὰ ἐπιτύχῃ κάτι, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Ἀπόδειξις τὸ μικρὸν αὐτὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἀφηγοῦνται αἱ Παρισιναὶ ἐφημερίδες :

Εἰς τὸν Διευθυντὴν ἑνὸς μικροῦ θεάτρου ἐπιθεωρήσεων μὲ ἄφθονον γυμνόν, παρουσιάσθη πρὸ ἡμερῶν μία κυρία καλῆς προφανῶς τάξεως, ἡ ὁποία ἐζήτησεν ἐπιμόνως νὰ προσληφθῇ καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι.

— Δὲν ξέρω νὰ χορεύω, οὔτε νὰ τραγουδῶ, εἶπεν. Ἔχω ὅμως ὡραῖο σῶμα, καὶ δὲν θέλω χρήματα.

Ἡ πρότασις ἐξέπληξε τὸν διευθυντήν, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ κυρία, σύζυγος γνωστοῦ κυρίου ἐπεθύμει διὰ τοῦ σκανδάλου νὰ ἐπιτύχῃ ἓν διαζύγιον, τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἠρνεῖτο.

Ὁ διευθυντής, φυσικά, ἠρνήθη, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ μὴ διηγηθῇ τὴν πρωτότυπον αὐτὴν γυναικείαν πονηρίαν.

Μία παράστασις τῆς Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων καὶ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προέδρου τῶν Δραματικῶν Συγγραφέων καὶ πολλῶν λογίων, θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὥραν 6.1)2 μ. μ. εἰς τὸ «Κεντρικὸν» μεγάλη παράστασις πρὸς ἑορτασμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδος καὶ παλαιμάχου κ. Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου. Μὲ τὴν παράστασιν αὐτὴν θ' ἀποχαιρετήσῃ διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν σκηνήν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδη ἐγκατέλειψεν ἡ καλλιτέχνις. Θὰ παίξῃ τὸ «Ἔνσαρκον ἄγαλμα» τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Τζιακόνι. Ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασίαν τί θὰ παίξῃ, ἀρκεῖ ὅτι θὰ παίξῃ αὐτή, τῆς ὁποίας, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δόξης καὶ τοῦ θριάμβου της, οἱ ἐνθουσιώδεις θεατρόφιλοι ἔλυσαν ἀπὸ τὸ ἁμάξι της τὰ ἄλογα καὶ τὸ ἔσυραν μόνοι των, εἰς μίαν ἔκρηξιν ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως ἀπὸ τὸ θέατρον ὅπου ἔπαιζε μέχρι τῆς κατοικίας της. Μὲ τὴν ἀποχαιρετιστήριον παράστασίν της ἡ κ. Παρασκευοπούλου θὰ ξυπνήσῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν παλαιοτέρων μίαν ὁλόκληρον ἐποχὴν θεατρικῆς δόξης, καὶ οἱ νεώτεροι θὰ ἰδοῦν τὴν μεγάλην ἀντιπρόσωπον τοῦ παλαιοῦ θεάτρου μας εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ποιητὴς Ἀχιλλεὺς Παράσχος ἀφιέρωσε τὸ γνωστὸν δίστιχον: «Εὐαγγελία, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά σου ἔτι — εὐαγγελίζει τὴ σκηνὴ κι' εἰς ἄλλα φέρει ἔτη».

Ἐκδόσεις.

Ὑπὸ τῆς χήρας τοῦ ἀοιδίμου Σπυρίδωνος Λάμπρου ἐξεδόθη εἰς ὀγκώδη τόμον τὸ Εὑρετήριον τῶν ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι περιεχομένων μονογραφιῶν τοῦ ἀειμνήστου ἱστορικοῦ. Τὸ Εὑρετήριον τοῦτο συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτάτων μεθόδων τῆς βιβλιογραφίας καὶ ἀποδελτιώσεως ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χαριτάκη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν μικρογραφίᾳ τὸ κάτοπτρον τῆς τεραστίας ἐργασίας τοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου. Εἶναι δὲ ἀναγκαῖον βοήθημα διὰ πάντα μελετητὴν τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας μας ἱστορίας.

— Σήμερον κυκλοφορεῖ τὸ 42ον τεῦχος τῆς «Ἐργασίας» μὲ μακρὰν μελέτην τοῦ κ. Λ. Μακκᾶ περὶ τῶν νέων Ἑλληνοτουρκικῶν ὁριζόντων, μὲ ἄρθρα περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, κ. ἄ.

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 2ον τοῦ δευτέρου ἔτους τεῦχος τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως «Πειθαρχία». Περιεχόμενα : Αἱ πολιτικαὶ ἐπεμβάσεις εἰς τὴν οἰκονομίαν.— Τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου, τοῦ κ. Ν. Βεντήρη.— Σημειώσεις.— Ὁ δῆμος Θεσσαλονίκης, τοῦ κ. Φίλιππα Βορεινοῦ.— Πράξεις Κυβερνήσεως, τοῦ κ. Π. Β. Σταματούλη.— Ἐπιθεώρησις ξένου τύπου.— Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ κ. Κ. Χρ. Κοκκίνου.— Ἐφημερίδες καὶ εἰδήσεις, ὑπὸ Κ. Μαρτίν.— Τὰ πολιτικὰ κόμματα, ὑπὸ Ρ. Μίσελς.— Ἀλληλογραφία : ἡ ἀεροπορία.— Κρίσεις ἐπὶ τοῦ ἔργου μας.— Αἱ ἀποφάσεις τῆς XI συνελεύσεως τῆς Κ.Τ.Ε. ὑπὸ Σ. Δ-ΙΜ.— Οἱ κίνδυνοι τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ὑπὸ Σίσλεϋ Οὔντλεστον.— Ἡ μεγάλη κακοτυχία τῆς μουσικῆς, ὑπὸ Φρὰνκ Σουζύ.— Κριτικὴ τοῦ βιβλίου, τῶν κ. κ. Ναπ. Λαπαθιώτη καὶ Χρ. Εὐελπίδη.— Ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις τοῦ κ. Κώστα Οὐράνη.— Γκολοβίν, διήγημα τοῦ Ἰακώβου Βάσσερμαν.— Βυζαντινὸς πολιτισμός, τοῦ κ. Χρ. Ἐμ. Ἀγγελομάτη.— Ἡ οἰκονομικὴ καὶ χρηματιστηριακὴ ἑβδομάς.

— Ἐξεδόθησαν Μιχαὴλ Γ. Πετρίδου (καθηγητοῦ τοῦ Α΄ Γυμνασίου Πειραιῶς) : Τραγούδια τῆς γυναίκας συλλογὴ ἀξιολόγων λυρικῶν ποιημάτων.

Ἀθλητισμός

—Τὰ ἐγκαίνια τοῦ γηπέδου τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως»

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνουν μετὰ πάσης ἐπισημότητος εἰς τὸν Ποδονίφτην τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου γυμναστηρίου τῆς ἀθλητικῆς Ἑνώσεως Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὰ ὁποῖα παρεκλήθησαν νὰ παραστοῦν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους. Μετὰ τὴν τυπικὴν τελετὴν θὰ γίνῃ φιλικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς Ἑνώσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν πειραϊκῶν ὁμάδων Ὀλυμπιακὸς καὶ Ἐθνικός. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἡ Ἕνωσις θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν Ὀλυμπιακὸν καὶ εἰς τὸ δεύτερον τὸν Ἐθνικόν.

Θὰ παραστῇ καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν, ὁ ποῖος διέταξεν ὅπως ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου προσέλθῃ καὶ παιανίσῃ κατὰ τὴν ἑορτήν.

—Ἡ σημερινὴ ἑλληνοτουρκικὴ συνάντησις

Σήμερον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ πρωταθλήτρια ὁμὰς τοῦ Ἄρεως δίδει τὴν δευτέραν της συνάντησιν μὲ τὴν ἰσχυρὰν τουρκικὴν ὁμάδα «Γαλατᾶ Σεραΐ». Ἂν βασισθῶμεν εἰς τὴν προχθεσινὴν ἰσοπαλίαν μὲ τὴν Φενὲρ-Μπαχτσέ, ἡ ὁποία τυγχάνει ἡ ἰσχυροτέρα τουρκικὴ ὁμάς, θὰ πρέπει νὰ προδικάσωμεν τὴν νίκην εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁμάδα. Λέγεται ὅμως ὅτι ἡ τουρκικὴ ὁμὰς παίζει σκληρὸ παιγνίδι μὲ τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιβάλλεται συνήθως.

«Παναθηναϊκὸς» — «Π. Φάληρον»

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συναντῶνται διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν αἱ ὁμάδες Παλαιὸν Φάληρον καὶ Παναθηναϊκὸς εἰς τὸ γήπεδον τοῦ πρώτου. Πέρυσι τὸ Παλαιὸν Φάληρον προέβαλε μεγάλην ἀντίστασιν εἰς τὸν Παναθηναϊκὸν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀγῶνας τοῦ πρωταθλήματος καὶ εἰς τὸν ἕνα κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα 2—1 μέχρι τῶν τελευταίων λεπτῶν. Ἡ σημερινὴ νέα συνάντησίς των θὰ εἶνε πεισματώδης.

—Ἄλλαι συναντήσεις

Ἐπίσης θὰ γίνῃ εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἄλλη συνάντησις πρωταθλήματος μεταξὺ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, διὰ τὴν α΄ καὶ β΄ κατηγορίαν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συναντήσεων θὰ γίνουν καὶ ἄλλαι ὡς ἑξῆς:

Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ. 10 1)2 π. μ. «Πατήσια»—«Ἀστὴρ» 2 μ.μ. Β΄ «Παναθηναϊκοῦ»—Β΄ «Παλαιοῦ Φαλήρου».

Γήπεδον «Ἀπόλλωνος». 10 1)2 π. μ. «Ἀττικὸς»—«Δάφνη» 2 μ. μ. Β΄ «Ἀπόλλωνος»—Β΄ «Γουδί».

—Καὶ ἄλλος θρίαμβος τοῦ Λαντουμέγκ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ Γάλλος πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου εἰς τὸν δρόμον 1500 μέτρων Λαντουμέγκ, ἐπιχειρήσας εἰς τὸ Στάδιον Ζὰν Μπουὲν τὴν κατάρριψιν τῆς παγκοσμίου ἐπιδόσεως τοῦ δρόμου 1000 μέτρων, ἐπέτυχεν εἰς τὴν προσπάθειάν του, ἐπιτυχὼν χρόνον 2΄ 23΄΄ 3)5, χωρὶς νὰ καταβάλῃ μεγάλην δύναμιν. Τὸ προηγούμενον ρεκὸρ ἀνήκει ἀπὸ τοῦ 1927 εἰς τὸν Γερμανὸν Πέλτζερ μὲ 2΄ 25΄΄ 4)5. Ἤτοι ὁ Λαντουμὲγκ τὸ κατέρριψε κατὰ δύο ὁλόκληρα δευτερόλεπτα. Ὁ Γάλλος κολοσσὸς κατὰ τὴν διαδρομὴν αὐτὴν ἐκάλυψε τὰ 100 μ εἰς 13΄΄, τὰ 300 μ εἰς 40΄΄ 4)5, τὰ 500 μ εἰς 1΄ 7΄΄ 3)5 καὶ τὰς 1000 γυάρδας (911 μ) εἰς 2΄ 11΄΄ 2)5.

Ὑπὲρ τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ

Σήμερον τὴν 10ην πρωϊνὴν συγκροτεῖται εἰς τὴν πλατεῖαν «Μεταξουργείου» θέατρον «Λαοῦ» ἡ προαναγγελθεῖσα πολιτειακὴ συγκέντρωσις κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ὁμιλήσουν, ἐκθέτοντες τὰ ἀγαθὰ τοῦ Βασιλικοῦ Πολιτεύματος, οἱ κ. κ. Ν. Καζάζης, καθηγητὴς Πανεπιστημίου καὶ Γ. Μπακόπουλος, πρώην βουλευτής. Παρόμοιαι συγκεντρώσεις μέλλουν νὰ συγκροτηθοῦν καὶ εἰς ἐπαρχιακὰ κέντρα.

Θεατρικά.

Εἰς τὸ θέατρον Ἠλύσια θὰ παίξῃ ἐφέτος κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ὁ νεοσυσταθεὶς θίασος «Πρωτοπορίας» ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς δ. Τασίας Ἀδάμ. Ἡ ἔναρξις θὰ γίνῃ μὲ ἕνα ἔργον τοῦ Ἱσπανοῦ συγγραφέως Μιγκ. Οὐναμένο τὴν 31ην τρ. Τὸ ἔργον θὰ ἐκτελεσθῇ διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ ὀκταήμερον ὁ θίασος θὰ δίδῃ ἰδιαιτέρα φιλολογικὴ βραδυὰ μὲ ἔργα πρωτότυπα ξένων καὶ ἡμετέρων συγγραφέων. Ὁ θίασος θὰ ἀναβιβάσῃ ἔργα νεοελλήνων συγγραφέων.

— Τὴν Πέμπτην εἰς τὰ «Ὀλύμπια» θὰ παιχθῇ ἡ ὄπερα τοῦ Ντονιζέττι «Δὸν Πασκουάλε» μὲ τὴν κ. Ντὲ Ἰντάλγκο.

— Ἐκ τῶν ξένων καλλιτεχνῶν ποῦ πρόκειται νὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν ἐφέτος εἶνε καὶ ἡ Ἐλισάβετ Νικόλσκα, πρώτη χορεύτρια τοῦ ἐθνικοῦ μελοδράματος τῆς Πράγας. Ἔρχεται ἀπὸ τὸ Παρίσι τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Νοεμβρίου καὶ θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὰ «Ὀλύμπια» μαζὶ μὲ τοὺς γνωστοὺς χορευτὰς Ντορσντὼφ καὶ Μπονιφάτσιο.

— Ἡ β΄ σειρὰ τοῦ «Ἔξω ὅλα» εἰς τὸ «Τριανὸν» μὲ τὰς νέας σκηνὰς ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ (ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ)
Σάββατον 1 Νοεμβρίου
6.30΄ μ. μ.
RECITAL
τοῦ διασήμου βαρυτόνου
ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΟΡΩΝΗ
Εἰς τὸ Πιάνο
ἡ κ. R. KAMINSKY
μὲ ἔργα Ἑλλήνων καὶ ξένων συνθετῶν.
Εἰσιτήρια εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Θεάτρου.

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑΙ ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ
CAMEL WOOL
BURBRRYS LTD
ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
4 ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 4

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Λεωνίδας Π. Καμπάνης — Ἀθηνοῦλα Ν. Ράλλια ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

John S. Henderson— Νίνα Δρακούλη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

— Ἀθανάσιος Λειβαθηνὸς — Μαρία Μερκουρίου Κούλη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἑορτάζοντες καὶ μή

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Δημήτριος Νότη Μπότσαρης δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

— Δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Δημήτριος Περδικάρης.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον Δημήτριον Φραγκούδην εὐχόμαι χρόνια πολλὰ καὶ πᾶν ποθητόν.

Μιχ. Σασσᾶς

— Δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Δημήτριος Ναθαναὴλ Βιομήχανος.

— Ὁ κ. Δημήτριος Συγγελάκης δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις λόγῳ πένθους.

— Ὁ κ. Δημήτριος Στράτος δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

— Ὁ κ. Δημήτριος Γ. Λεβαντῖνος ἕνεκεν πένθους δὲν ἑορτάζει.

— Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας Δημ. Παππᾶν καὶ ἀνεψιόν μου Τοτὸν Ἀγγελόπουλον εὔχομαι χρόνια πολλά.

Ζ. Ζ.

— Εἰς τὸ ἑορτάζον χαριτωμένον ἀγοράκι τοῦ ἐμποροράπτου κ. Α. Οἰκονόμου, Δημητράκην, εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ καὶ νὰ τοὺς ζήσῃ.

Ε. Ε.—Ι. Κ.—Γ. Σ.

— Εἰς τὸ ἑορτάζοντα σήμερον κ. Δημήτριος Βαρβάκην (ἀνθ. ἀεροπ.) εὐχόμαι χρόνια πολλά.

Γ. Σ.

— Δὲν ἑορτάζει ὁ συνάδελφος κ. Δημήτριος Ἀρνέλλος.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα Δημήτριον Β. Κουρτάκην εὐχόμεθα χρόνια πολλά.

Α. Π. Δ.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον εἰς Πειραιᾶ κ. Μίμην Μάτσαν, τοῦ ὁμωνύμου ναυαγοσωστικοῦ Οἴκου, εὔχομαι χρόνια πολλά.

Π. Τζ.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα κ. Μῆτσον Γρίβαν εὐχόμεθα ὁλοψύχως χρόνια πολλὰ καὶ καλά.

Α. Ζ.—Οἰκ. Τσ.

— Σήμερον ἑορτάζει ἡ δὶς Δήμητρα Τσαπέκη.

Ζ.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον ἀγαπητόν μου φίλον κ. Δημήτριον Ἀγοραστὸν εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

Σ. Ν.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα κ. Δημήτριον Κακιούσην εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ πανευτυχῆ.

Ι. Κ.

— Ἑορτάζει ἡ χαριτωμένη δὶς Δήμητρα Τόσκα. Τῆς εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

Ἰωάν. Γιανναράκης

— Ὁ κ. Δημήτριος Ματαραγκιώτης δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ἕνεκεν πένθους.

— Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν σήμερον Δήμητραν Σακελίων τῆς εὔχομαι χρόνια πολλά.

Α. Δ.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους ὁ ἰατρὸς Ἀντώνιος Χρ. Πολίτης, παθολόγος φυσικοθεραπευτής. Ὁ κ. Πολίτης θέλει παρακολουθήσει ἐν Γαλλίᾳ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιστημονικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης τὰς νεωτάτας ἠλεκτρικὰς μεθόδους καὶ ἐνέσεις κατὰ τῶν παθήσεων τῆς θρέψεως (ρευματισμῶν, ἀρθριτισμοῦ κτλ. πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἰδίου κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπιστροφήν του καὶ ἐν τῷ νέῳ ἰατρείῳ του, ὅπερ θὰ πλουτίσῃ διὰ νέων μηχανημάτων.

Καταστήματα

—40.000 κολοσσοὺς Χρυσανθέμων ἐκαλλιέργησαν ἐφέτος τὰ Ἀγροκήπιά μας —χρώματα καὶ ποικιλίαι ἀφθαστοι. Ποτὲ δὲν ἐπωλήθησαν εἰς τὰς τιμὰς ποὺ πωλοῦμεν ἐφέτος. ΑΝΘΗΦΥΤΑ—ΒΑΖΑ. Ἀγγ. Ἀγαλιώτης καὶ Σία, Σταδίου 15, Τηλέφ. 53-79.

Ἰατροί

—Ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ νευρολόγος ἰατρὸς κ. Κ. ΜΙΤΑΥΤΣΗΣ καὶ δέχεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 74 γωνία Προαστείου.

— Ἑλένη Ἠρ. Στεργίου, χειροῦργος — ὀδοντίατρος, Κουμουνδούρου 22, παραπλεύρως Ἐθνικοῦ θεάτρου.

— Ἰατρὸς Ν. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, Διπλωματοῦχος τοῦ Παν. τῆς Λωζάννης, τέως Ἐπιμελητὴς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Γ΄ Σεπτεμβρίου 19, 9—10 π. μ. 4—6 μ. μ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας υἱόν, σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Δ. ΜΑΝΤΑΝ

ἐκηδεύσαμεν τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1930 εἰς Γραμματικό.

Ἡ Μήτηρ: Μαρία Δημ. Μαντᾶ. Ἡ σύζυγος: Πηνελόπη Κ. Μαντᾶ. Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος Δημ. Μαντᾶς, Μιλτιάδης Δημ. Μαντᾶς, Βασιλικὴ Λεωνίδα Μαντᾶ, Ἑλένη Γ. Μαντᾶ, Ἀλέξανδρος Ἀγγελῆς, Θεοδώρα Κορμπεάνο, Ἑλένη Νεδεάνο, Κωνσταντῖνος Κορμπεάνο, Κωνσταντῖνος Νεδεάνο. Οἱ ἀνεψιοί.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦσα σήμερον Κυριακὴν 26 Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ συζύγου μου

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΖΥΓΟΜΑΛΑ

Παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις 26 Ὀκτωβρίου 1930
Λουκία Ζυγομαλᾶ

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης ἀποτίοντες πρὸς τοὺς διαπρεπεῖς ἰατροὺς τῆς πόλεώς μας κ. κ. Ἀδελφοὺς Γεωργαρίου, χρέος μου ἡγοῦμαι καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπειρόν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτούς, οἵτινες ἐν τῇ Κλινικῇ των (ὁδὸς Πειραιῶς, ἔναντι Ὠδείου Ἀθηνῶν) διὰ ἐπεμβάσεως χειρουργικῆς ἔσωσαν τὴν σύζυγόν μου ἀπὸ ἐπώδυνον ὀφθαλμικὸν νόσημα. Ὄντως τοιοῦτοι ἰατροὶ εἶναι ἄξιοι ἀπείρων συγχαρητηρίων τιμῶντες καὶ τὴν θείαν τέχνην τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ὁ εὐγνωμονῶν
ΒΑΣ. ΚΟΥΤΣΟΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

Παρελήφθησαν ΣΑΛΙΑ μεταξωτὰ ΡΙΑΤΙ - Cουιο εἰς νέα σχέδια καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. ΤΣΑΝΤΕΣ τῆς τελευταίας Παρισινῆς μόδας καθὼς καὶ πλουσία συλλογὴ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ἐν τῷ γνωστῷ Καταστήματι διὰ τὴν κλεκτικότητα τῶν εἰδῶν του Θ. Γ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἑρμοῦ 41α.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Τὸ μεγαλύτερον ἐπάκτιον πυροβόλον τοῦ κόσμου

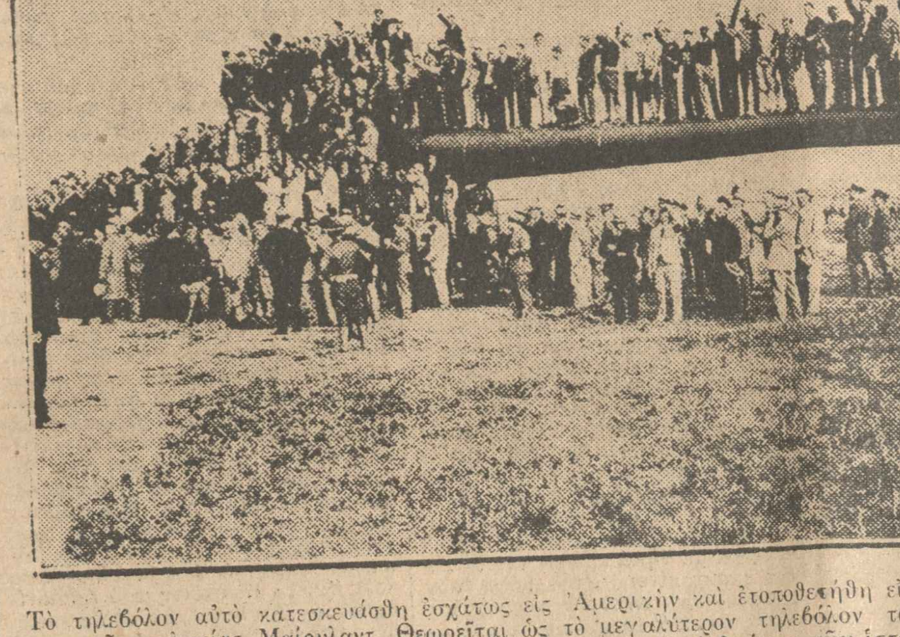

Τὸ τηλεβόλον αὐτὸ κατεσκευάσθη ἐσχάτως εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐτοποθετήθη εἰς Ἄμπερντην τῆς πολιτείας Μαίρυλαντ. Θεωρεῖται ὡς τὸ μεγαλύτερον τηλεβόλον τοῦ κόσμου τὸ μέγεθός του δὲ γίνεται αἰσθητὸν διὰ τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων τῶν ἱσταμένων ἐπὶ τοῦ σωλῆνος του. Κατεσκευάσθη εἰδικῶς διὰ τὴν ἄμυναν τῶν Ἀμερικανικῶν παραλίων.

Τὸ Νόμπελ τῆς Εἰρήνης

Ὑποψηφία διὰ τὸ ἐφετεινὸν βραβεῖον Νόμπελ τῆς εἰρήνης εἶνε ἡ ἱδρύσασα τὸν διεθνῆ σύλλογον τῶν γυναικῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, Πρόεδρος δὲ αὐτοῦ κυρία Τζαίννη Ἄδδαμς.

Νεοελληνικὴ τέχνη

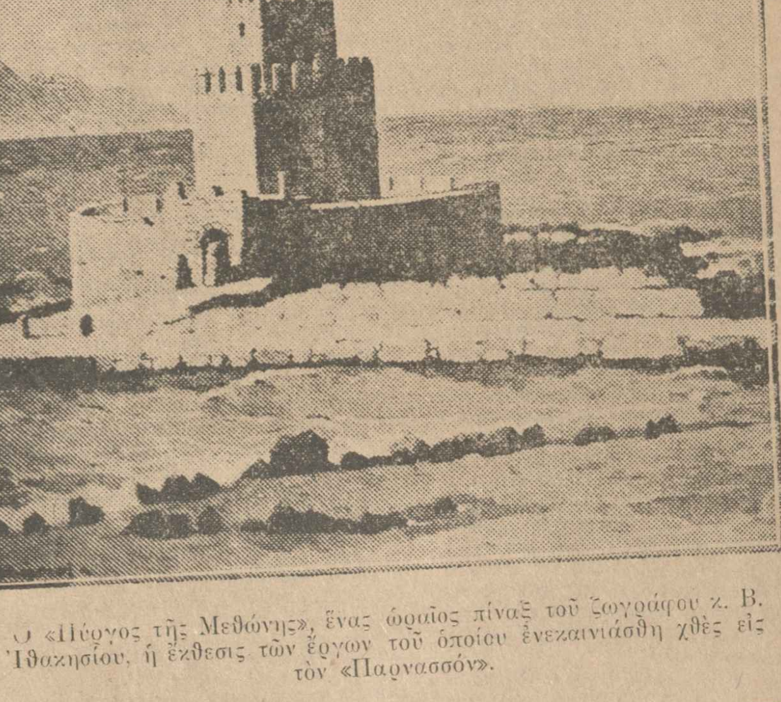

Ὁ «Πύργος τῆς Μεθώνης», ἕνας ὡραῖος πίναξ τοῦ ζωγράφου κ. Β. Ἰθακησίου, ἡ ἔκθεσις τῶν ἔργων τοῦ ὁποίου ἐνεκαινιάσθη χθὲς εἰς τὸν «Παρνασσόν».

Μία ζωὴ σὰν μυθιστόρημα

Μία "Γυναῖκα-δόλωμα,,

Οἱ πλόκαμοι τῆς "Ἰντέλλιτζενς Σέρβις,,

Ἡ καταπληκτικὴ αὐτοβιογραφία τῆς βαρώνης Κάρλας Γένσσεν

15ον

ΟΙ ΥΠΟΓΕΙΟΙ ΛΑΓΟΙ

Δὲν μοῦ ἐχρειάσθη πολλὴ ὥρα διὰ νὰ ἑτοιμασθῶ γιὰ τὸ ταξεῖδι. Ἐνῷ ὁ Μπέντλεϋ ἐφρόντιζε νὰ βρῇ αὐτοκίνητον, ἐμάζεψα τὰ πράγματά μου καί, μετὰ ἀξιοσημειώτως βραχὺ διάστημα, ἐσπεύδαμεν ὁλοταχῶς πρὸς τὴν Διέππην.

Καθ' ὁδὸν ὁ Μπέντλεϋ ὡμολόγησεν ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ βέβαιος ἦτο ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν ὅλων τῶν ἐγγράφων.

—Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἡ συνάντησις ἔχει ὁρισθῇ γιὰ τὴν ἀποψινὴν νύκτα — εἶπεν — καὶ πιστεύω ὅτι ἔχομεν τὸ ἀκριβὲς σύνθημα. Πρόκειται νὰ συναντηθοῦν σ' ἕνα καμπαρέ, ἀλλὰ ἔσπασα τὸ κεφάλι μου χωρὶς νὰ μπορέσω νὰ ἀνακαλύψω περὶ τίνος καμπαρὲ πρόκειται. Τὰ τηλεγραφήματα λένε : «τὸ καμπαρὲ ὅπου οἱ λαγοὶ προτιμοῦν νὰ παίζουν εἰς ὑπόγεια σπήλαια παρὰ εἰς τὰ δάση». Τί διάβολο σύνθημα ἠμποροῦμε νὰ βγάλωμε ἀπὸ αὐτό.

—Δὲν μποροῦμε νὰ κάμωμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὰ δοκιμάσωμε ὅλα καὶ νὰ ἐλπίσωμε ὅτι θὰ μᾶς ἔλθῃ ἡ ἔμπνευσις— παρετήρησα. Καὶ προσέθεσα : «Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ἔχω νὰ κάμω εἶναι νὰ φορέσω τίποτε κατάλληλα ροῦχα —κάτι ποὺ νὰ ταιριάζῃ περισσότερο μὲ τὰ μπολσεβικικὰ ἰδεώδη.

Αὐτὸ ὅμως δὲν μπόρεσα νὰ τὸ κάμω, διότι ἡ ὥρα ἦτο ἕκτη ἀπογευματινὴ περίπου, ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Διέππην, ὥσπου νὰ εὕρωμεν δὲ δωμάτια εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον κοντὰ εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ὥσπου νὰ βγοῦμε ἔξω γιὰ νὰ ψωνίσωμε, εὑρήκαμε δυστυχῶς ὅτι ὅλα τὰ καταστήματα εἶχαν κλείσει.

Ἐὰν ὅμως ἐγὼ ἐφαινόμουν λιγάκι περισσότερον κομψοντυμένη παρ' ὅ,τι ἐπιτρέπεται εἰς κομμουνίστριαν δεσποινίδα, ἡ φορεσιὰ ποὺ ἔβαλεν ὁ Μπέντλεϋ γιὰ τὴν διαδρομήν μας εἰς τὸν ὑπόκοσμον ἀντεζημίωνε μὲ τὸ παραπάνω τὴν ἰδικήν μου μειονεκτικότητα. Ἔβαλε μιὰ φορεσιὰ παληὰ καὶ ἀκάθαρτη ἀρκετὰ ὥστε νὰ θέλξῃ τὴν καρδίαν παντὸς ἀντικεφαλαιοκράτου· τὰ μαλλιά του ἦσαν μακρυά, ἐφοροῦσε μιὰ γραβάτα «κυματόεσσαν» καὶ λεκιασμένην. Ἐν ὀλίγοις, ἐφαίνετο ἀκριβῶς ὅ,τι ἤθελε νὰ φαίνεται, ἕνας ἀπένταρος καὶ κακόθυμος καλλιτέχνης.

Ἐπήραμε σβάρνα τὰ καμπαρὲ χωρίς, ὅμως, νὰ συναντήσωμεν σὲ κανένα ἔστω καὶ ἕνα χαρακτηριστικὸν ποὺ νὰ φαίνεται σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀλλόκοτον περιγραφὴν τοῦ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματος. Εὐτυχῶς ποὺ ἀρχίσαμεν ἐνωρὶς τὴν ἀναζήτησίν μας, διότι τὸ κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρήκαμεν ἐπὶ τέλους κάποιο «ἴχνος» θὰ ἦτο ἀσφαλῶς τὸ πέμπτον ἢ τὸ ἕκτον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπήκαμε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βραδυᾶς.

Ὥσπου νὰ μᾶς φέρουν τὰ ποτά μας, περιεργάσθημεν διὰ τοῦ βλέμματος τὸ καμπαρὲ αὐτὸ μὲ τὸν ἴδιον φαινομενικῶς ἀδιάφορον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον εἴχαμεν ἐπισκοπήσει τὰ ἄλλα. Κατόπιν ὁ Μπέντλεϋ εἶπεν ἤρεμα:

—Θαρρῶ πῶς τὸ βρήκαμε. Μὴ τυχὸν ἐπροσέξατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ κέντρου;

—Στὸν Λαγό .... δὲν ξέρω τί, ἀπήντησα.

—Ἀκριβῶς· κ' ἐμεῖς ἀναζητοῦμεν ἕνα καμπαρὲ «ὅπου οἱ λαγοὶ προτιμοῦν νὰ παίζουν εἰς ὑπόγεια σπήλαια παρὰ εἰς τὰ δάση».

Ἔρριξε μιὰ γοργὴ ματιὰ πρὸς τὰ ἐπάνω. Ἠκολούθησα τὸ βλέμμα του, καὶ εἶδα κάτι ποὺ αὐτὸς εἶχε προσέξει προτήτερα — ὅτι ἡ ὀροφὴ ἦτο διακοσμημένη μὲ ἕνα χονδροσχεδιασμένον σύμπλεγμα ἀλληλοπλεγμένων κλάδων δένδρων !

—Ἐδῶ, πάντως, κάτι εἶναι, εἶπεν ὁ Μπέντλεϋ. Ἔνευσε πρὸς τὸν «μαῖτρ ντ' ὀτέλ», τοῦ ἀπηύθυνε μερικὰς ἐρωτήσεις σχετικὰς μὲ τὴν πόλιν. Καί, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπακολουθησάσης συνομιλίας, κατώρθωσε νὰ παρεμβάλῃ τὸ σύνθημα ποὺ εἶχε μάθει ἀπὸ τὰ κρυπτογραφήματα. Ὁ «μαῖτρ ντ' ὀτέλ» οὔτε βλεφαρίδα του δὲν ἐκούνησε· πρὸς στιγμὴν ἐνομίσαμεν ὅτι εἴχαμεν σημειώσει τζίφον. Ἀλλὰ εἴμεθα τυχεροί. Ὕστερ' ἀπὸ μερικὰ ἀδιάφορα λόγια ὁ «μαῖτρ ντ' ὀτέλ» μᾶς παρεκάλεσε νὰ λάβωμεν τὸν κόπον νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν.

Μᾶς ὡδήγησε νὰ κατεβοῦμε μιὰ βρωμερὴ πέτρινη σκάλα. Εἰς τὴν βάσιν της ἦτο μιὰ πόρτα γερή, τὴν ὁποίαν ἐξεκλείδωσε, ἀποκαλύψας οὕτω μιὰ δεύτερη πόρτα λίγο πιὸ πέρα. Τὴν ἐχτύπησε μὲ γοργὰ καὶ πολλὰ κτυπήματα. Ἡ πόρτα ἄνοιξεν ὀλίγα ἑκατοστὰ καὶ κάποιος ἀπὸ μέσα συνωμίλησε ψιθυριστὰ μὲ τὸν ὁδηγόν μας. Καθὼς φαίνεται ἡ συνομιλία ἦτο ἱκανοποιητική, διότι εἰσήχθημεν ἀμέσως.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ!

Εὑρέθημεν εἰς ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο ὑπόγειον ὡσὰν ἐκεῖνα ποὺ ὑπάρχουν εἰς διάφορα ἀλλόκοτα κέντρα τῆς Μονμάρτρης. Χοντροφτειαγμένα ξύλινα τραπέζια καὶ καθίσματα ἦσαν βαλμένα ἐκεῖ μέσα καὶ καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἄνθρωποι ἐκάθοντο. Ἦτο μιὰ συντροφιὰ παράξενη καὶ ἀταίριαστη. Μερικοὶ ἦσαν τραχεῖς ὅσον δὲν λέγεται — πραγματικὰ πουλιὰ τῆς τρικυμίας, ἐπαναστατικοὶ τύποι, ὅπως τοὺς θέλει ἡ παράδοσις. Ἄλλοι, κατὰ κτυπητὴν ἀντίθεσιν, ἐφαίνοντο τόσον εὐχάριστοι καὶ εὐπρεπεῖς ὅσον οἱ ἄλλοι ἦσαν ἀποκρουστικοί. Ὑπῆρχαν καὶ τρεῖς - τέσσερες γυναῖκες. Μιά, ἡ ὁποία ἐκαθόταν πλάϊ σ' ἕναν ἄνδρα ποὺ ὑπεθέσαμεν ὅτι ἦτο ὁ πρόεδρος τῆς συγκεντρώσεως, ἦτο ντυμένη σύμφωνα μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς μόδας· ἡ ἐμφάνισίς της θὰ ἐταίριαζε περισσότερον μὲ τὰ ἀριστοκρατικὰ κέντρα τοῦ Παρισιοῦ παρὰ μὲ τὸ ρυπαρὸν ἐκεῖνο περιβάλλον. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὑπεθέσαμεν ὅτι ὁ παρακαθήμενός της ἦτο ὁ πρόεδρος, ἦτο ὅτι οὗτος ἐκαθόταν ἔξω ἀπὸ τὰ ἄλλα τραπέζια καὶ καθίσματα, εἰς τὴν μεσαίαν ἄκραν τοῦ δωματίου· ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ βαρειά, ὠμὴ φυσιογνωμία του καὶ τὰ σκληρά, βαθουλωμένα μάτια του ἐφαίνοντο ἐκφράζοντα τὸν «ἰδανικὸν» ἀρχιαναρχικόν.

Ἡ συνεδρίασις δὲν εἶχε προφανῶς ἀρχίσει ἀκόμη, διότι διεξήγετο μία γενικὴ συνομιλία. Οἱ περισσότεροι μιλοῦσαν γαλλικὰ καὶ ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴν συνήθη ἐπαναστατικὴν φρασεολογίαν — τὴν ἐξημμένην, ἀνισόρροπον φρασεολογίαν ποὺ ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούσετε εἰς ὁποιανδήποτε κομμουνιστικὴν συγκέντρωσιν. Ἀλλὰ παράξενη νότα ἀποτελοῦσαν δυὸ γυναῖκες, τὶς ὁποῖες ἄκουσα νὰ συζητοῦν γιὰ ἀδιαθεσίες τῶν παιδιῶν τόσον ἥρεμα ὅσον ἐὰν εὑρίσκοντο εἰς συγκέντρωσιν μητέρων καὶ ὄχι εἰς σύνοδον ἐπικινδύνων ἐπαναστατῶν.

Κανεὶς δὲν μᾶς ἐπρόσεξε. Ἕνας ποὺ ἐκαθόταν κοντά μας εἶπεν εἰς τὸν Μπέντλεϋ :

—Ἀντιπροσωπεύετε τὸν Ἀγῶνα στὴν Ἀγγλία, δὲν εἶναι ἔτσι ; Καὶ ἐφάνη ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ὅταν ὁ Μπέντλεϋ ἀπήντησε :

—Ναί, σύντροφε, κ' ἔχομε ἕνα σωρὸ μπελάδες ἐκεῖ πάνω. Ἐλπίζω πῶς θὰ ἔχωμε νὰ πᾶμε κανένα χαρμόσυνον μήνυμα στοὺς συντρόφους μας· ἀρχίζουν νὰ ἀνυπομονοῦν.

Ἔξαφνα ἡ συντροφιὰ ἐσιώπησε καί, πρὸς κατάπληξίν μας, ὁ βλοσυρὸς ἄνδρας ποὺ εἴχαμεν πάρει γιὰ πρόεδρον τῆς συγκεντρώσεως ἐσηκώθη μὲ γελοίαν σπουδὴν ἀπὸ τὸ κάθισμά του καὶ παρεχώρησε τὴν θέσιν εἰς ἕναν ἄνδρα ποὺ εἶχεν εἰσέλθει ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ ὑπόγειον. Ὁ νεοφερμένος δὲν εἶχε τίποτε εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισίν του ποὺ νὰ ἐμπνέῃ τρόμον. Ἕνας φρεσκοξυρισμένος, προσηνὴς γεροντάκος ὕψους μὴ ὑπερβαίνοντος τοὺς πεντέμισυ πόδας, ἐφαίνετο σὰν τυπικὸν δεῖγμα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι περνοῦν ἀπὸ τὴν ζωὴν χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπιτελέσουν τίποτε τὸ ἀξιοσημείωτον, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἡ εὐγενὴς διάθεσις ἐπισύρει τὴν γενικὴν συμπάθειαν. Ἐφοροῦσε ψηλὸ καπέλλο καὶ μαῦρο παλτό. Καθὼς ἐπήγαινεν εἰς τὴν θέσιν του εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὑπογείου, ἔρριχνε ντροπαλές, χαμογελαστὲς ματιὲς γύρω του, ὡσὰν νὰ ἐπερίμενε νὰ τοῦ διαμφισβητήσουν τὸ δικαίωμα ὅπως καταλάβῃ τὴν τιμητικὴν θέσιν. Ὁ διστακτικός του τρόπος ἀπετέλει τὴν ὀξυτέραν δυνατὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν στάσιν τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐπιδείξουν βαθύτερον σεβασμὸν ἐὰν ὁ ἴδιος ὁ διάβολος εἶχε μπῇ εἰς τὴν αἴθουσαν.

Ὁ γηραιὸς τζέντλεμαν — τὸν ὀνομάζω ἔτσι, διότι κανεὶς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸν πάρῃ γιὰ τίποτε ἄλλο — ἀντήλλαξε χαιρετισμοὺς μὲ τὴν ὡμορφοντυμένην κυρίαν, τῆς ὁποίας τὸ κάθισμα εὑρίσκετο πλάϊ στὸ δικό του. Ἔπειτα, μὲ σιγανήν, καθαρήν, καλοδουλεμμένην φωνὴν ἡ ὁποία ἐταίριαζε πλήρως μὲ τὴν ἐμφάνισίν του, ἄρχισε νὰ ὁμιλῇ. Καὶ — τέτοια εἶναι ἡ μαγικὴ δύναμις τῆς προσωπικότητος ὅταν ἐκδηλώνεται μὲ τὸν ταιριαστόν της τρόπον ἐκφράσεως—μόλις τὰ πρῶτα λόγια ἐβγῆκαν ἀπὸ τὰ χείλη του, ἡ ἀσημαντότης ἔπεσεν ἀπὸ πάνω του σὰν μανδύας. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τὸ τέλος συνήρπασε τοὺς ἀκροατάς του. Ἀρχίσας εἰς ἥρεμον, μετριοπαθῆ τόνον, ὑπέμνησεν εἰς αὐτοὺς ἐν πρώτοις τὴν θεμελιακὴν εὐγένειαν τοῦ ἀγῶνός των — τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἀναφαιρέτου δικαιώματος τὸ ὁποῖον ἔχει κάθε ἄνδρας, γυναῖκα καὶ παιδὶ ὅπως συμμετέχει τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι κληρονομία ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑπερήφανοι διότι εἶχον τὸ προνόμιον νὰ ζοῦν εἰς τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν καθ' ἣν ἐπὶ τέλους ἡ ταλαίπωρος ἀνθρωπότης εἶχε φθάσει εἰς μίαν γενικὴν κατανόησιν τῶν ἀδικιῶν ποὺ εἶχεν ἀνεχθῇ διὰ μέσου τῶν αἰώνων — ἀδικιῶν τὰς ὁποίας, ἐν τῇ οἰκτρᾷ ἀγνοίᾳ τῆς ἰσχύος της, εἶχε μέχρι τοῦδε θεωρήσει ὡς ἀθεραπεύτους. Ὅλα αὐτὰ ἦσαν γνωστὰ καὶ συνειθισμένα· ἐν τούτοις, μὲ τὴν θαυμαστήν, μαγνητικὴν προσωπικότητά του, ὁ μικρόσωμος ρήτωρ ἔκανε τὰ λόγια του νὰ φαίνωνται σὰν ἀνεκτίμητοι θεϊκοὶ χρησμοί.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ....

Ἀπὸ τὰς γενικότητας ἔφθασεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς θέσεως τοῦ Ἀγῶνα εἰς ταύτην καὶ ἐκείνην τὴν χώραν. Σὲ λίγο μιλοῦσε γιὰ τὴν Ἀγγλίαν. Καθὼς ἐπεσκόπει τὰς ἀδικίας τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὰς ὑπούλους διώξεις της αἵτινες ἐνηργοῦντο ὑπὸ τὸ ὑποκριτικὸν προσωπεῖον τῆς δῆθεν δικαιοσύνης, τοὺς στεναγμοὺς ἰσχυρῶν ἄλλοτε λαῶν συντριβέντων ὑπὸ τὴν πτέρναν μιᾶς ἀμειλίκτου καταπιέσεως, καθίστατο ὁλονὲν δριμύτερος καὶ παρέσυρε τὸ ἀκροατήριόν του εἰς τὸ ζενὶθ τῆς ἰδικῆς του ἐχθροπαθείας.

Ἀλλὰ ἡ τυραννία ἐκλονίζετο ἐκ βάθρων τώρα· ἤδη εἶχε τεθῇ ἡ δυναμῖτις, ἡ ὁποία ἐντὸς ὀλίγου θὰ κατεκρήμνιζε τὸν χρυσοῦν μόσχον μὲ τὰ ἐκδικητικὰ πυρά της καὶ θὰ διεσκόρπιζε τὰ συντρίμματα διὰ νὰ μὴ συνενωθοῦν ποτὲ εἰς τὸ μέλλον. Αἱ ἀποικίαι τῆς Ἀγγλίας, χάρις εἰς τοὺς ἀφωσιωμένους, ἀνιδιοτελεῖς ἐργάτας τοῦ Ἀγῶνα, ἔβραζον ἀπὸ δυσφορίαν, ἕτοιμοι καὶ ἀνυπόμονοι νὰ ἐξεγερθοῦν ὅταν θὰ ἐδίδετο τὸ σύνθημα· εἰς αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν ἡ μπουρζουαζία παρουσίαζε καταφανῆ σημεῖα ἐκφυλισμοῦ. Ἐπέκειτο ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Γρήγορα, πολὺ γρήγορα αἱ ἀποικίαι τῆς Ἀγγλίας θὰ ἀπηλευθεροῦντο, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσά της θὰ ἀνετρέποντο ὅπως τόσοι ἄλλοι βασιλεῖς, ἡ κυβέρνησις θὰ περιήρχετο εἰς χεῖρας τῶν φίλων ποὺ ἀνέμενον ἀπὸ τοῦδε νὰ δοθῇ τὸ σύνθημα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας· καὶ τότε ὅλα θὰ ἐπήγαιναν καλὰ εἰς τὸν [illegible]

[Συν. 4ην σελίδα].

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἀποκαλυπτικὸν ἀνέκδοτον ἔγγραφον τῆς προπαγάνδας διὰ τὸν Καρατζᾶν

Τὰ μεταξὺ τῶν Ὑδραίων καὶ τοῦ Μαυροκορδάτου.—Οἱ συγκεντρωμένοι εἰς τὴν Βυτίναν.—Οἱ Στερεοελλαδῖται ἀπεσταλμένοι καὶ ὁ Μαυροκορδᾶτος. — Παρασκηνιακαὶ ἐνέργειαι τοῦ Νέγρη.—Ἕνα ἄγνωστον ἔγγραφον καὶ ἡ σημασία του.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἐκεῖνο ποὺ ἀπέφυγε νὰ γράψῃ εἰς τὴν προηγηθεῖσαν του ἐπιστολὴν ὁ Μαυροκορδᾶτος καὶ ποὺ τὸ παρήγγειλε προφορικῶς εἰς τοὺς Ὑδραίους φανερώνεται ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν δύο ἄλλων πρὸς τοὺς ἰδίους ἀπεσταλμένους μετὰ δύο μόλις ἡμέρας.

«Φιλογενέστατοι ἄρχοντες προσκυνοῦμεν,

Ἐξεπίτηδες ἔρχεται ὁ γραμματοκομιστὴς κὺρ Παρθενόπουλος μὲ γράμμα πρὸς τὴν εὐγενείαν σας παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Μαυροκορδάτου καὶ θεωρεῖτε τὰ ὅσα σᾶς γράφει περὶ τῆς ὑποθέσεως. Ὁ ἴδιος θέλει σᾶς εἰπεῖ καὶ διὰ ζώσης τὰ ὅσα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὡμιλήσαμεν εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν προυχόντων καὶ τὸ τελευταῖον ἀπεφασίσθη ὡς μὲ τὸ περικλειόμενον σᾶς γράφουν. Ἡμεῖς δὲ σᾶς προσθέτομεν ὅτι οἱ προὔχοντες τῶν Καλαβρύτων καὶ Πάτρας μαζὶ μὲ τὸν μπεηζαντὲ —πρίγκηπα— Καρατζᾶ ἦλθον ἐπροχθὲς εἰς Βυτίναν, καὶ χθὲς ἔγραψαν τῶν ἐδῶ ὅτι τάχα συμφέρει νὰ γενῇ εἰς τὰ ἐκεῖσε ἡ συνέλευσις. Οἱ ἐδῶ ὅμως τοὺς ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ἐξ αἰτίας τῶν ἀρχιστρατήγων καθὼς δὲν ἐδέχθησαν καὶ διὰ τὰ Βέρβαινα. Λοιπὸν αὔριον ἐλπίζομεν νὰ εἶνε καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Ζαράκοβαν, καὶ ἀνταμωνόμενοι μὲ τοὺς ἐδῶ, θέλει ἐκλέξουν ὑποκείμενα νὰ ἔλθουν εἰς τὰ αὐτόθι διὰ νὰ συνομιλήσετε τὰ δέοντα καὶ περὶ τούτου δὲν λείπομεν ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλῶμεν κάθε στιγμὴ διὰ νὰ γενῇ τὸ ξεκίνημά του ὅσον τάχος. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ λάβετε ὑπομονὴν διὰ τὸ αἴσιον τέλος καὶ κοινὸν ὄφελος. Καὶ ἐν τοσούτῳ μένομεν.

Τρίκορφα 19 Αὐγούστου 1821.
Οἱ δοῦλοι σας
Παναγιώτης Μπεγλόπουλος
Μιχαὴλ Ἰατρός»

Οἱ ὑπογράφοντες τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν εἶχαν ἀποσταλῇ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Ὑδραίων εἰς τὰ Τρίκορφα. Εἶνε προφανὲς ὅτι εὑρίσκοντο εἰς ἰδιαιτέραν ἐπαφὴν μὲ τὸν Μαυροκορδᾶτον ἀφοῦ ἀναλαμβάνουν νὰ τοὺς ἀποστείλουν τὸ γράμμα του, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον φαίνεται ὅτι γνωρίζουν καὶ ἀναθέτουν εἰς τὸν ταχυδρόμον νὰ ἀνακοινώσῃ προφορικῶς ὅσα ἔκριναν παρακεκινδυνευμένον νὰ γράψουν. Μὲ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀποκαλύπτεται ὅτι οἱ πρόκριτοι τῆς Ἀχαΐας διέκειντο φιλικῶς πρὸς τὸν Καρατζᾶν καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐπρότειναν νὰ γίνῃ ἡ συνέλευσις εἰς τὴν Βυτίναν καὶ ὄχι εἰς τὴν Ζαράκοβαν. Ὁ λόγος αὐτῆς τῆς προτάσεως εἶνε κατάδηλος. Εἰς τὴν Βυτίναν εὑρίσκοντο οἱ συνεργάται τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους εἶχαν προσεταιρισθῆ. Θὰ ἐγίνετο ἡ συνέλευσις ὄχι πλησίον τοῦ στρατοπέδου ὅπου ἐκυριάρχει ὁ Ὑψηλάντης, ἀλλ' εἰς τὴν μακρυνοτέραν Βυτίναν ὅπου ἐδημιουργεῖτο ἀτμόσφαιρα ἐχθρικὴ δι' αὐτόν. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ὑπάρχει ὑπαινιγμὸς περὶ τοῦ Ὑψηλάντη εἰς ὕφος ποὺ φανερώνει τὴν δυσμένειαν τῶν γραφόντων, ποὺ εὑρίσκοντο ἐν τούτοις εἰς ἰδιαιτέρας συνεννοήσεις μὲ τὸν Μαυροκορδᾶτον. Γράφουν ὅτι ἡ συνέλευσις δὲν γίνεται εἰς τὴν Βυτίναν ἐξ αἰτίας τῶν ἀρχιστρατήγων.

Βλέπει κανεὶς λοιπὸν νὰ δημιουργῆται ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν Βυτίναν, τῶν ὁποίων κεφαλὴ ἦτο ὁ Μαυροκορδᾶτος καὶ ἀπὸ τοὺς εὑρισκομένους εἰς ἰδιαιτέραν ἐπαφὴν μαζί του ἀντιπολίτευσις ὠργανωμένη κατὰ τοῦ κατέχοντος τὴν ἐξουσίαν, δρῶσα παρασκηνιακῶς διὰ πολιτικῶν ραδιουργιῶν, διὰ μικροπαγίδων καὶ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς δυσμενοῦς ἀτμοσφαίρας, ἐνῷ ὁ ἴδιος ὁ Μαυροκορδᾶτος ἐπερνοῦσε τὰς περισσοτέρας ὥρας του εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ὑψηλάντη, τοῦ ὁποίου ἔσκαβε τὸν λάκκον, μὲ τὴν φιλικωτέραν συμπεριφοράν.

Ἀλλ' εἰς τὴν Βυτίναν ἐγίνοντο ὁ τολμηρότεροι. Εὑρίσκοντο ἐκεῖ ὄχι μόνον ὁ Νέγρης καὶ ὁ Καρατζᾶς ἀλλὰ καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Στερεᾶς, ποὺ εἶχαν ἔλθει διὰ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν Ὑψηλάντην στρατιωτικὴν δύναμιν διὰ τὴν Στερεάν. Ἦσαν, κατὰ τὸν Μάμουκαν, ὁ ἐπίσκοπος Ταλαντίου Νεόφυτος καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Σακελλίων ἀπὸ τὸν Ἀλμυρόν. Ἐκεῖ εὑρίσκετο καὶ ὁ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς διὰ τὸν ἴδιον λόγον. Μὲ αὐτοὺς ἦλθεν εἰς ἐπικοινωνίαν ὁ Μαυροκορδᾶτος καὶ ὁ Νέγρης, ἢ κατὰ τὴν ἄφιξίν των, ἢ ὅταν ἀκόμη ὁ πρῶτος εὑρίσκετο εἰς Μεσολόγγι καὶ ἐνήργει διὰ πρακτόρων καὶ δι' ἐπιστολῶν, καθὼς ἐγράψαμεν ἤδη, διὰ τὴν ὑπογραφὴν ἀναφορῶν πρὸς τὸν Ὑψηλάντην διὰ νὰ τοῦ ἀνατεθῇ ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ διοίκησις τῆς Στερεᾶς. Τί ἄλλο καλύτερον ἤθελαν οἱ Στερεοελλαδῖται ἀπὸ τὴν μετάβασιν ἐκεῖ ἀνθρώπου ὅπως ὁ Μαυροκορδᾶτος ; Ἐξ ἄλλου εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα παράγοντες ὅπως ὁ Κωνσταντῖνος Γουβέλης, ὁ Λογοθέτης ἀπὸ τὸ Καρπενῆσι, καὶ ἄλλοι διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀνάθεσιν τῆς διοικήσεως τῆς Στερεᾶς εἰς τὸν Μαυροκορδᾶτον. Ἦτο φυσικὸν ὅλοι αὐτοὶ νὰ αἰσθάνωνται ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως τῆς χώρας των, ποὺ ὑπέκειτο εἰς ἀμέσους κινδύνους ἀπὸ τὰ γειτονικὰ στρατεύματα τοῦ Χουρσὶτ καὶ ὅπου ἑνότης διοικήσεως δὲν ὑπῆρχεν. Ὁ Ἦθος Ρήγας ποὺ εἶχεν ἀποστείλει ὁ Ὑψηλάντης εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν δὲν ὑπῆρξεν ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του ἢ δὲν κατώρθωσε νὰ κάμῃ τίποτε ἐκ τῶν τοπικῶν ἀντιζηλιῶν. Ὁ Μαυροκορδᾶτος ἐφαίνετο ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ τὸ δύσκολον αὐτὸ ἔργον, καὶ δικαίως.

Ἀλλ' ὅπως ἀπεδείχθη δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη τόσης ἐνισχύσεως διὰ νὰ ἀναθέσῃ ὁ Ὑψηλάντης εἰς τὸν Μαυροκορδᾶτον τὴν διοίκησιν τῆς Στερεᾶς. Τὸν ἐδέχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ τὸν ἐχαιρέτισεν ὡς πολύτιμον συνεργόν, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἔδωσεν ὡς συνεργάτας τὸν Νέγρην καὶ τὸν Καρατζᾶν διὰ τοὺς λόγους ποὺ ἐγράψαμεν ἤδη. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐννοοῦσε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Στερεὰν μὲ τὸ συγκρότημά του θέλων τὸν Νέγρην διὰ τὴν νομομάθειάν του, καὶ διότι ἐξ αὐτοῦ δὲν ἐφοβεῖτο προσωπικὴν ἀντίδρασιν, καὶ τὸν Καρατζᾶν διότι εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ πατρός του. Καὶ ὅταν ὁ Ὑψηλάντης ἠρνήθη, οἱ Στερεοελλαδῖται ἐνίσχυσαν τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Μαυροκορδάτου ἀπὸ φόβον μήπως τὸν χάσουν, καὶ διότι ἤδη ἐκεῖνος τοὺς εἶχε προσεταιρισθῇ. Μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Ὑψηλάντη καὶ πρὸς αὐτοὺς διὰ τὸν Νέγρην καὶ τὸν Καρατζᾶν ἐκεῖνοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Βυτίναν. Ἐκεῖ εὑρίσκοντο καὶ ὁ Δρόσος Μανσόλας ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν, ὁ Ἰωάννης Σκανδαλίδης ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Ἀξιώτης. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ προήρχοντο ἐκ τῶν Καλαμῶν μὲ σκοπὸν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Στερεάν. Ὁ Νέγρης καὶ ὁ Καρατζᾶς ποὺ εἶχαν ἔλθει εἰς ἐπικοινωνίαν μαζί των ἀπὸ τὰς Καλάμας τοὺς εἶχαν προσεταιρισθῇ. Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν πλέον ἄνθρωποι τῆς πλευρᾶς τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ συγκροτήματός του.

Κι' ἐνῷ εἰς τὰ Τρίκορφα ὑπέγραφεν ὁ Ὑψηλάντης τὰ συστατικὰ πρὸς τοὺς ὁπλαρχηγοὺς τῆς Στερεᾶς γράμματα διὰ τὸν Μαυροκορδᾶτον πλήρης ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὸν ποὺ εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν σκηνήν του, συνετάσσετο ταυτοχρόνως ἀπὸ τὸν Νέγρην εἰς τὴν Βυτίναν καὶ ὑπεγράφετο ἀπὸ τοὺς αἰσθανομένους πράγματι τὴν ἀνάγκην ὀργανωτοῦ ἀρχηγοῦ παράγοντας τῆς Στερεᾶς τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον τὸ κατ' οὐσίαν στρεφόμενον κατὰ τοῦ Ὑψηλάντη.

«Κύριοι.

Βλέποντες τὴν παροῦσαν ἐπισφαλῆ κατάστασιν τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, συνεσκέφθημεν περὶ τῆς δυνατῆς θεραπείας. Καὶ δὴ ἐξετάσαντες εὕρομεν πρώτιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαῖον τὴν παρουσίαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀνδρῶν σημαντικῶν, τόσον εἰς τοὺς βαθμούς, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἀρετὰς καὶ ἅμα ζηλωτῶν θερμῶν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοιούτους εὑρόντες Σὲ τὸν ἐκλαμπρότατον πρίγκηπα κύριον Κωνσταντῖνον Καρατζᾶν καὶ σὲ τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα ποστέλνικον Ἀλέξανδρον Μαυροκορδᾶτον καὶ σὲ τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα Κόμισον κύριον Θεόδωρον Νέγρην, δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητος τῶν ὁποίων ἔχομεν καὶ τοῦ πατριωτικοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐλάβομεν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες μετ' ἐνστάσεως διὰ τοῦ παρόντος μας ὡς πατριώτας Ἕλληνας καὶ τὰ αὐτὰ μὲ ἡμᾶς ἔχοντας δικαιώματα καὶ χρέη πρὸς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀναλάβετε τὴν προστασίαν καὶ φροντίδα τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστε συναγωνιζόμενοι μετὰ τῶν προυχόντων τῶν ἐπαρχιῶν μας πολιτικῶν τε καὶ πολεμικῶν νὰ προσπαθήσετε εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ διακινδυνεύοντος ἡμῶν ἔθνους ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ τυράννου, τὴν ὁλομέλειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ πανελληνίου, ὑποσχόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ δεχθῶμεν προθύμως τὰ προβαλλόμενα παρ' ἡμῶν ὅσα τείνουσιν εἰς τὸν τριπλοῦν τοῦτον σκοπὸν πεπεισμένοι ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίαι θέλουσι συμφωνήσει εἰς τοῦτο μὲ ἡμᾶς. προσκαλοῦμεν λοιπὸν ὑμᾶς εἰς τοῦτον τὸν ἱερὸν καὶ σωτήριον ἀγῶνα καὶ τὰ παρ' ὑμῶν προβαλλόμενα ὑποσχόμεθα καὶ ἀναδεχόμεθα νὰ παραστήσωμεν ἡμεῖς τὸ τοιοῦτον καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἐν τάχει.

1821 Αὐγούστου 25, ἐν Βυτίνῃ τῆς Ἀρκαδίας.

Ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος, Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, Κωνσταντῖνος Σακελλίων, Κωνσταντῖνος Γουβέλης, ὁ Λογοθέτης ἐκ Καρπενησίου, Μιχ. Γ. Λέλης ἐκ Καρπενησίου, Δρόσος Μανσόλας Θεσσαλός, Ἰωάννης Σκανδαλίδης Μακεδών, Ἀθανάσιος Ἰεροχωρίτης».

Τὸ ἀνωτέρω [illegible]

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΤΗΛΗ

ΠΑΛΗΕΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ ΣΤΗΝ ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1931

ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ Η ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ

Παρ' ὅλα τὰ προγνωστικὰ ποὺ ἐγράφησαν καὶ παρ' ὅλας τὰς κριτικὰς τοῦ Τύπου, ἡ μόδα τοῦ 1930-1931 ἐπεκράτησεν εἰς ὅλην τὴν γραμμήν. Αἱ Παρισιναὶ τὴν ἀπεδέχθησαν χωρὶς καμμίαν ἀντίρρησιν. Ἄλλως τε, ἐὰν ἐξαιρέσῃ κανεὶς μερικὰς ὑπερβολάς της, ἐμφανίζεται κατὰ τρόπον ποὺ νὰ ἱκανοποιῇ ὅλα τὰ γοῦστα. Κ' ἐν πρώτοις τὸ μάκρος τῆς φούστας σταματᾷ 30 ἕως 35 ἑκατοστόμετρα ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ὅσον δηλαδὴ χρειάζεται διὰ νὰ μὴν ἐνοχλῇ τὴν κυρία ποὺ διευθύνει μόνη τὸ αὐτοκίνητό της καὶ ποὺ διαθέτει τὸν περισσότερον καιρόν της εἰς τὰ σπόρ. Ἡ Λουΐζμπουλανζέ, ἡ Ταλμπό, ἡ Σερουῒτ καὶ ὁ Λενιὲφ ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ μάκρους ἔχουν καὶ φορέματα ποὺ φθάνουν ἕως τὰ σφυρά, ποὺ ταιριάζουν βέβαια εἰς τὶς κυρίες ἐκεῖνες, αἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν ἀνάγκην ν' ἀνεβοκατεβαίνουν στὰ τρὰμ ἢ νὰ κάνουν πεζῇ τὶς κοῦρσές των.

Ἡ τάγια ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κανονικήν της θέσιν, ἂν καὶ μερικὲς φίρμες, ὅπως ἡ Καλλό, ὁ Μολλυνέ, τὴν τοποθετοῦν στὰ ἴσια, ἐνῷ ἄλλοι τὴν ἀνεβάζουν κοντὰ στὸ στῆθος. Αὐτὰ ὅμως εἶνε ὑπερβολές, ποὺ ἐπαφίεται εἰς τὸ γοῦστο κάθε κυρίας νὰ τὶς δεχθῇ ἢ νὰ τὶς ἀπορρίψῃ.

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι ἡ ἐφετεινὴ μόδα εἶνε τελείως ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν παληά. Ἴσως ἦτο φυσικὸν οἱ δικτάτορες τῆς μόδας νὰ ἐπιστρέψουν στὰ παληά, ἀντὶ νὰ τρέξουν πρὸς τὰ ἐμπρός, διότι μὲ τὸ νὰ προχωροῦμεν διαρκῶς μπροστὰ θὰ καταλήγαμεν μοιραίως εἰς τὸ ἔνδυμα τῶν γυμνοκρατόρων.

Ὅπως εἴπαμεν καὶ ἄλλοτε, ἡ χειμερινὴ μόδα παρουσιάζει τόσην ποικιλίαν στὴ φόρμα, στὴ γραμμὴ καὶ γενικῶς εἰς ὅλα, ὥστε κάθε κυρία ἠμπορεῖ νὰ ντυθῇ ὅπως θέλει χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ τῆς εἰποῦν ὅτι εὑρίσκεται ἐκτὸς μόδας. Τὰ βραδυνὰ μοντέλα τῆς Καλλὸ ἔχουν λεπτὴ γραμμὴ καὶ μπαίνουν ἐφαρμοστὰ στὰ σῶμα ἕως τὰ τρία τέταρτα γιὰ νὰ ἀνοίξουν κατόπιν πρὸς τὰ κάτω εἰς πολὺ μεγάλο φάρδος τόσο ποὺ νὰ ἀπαιτοῦνται πολλὰ μέτρα ὑφάσματος. Ὁ τρόπος αὐτός, ποὺ εὑρίσκεται ὀλίγον εἰς τοὺς Μαρσιὰλ καὶ Ἀρμάν, ὑπενθυμίζει τὶς πρῶτες τάσεις τῆς μοντέρνας τέχνης, τὰ μπρούτζινα ἐκεῖνα ἀγάλματα ποὺ παρίσταναν τὶς γυναῖκες νὰ ξεπετιοῦνται σὰν πίδακες, γεμᾶτες χάρι καὶ λιγυρότητα, ἐνῷ αἱ πτυχαὶ τοῦ κολλητοῦ φορέματος ἄνοιγαν πρὸς τὰ κάτω κ' ἐκολλοῦσαν πρὸς τὸ ἔδαφος, ἔτσι ποὺ ἔμοιαζαν σὰν δένδρα.

Ἀλλὰ τάχα ἀπὸ ἐκεῖ ἐνεπνεύσθη ἡ νέα μόδα, ἡ ὁποία μᾶς δίδει ἐπιπροσθέτως τόσα καινούργια θαυμάσια πράγματα, καὶ ἡ ὁποία διὰ τὴν ἡμέρα μᾶς δίδει ταγιὲρ καὶ σύνολα καθαρῶς παριζιάνικα, ρεδιγκότες σὰν καζάκα, στολισμένες μὲ ἀστρα- [illegible]

Τὰ βυζαντινὰ μνημεῖά μας

Μελοὺς Βυζαντινολόγους εἰς τὸν Μυστρᾶν

Περιγραφὴ καὶ σχέδια τοῦ ζωγράφου κ. Μ. Παπαδημητρίου

[illegible] ἀφόρους ἐποχάς. Τὸ παλαιότερον, [illegible]

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΟΝ

Ἐκτὸς τῶν ἐ[illegible] λου ἐνδιαφέρο[illegible] πια τῶν ἀνακ[illegible] τῶν.

Εἰς τὴν λαϊ[illegible] νε γνωστὰ μὲ [illegible] ράϊ τῆς Βασιλ[illegible] δὲ ἀπίθανον [illegible] τῆς Ἑλένης, [illegible] ολόγου, ἥτις, [illegible] σιν, μετὰ τὴν [illegible]

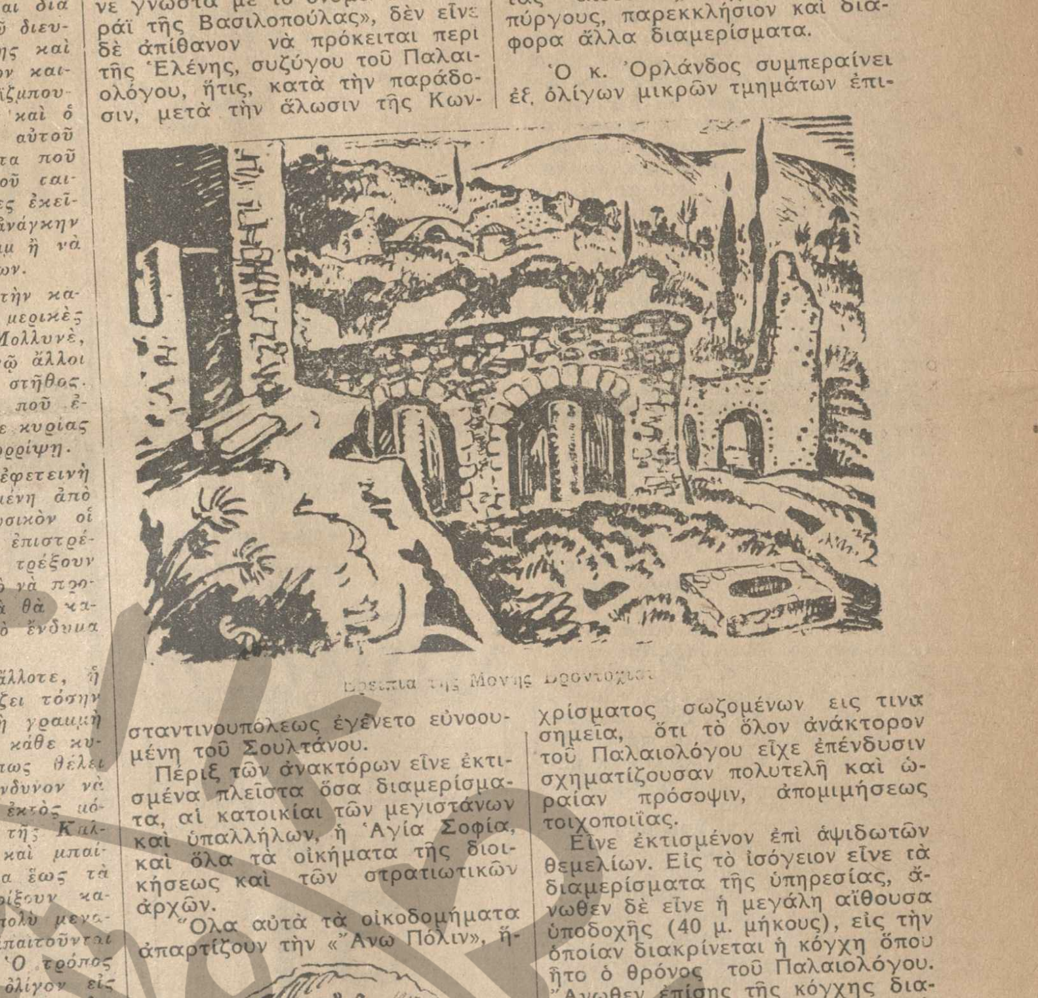

[illegible]

τοῦ δεσπότου. Καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐμφαίνεται ὅτι οἱ δεσπόται ἡμιλλῶντο νὰ παρουσιάσουν λαμπρότητα καὶ δόξαν ἀνάλογον πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους.

Ἡ θέα ἀπὸ τὸν λεγόμενον «Περίπατον τῆς Βασιλοπούλας», ἔξω τῶν ἀνακτόρων καὶ ἄνωθεν τοῦ τείχους, εἶνε μεγαλοπρεπής.

Πρὸ τῶν ποδῶν μας ἐκτείνεται ὁλόκληρος ἡ πεδιὰς τοῦ Εὐρώτα, ἀπέναντι ὁ ἁπαλὸς Πάρνων καὶ δεξιὰ ἡ βαθυκύανος θάλασσα τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου.

— Τώρα καταλαβαίνω, μοῦ λέγει ὁ κ. Γκρεγκουάρ, διατί οἱ Σπαρτιᾶται ἦσαν καλοὶ πολεμισταί. Εἶχον τὴν μεγαλυτέραν καὶ ὡραιοτέραν πεδιάδα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔπρεπε νὰ εἶνε πάντα ἕτοιμοι καὶ ἱκανοὶ διὰ νὰ τὴν ὑπερασπίσουν ἀπὸ τοὺς γείτονας, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἐποφθαλμιοῦσαν. Ὁ Στροὺκ τὴν λέγει εὐλογημένον τόπον, ὅπου ὅλαι αἱ χάριτες ἀφθόνως ἔχουν χυθῆ σχηματίζουσαι τὴν μαγευτικὴν αὐτὴν εἰκόνα.

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΡΑ

Αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Μυστρᾶ διακρίνονται τῶν ἄλλων βυζαντινῶν μνημείων, ἰδίως διὰ τὰς τοιχογραφίας των, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἐξέλιξιν τῆς Βυζαντινῆς ζωγραφικῆς, ἥτις παρουσιάζει τὴν καταπληκτικὴν ἀναγέννησιν τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Βυζαντίου.

Εἰς τὴν ἀναγέννησιν ταύτην, ἥτις ὁμολογεῖται ὑφ' ὅλων τῶν κορυφαίων Βυζαντινολόγων ὡς θαῦμα, πολλαὶ καὶ διάφοροι ἐξηγήσεις ἐδόθησαν. Οἱ σοφοὶ βυζαντινολόγοι, ἐπιχειροῦντες νὰ εὕρουν τὰ αἴτια τῆς αἰφνιδίας αὐτῆς ἀναγεννήσεως, περιέπεσαν εἰς πλάνας, χωρὶς καὶ νὰ κατορθώσουν νὰ συμφωνήσουν.

Ὁ Ρίχτερ εὑρίσκει ἐπίδρασιν τῶν Ἰταλῶν, πειθόμενος ἀπὸ τὴν σύγχρονον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀναγέννησιν ἐμφάνισιν τοῦ Τζιότο. Ἐπίσης καὶ ὁ Μιλλέ, ὅστις δὲν διστάζει νὰ διακρίνῃ γαλλικὸν ρυθμὸν εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Μυστρᾶ καὶ νὰ θεωρήσῃ ὡς μίμησιν τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Ρὲμς τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Παντανάσσης.

Ὁ Ἀϊναλὼφ εὑρίσκει εἰς στάσεις καὶ κινήσεις ἐπιδράσεις ρωμαϊκάς, γοτθικάς, βενετικὰς καὶ πιζανικάς. Ἀλλὰ ὁ Κάρολος Ντὶλ τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι εἰς τὸ σύγγραμμά του περὶ Β. Τέχνης ἐλάχιστα εἶνε τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐπιτρέπουν μίαν τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου αἱ ἐπιδράσεις ἔχουν ἀφομοιωθῆ ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν ζωγράφων εἰς τρόπον ὥστε ἡ σύνθεσίς των νὰ παραμένῃ εἰς τὴν ἐμφάνισιν καθαρῶς ἑλληνική, θεωρεῖ δὲ ἀπίθανον οἱ Κρῆτες καλλιτέχναι νὰ ἐταξείδευσαν εἰς Βενετίαν διὰ νὰ σπουδάσουν.

Οἱ Σμὶθ, Στρυζκόφσκυ καὶ Μπρεχιὲ ὑποστηρίζουν τὴν ὑπόθεσιν Συριακῆς ἐπιδράσεως ἢ μᾶλλον ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιγραφῆς τῶν μικρογραφιῶν τῶν Συριακῶν χειρογράφων. Ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀληθές, οἱ καλλιτέχναι αὐτοὶ θὰ ἦσαν ἁπλοῖ ἀντιγραφεῖς καὶ ὄχι δημιουργοί, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀναγέννησις.

Χωρὶς νὰ ἀπασχολούμεθα μὲ τὰς διαφόρους ἀνθελληνικὰς ὑποθέσεις τῶν πολλῶν βυζαντινολόγων, ἀρκεῖ νὰ βασισθῶμεν ἐπὶ τοῦ Κρουμβάχερ, ὅστις εἰς τὴν «Βυζαντινὴν Φιλολογίαν» γράφει περὶ τῶν ἐπιστημόνων τῆς ἐποχῆς τῶν Παλαιολόγων ὅτι «...εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας δὲν προσέφεραν ὀλιγωτέρας ὑπηρεσίας ἀπὸ ὅσας ὁ Ρογῆρος Βάκων εἰς τὴν Δύσιν», παρουσιάζων τὴν μεγάλην ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ Ντὶλ εἰς τὸ «Ἐγχειρίδιον τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης» ἀναπτύσσει ὅτι δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ κατὰ τὸν 14ον καὶ 15ον αἰῶνα παρέμενε τὸ κέντρον ἀνωτάτης διανοητικῆς καλλιεργείας, εἰς τὰς σχολάς της δὲ δὲν ἐσπούδαζαν μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ ξένοι ἀκόμη.

Μία ἔντονος τάσις πρὸς τὸν κλασσικισμὸν παρετηρεῖτο ἐκ μέρους τῶν φιλοσόφων, γραμματικῶν καὶ φιλολόγων.

Ἡ Ἐκκλησία ἦτο δρῶσα καὶ οἱ θεολόγοι παρουσίαζον νεωτεριστικὴν κίνησιν ἰδεῶν. Συγγραφεῖς μὲ πρωτότυπον καὶ προσωπικὸν χαρακτῆρα, ἱστορικοί, εὐθυμογράφοι, ποιηταί, σοφοί, ἀστρονόμοι, ἰατροί, φυσικοί, ἐμφανίζονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τῶν Παλαιολόγων.

Ἡ ἀναγέννησις εἶνε συνολικὸν φαινόμενον. Εἰς τὸ περιβάλλον αὐτὸ ἡ τέχνη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀμέτοχος τοῦ γενικοῦ κινήματος. Τὰ κτίρια καὶ αἱ τοιχογραφίαι τῆς ἐποχῆς αὐτῆς μᾶς τὸ ἐπιβεβαιώνουν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ δημιουργηθῇ νέα μορφή. Ἡ ἀρχαία παράδοσις ἥτις παρέμενε σεβαστή, ἔκανε συμπαθῆ τὰ ἑλληνικὰ μοτίβα καὶ τὰς διακοσμητικὰς συνθέσεις.

Ὁ κ. Ντὶλ λέγει ὅτι οἱ καλλιτέχναι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν κλασσικὴν παράδοσιν.

Τὰ ἄλλοτε μισητὰ εἰδωλολατρικά, ἔγιναν θαυμαστὰ πρότυπα. Ὁ μυστικισμὸς τῆς ἐποχῆς, ἡ ἀγωνιώδης ζωὴ καὶ αἱ περιπέτειαι τοῦ κράτους, τοῦ περιβαλλομένου κινδύνων, ἔδωσαν τὸ δραματικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν τέχνην, τὸ πάθος εἰς τὴν ἔκφρασιν, τὴν κίνησιν, τὸν χαρακτηρισμὸν καὶ τὴν πολύπλοκον σύνθεσιν εἰς τὴν εἰκονογραφίαν τῆς ἐποχῆς.

Αἱ ἐπιδράσεις τῆς δύσεως ἴσως νὰ ἐβοήθησαν τὴν ἄνθησιν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς τέχνης τῶν Παλαιολόγων, ἐν τούτοις ἡ πηγή της εἶνε ἡ ψυχικότης τῆς ἐποχῆς καὶ ρίζαι της ἡ ἑλληνικὴ κλασσικὴ παράδοσις.

Ἡ «Θεία Λειτουργία» τῆς Περιβλέπτου καὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας τοῦ Μυστρᾶ εἶνε ἔργα Ἑλλήνων ζωγράφων. Ἡ σύνθεσις, τὸ χρῶμα καὶ ἡ κίνησις μαρτυροῦν ἑλληνικὴν αἰσθητικὴν τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς.

Αὐτὸς εἶνε ὁ ἰδιαίτερος χαρακτὴρ τῶν μνημείων τοῦ Μυστρᾶ, τῶν ὁποίων ἡ ἐγκατάλειψις ἀπὸ μέρους τῶν ἁρμοδίων καὶ ἡ ἐλευθερία μεθ' ἧς κάθε ξένος δύναται νὰ τὰ καθαρίζῃ προχείρως μὲ οἱαδήποτε μέσα κρίνει, διὰ νὰ τὰ φωτογραφίζῃ, θὰ συντελέσουν εἰς μέγα ἔγκλημα κατὰ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τέχνης. Ὁ Μυστρᾶς μᾶς συνδέει πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἂς περιφρουρήσωμεν τὸν πολύτιμον αὐτὸν σύνδεσμον καὶ ἂς τὸν μελετήσωμεν. Εἶνε θησαυρὸς ἀνεκτίμητος διὰ τὴν νεοελληνικὴν τέχνην.

ΜΙΜΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΝΕ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ
ΜΕΣΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΜΙ "ΓΥΝΑΙΚΑ-ΔΟΛΩΜΑ"

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Κατόπιν ὁ ρήτωρ ἔφθασεν εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα· ἀνέφερε τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις πολλῶν ἀνθρώπων ἐν Λονδίνῳ, οἵτινες ἐχρησίμευον ὡς μυστικοὶ διανομεῖς τῶν χρηματικῶν κονδυλίων. Μία διεύθυνσις τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ἦτο ἕνα σπίτι εἰς τὸ Ὄσμοντ Σκουαίρ, τοῦ Κένστιγκτον· μία ἄλλη ἦτο ἕνα σπίτι τῆς Μάουντ στρήτ, ὅπου κατώκει μίαν δῆθεν Ρωσσὶς πριγκήπισσα. Ὅλα αὐτὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις ἀπεμνημόνευσα ἐπιμελῶς· τὸ ἴδιο, φυσικά, ἔκαμε καὶ ὁ Μπέντλεϋ.

Αὐτὸ ἤγαγε τὸν ρήτορα εἰς τὰς συμπερασματικὰς παρατηρήσεις του. Ἀλλὰ δὲν ἤκουσα παρὰ δυὸ-τρεῖς φράσεις, διότι κάτι συνέβη τὸ ὁποῖον ἀπέσπασε τὴν προσοχήν μου — κάτι τὸ τόσον φρικιαστικὸν ὥστε παρέλυσε κάθε δύναμίν μου πρὸς σκέψιν.

«ΕΙΝΑΙ ΣΠΙΟΥΝΟΙ!»

Ἐλαφρὸς θόρυβος ἐσημειώθη εἰς τὰς τελευταίας σειρὰς τοῦ ἀκροατηρίου. Ἐκύτταξα πίσω καὶ εἶδα ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχε μπῆ κάποιος νεοφερμένος, ὁ ὁποῖος ἐπροχωροῦσεν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ τραπέζια. Κατ' ἀρχὰς παρετήρησα μόνον ὅτι ἦτο ἄνθρωπος ἀσυνήθων διαστάσεων. Ἔπειτα αὐτὸς ἐκάθισε σ' ἕνα πάγκον στὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ ὑπογείου, ἀκριβῶς ἀπέναντί μας καὶ εἶδα καθαρὰ τὸ πρόσωπόν του. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν ἀναγνωρίσω ἐκεῖνα τὰ λοξά, ἀμυγδαλόμορφα μάτια, τὰς ἐξογκωμένας μηλάς, τὰ θυσανώδη γένεια. Ἦτο ὁ σωματοφύλαξ τοῦ Ναλμπάντοβα.

Ἐπὶ ἕνα περίπου λεπτὸν ἐκάθισε κ' ἐκύτταζε γύρω του, ἀνταλλάσσων σιωπηλοὺς χαιρετισμοὺς μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον. Κατόπιν τὰ μάτια του ἐκαρφώθησαν ἐπάνω μας. Τί προσευχὲς ἔκανα νὰ μὴ μὲ ἀναγνωρίσῃ! Ἐπροσπάθησα νὰ σκεπάσω τὸ πρόσωπόν μου χωρὶς νὰ δείξω ὅτι τὸ ἔκαμα ἐσκεμμένως. Πρὸς στιγμὴν ἐνόμισα ὅτι τὸ εἶχα κατορθώσει. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀπέστρεψεν ἀπὸ ἡμᾶς τὸ βλέμμα του· ἐκύτταζε τὸν μικρόσωμον πρόεδρον καὶ ἐφαίνετο ἀπολαμβάνων τὰ λεγόμενά του.

Ἀλλὰ σὲ λίγο τὸ βλέμμα του ἐπανῆλθε πρὸς τὸ μέρος μας· αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ αἷμά μου ἐπάγωσε καθὼς εἶδα ὅτι μὲ παρετήρει μὲ περισσότερον ἐνδιαφέρον. Ἔσκυψε λιγάκι, σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἰδῇ πίσω ἀπὸ τὸ χέρι μὲ τὸ ὁποῖον εἶχα προασπίσει τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πλατύ, χαμηλὸν μέτωπόν του ἐκαλύφθη ἀπὸ πτυχώσεις συγκεντρωμένης σκέψεως. Καί, τότε, ὢ τῆς φρίκης! ἐσηκώθη ἀργά, ἐστάθη ὀλόρθος καὶ ἄρχισε νὰ διασχίζῃ τὸ δωμάτιον ἐρχόμενος πρὸς ἐμέ, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ πρόσωπόν μου, ἐνῷ τὰ μεγάλα κίτρινα δόντια του ἐφαίνοντο μέσα σ' ἕνα μοχθηρὸν μορφασμόν. Εἰς ἀπόστασιν δύο ὑαρδῶν περίπου ἐσταμάτησε καὶ προέτεινε κατήγορον δάκτυλον:

—Εἶναι σπιοῦνοι! ἐβρυχήθη.

Εἰς διάστημα ἑνὸς δευτερολέπτου τὰ πάντα εἶχαν ἀναστατωθῆ, αἱ δ' ἐντυπώσεις μου ἐξ ὅλων ὅσα συνέβησαν κατόπιν εἶναι ἁπλῶς μία σειρὰ ζωηρῶν ἀστραπιαίων φωτογραφιῶν. Σὰν νὰ ἔβλεπα ἐφιάλτην, εἶδα ἀνθρώπους ὁρμῶντας πανταχόθεν ἐναντίον μας, μὲ πρόσωπα διεστραμμένα ἀπὸ φόβον καὶ θανάσιμον μῖσος. Μερικοὶ εἶχαν ἁρπάξει καρέκλες γιὰ ὅπλα, ἄλλοι ἔβγαζαν μαχαίρια. Δὲν ἐφαίνετο νὰ ὑπάρχῃ πιθανότης σωτηρίας γιὰ μᾶς.

CARLA JENSSEN

ΑΥΡΙΟΝ: ἡ συνέχεια.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ
ΟΙ ΤΟΜΟΙ
31ος
ΣΤΡΙΝΤΜΠΕΡΓ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΔΡΑΜΑ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Ι. Ε. ΧΡΥΣΑΦΗ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ" Α.Ε.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΑΙ 32ος
ΔΡΟΖΔΩΦ
ΔΩΡΟ ΣΤΟ ΘΕΟ
ΚΙ' ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
(ΗΜΕΡΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ)
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Σ. Ι. ΖΗΖΗΛΑ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ" Α.Ε.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
"ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ"
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ" Α.Ε.

ΤΑΠΗΤΕΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Μεγάλην παρακαταθήκην Ταπήτων ΑΝΑΤΟΛΗΣ εἰς τιμὰς λογικωτάτας θὰ εὕρετε εἰς τὸν ΡΥΘΜΟΝ, Βουλῆς 22, καθὼς καὶ Ἀγγλικούς, Γαλλικοὺς καὶ Ἰνδικοὺς (Μπουρτζούκ).

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ Θεσσαλονίκης κατόπιν διαμαρτυριῶν τῶν μελῶν τῶν οἰκοδομικῶν προσφυγικῶν συνεταιρισμῶν θὰ ζητήσωσιν ὅπως διατεθῇ νέα πίστωσις διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν κατοικιῶν τῶν ἐν λόγῳ προσφύγων αἱ ὁποῖαι κινδυνεύουν νὰ καταστραφῶσι τελείως ἀπὸ τὰς ἀρξαμένας βροχάς.

Ἐπίσης οἱ αὐτοὶ βουλευταὶ θὰ ζητήσουν ὅπως ληφθῇ μία ὁριστικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἢ μὴ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου, οὕτως ὥστε νὰ γνωρίζουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐὰν δύνανται νὰ βοηθηθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ.

—Τὸ πισσόχαρτον τῶν συνοικισμῶν

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη χθὲς μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πισσοχάρτου τῶν προσφυγικῶν παραπηγμάτων ἅτινα ἔχουν πραγματικὴν ἀνάγκην.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεργασίαν ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἀμέσως ἡ ἀγορὰ τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος διὰ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἡ ἀντικατάστασίς του.

—Οἱ συνταξιοῦχοι ἀνταλλάξιμοι

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς κατηρτίσθη ὁ πίναξ δικαιούχων ἀποζημιώσεως συντάξεως τέως δημοσίων ὑπαλλήλων Τουρκίας καὶ δημοσιεύονται προσεχῶς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω δημοσίευσιν θὰ κανονισθῇ ὁ τρόπος καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Ὀργανώσεως Προσφύγων ἐξεδόθη χθὲς ἀνακοινωθὲν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μετάβασιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Ἄγκυραν.

Εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν μεταξὺ ἄλλων ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς:

«Παρ' ὅλας τὰς καταβληθείσας ὑπερανθρώπους προσπαθείας, παρ' ὅλας τὰς ἐκκλήσεις τῆς ὁλότητος τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ μεταπεισθῇ ὁ σκληροτράχηλος κυβερνήτης νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐθνοκτόνου καὶ ἐξευτελιστικῆς διὰ τὴν στοιχειώδη ἀξιοπρέπειαν τοῦ κράτους, ἀποφάσεώς του, καὶ ἀνεχώρησεν ὑπὸ τὰς ἀρὰς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου προσφύγων καὶ τὴν δυσφορίαν ὁλοκλήρου τοῦ γηγενοῦς πληθυσμοῦ πλὴν ἐλαχίστων αὐλοκολάκων, ἵνα ὡς ταπεινὸς δοῦλος ὑποβάλῃ πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Κεμάλ, τὰ σέβη καὶ τὴν ὑποταγήν του».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν Σύνδεσμον ἀπόστρατοι Ἀξιωματικοὶ ὅπως προσέλθωσιν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 1)2 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας «Φίλων τοῦ Λαοῦ» εἰς γενικὴν Συνέλευσιν.

Θέματα συζητήσεως:

1) Ψήφισις Καταστατικῶν Συνδέσμου καὶ Ὁμοσπονδίας.

2) Συζήτησις περὶ Συντάξεων καὶ Μετοχ. Ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1930

Ὁ Ἀντ)δρος τῆς Προσ. Ἐπιτροπῆς
Ν. Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
Ὑποστρ.

Τὴν πρώτην Νοεμβρίου Σάββατον κυκλοφορεῖ
Η „ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ"
Ἐφημερὶς νέου Πολιτικοῦ Συνδέσμου
ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ—ΝΕΑ ΖΩΗ—ΝΕΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
Ἐξαιρετικὰ διαφωτιστικὰ ἄρθρα. — Ὑπέροχος ἐμπνευσμένη σάτυρα «ΛΑΟΣ - ΣΟΥΡΗΣ».
Πῶς θὰ λείψῃ ἡ ἀναρχία.—Πῶς θὰ λυθοῦν τὰ ἀγροτικὰ ζητήματα. — Τὰ δίκαια τῶν Ὑπαλλήλων. — Ἡ ψυχὴ τοῦ Ἐμπόρου, τοῦ Ἐπιστήμονος καὶ τοῦ Βιομηχάνου. Μελέτη ὅλων τῶν μεγάλων προβλημάτων.
Η „ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ"
Πρέπει νὰ διαβασθῇ ἀπὸ ΟΛΟΥΣ!
Γραφεῖα Μέγαρον Ἀρβανίτη 9-10. Ἀθῆναι.
Διευθύνων σύμβουλος ΑΛ. ΦΑΡΑΖΟΥΛΗΣ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΛΛ. ΜΕΤΑΞΩΤΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΥΙΩΝ Κ. ΓΡΑΦΙΟΥ
ΣΤΟΑ ΡΙΖΑΡΗ (ὁδὸς Ἑρμοῦ)
Τὸ ἐργοστάσιόν μας πωλεῖ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν πελατείαν του
Μὲ τιμὰς ἀπιστεύτους
ΚΡΕΠ-ΝΤΕ-ΣΙΝ ὁ πῆχυς Δρχ. 65
ΦΟΥΛΑΡ ὁ πῆχυς Δρχ. 35
ΕΚΛΑΙΡ Τὸ ἀνώτερον καὶ στερεώτερον ἑλληνικὸ μεταξωτὸ δι' ἐσώρρουχα ὁ πῆχυς Δρχ. 55
ΡΕΤΑΛΙΑ
ΑΠΟ ΕΞ (6) ΠΗΧΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΩ
ΚΡΕΠ-ΝΤΕ-ΣΙΝ ὁ πῆχυς Δρχ. 56
ΟΧΙ ΣΚΑΡΤΑ ΑΠΟ ΧΟΡΤΟ ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΚΑΘΑΡΑΝ ΖΩΪΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΕΤΑΞΑΝ
ΑΜΟΙΒΗ ΔΡΧ. 100.000
εἰς ἐκεῖνον ποῦ θὰ παρουσιάσῃ Μεταξωτὰ μας μὲ τὴν ἐλαχίστην ξένην ὕφανσιν ἢ μὲ ἐπιβάρυνσιν.
Ζητεῖτε τὴν Μάρκαν μας εἰς τὴν ὤαν τῶν ὑφασμάτων

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΑΣ ΓΝΗΣΙΟΣ
ΚΩΚ [illegible]
ΦΙΛΗΜΩΝ Ε. ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΑΣ
Ὁδὸς Κάνιγγος 16γ
Ὁδὸς Κυψέλης 29
Τηλ. 65—69
Παράδοσις κατ' οἶκον

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΦΟΙ ΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΙ
Λεωφ. Πανεπιστημίου 36
Παραπλεύρως «IDEAL»
Ἀνακαινισθὲν ἐπλουτίσθη μὲ τὴν Χειμερινὴν Συλλογὴν
ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
GRAND PRIX 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930
ΣΟΥΪΠΣΤΕΪΚ
Δελτία δραχμῶν 100 προσθέτου ἀμοιβαίου στοιχήματος τοῦ GRAND PRIX τῆς 2 Νοεμβρίου πωλοῦνται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ γραφεῖα τοῦ Ἱπποδρόμου ὡς καὶ εἰς τὸν Ἱππόδρομον.

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Σκοπεύω νὰ ἐπιβιβαστῶ στὸ Μπρίστολ γιὰ τὸ Κόρκ, ἀποκρίθηκε ὁ Νάϊτ, κι' ἀπὸ κεῖθε νὰ τραβήξω γιὰ τὸ Δουβλῖνο.

—Ξαναγυρίστε ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο καὶ μείνετε πάλι λίγες μέρες μαζί μας, εἶπε ὁ ἐφημέριος. Δὲν εἴχαμε καλὰ-καλὰ τὸν καιρὸ νὰ καταλάβουμε πῶς βρίσκεστε ἐδῶ. Αὐτὸ μοῦ θυμίζει μιὰν ἱστορία, πού...

Ὁ πάστορας κόμπιασε. Εἶχε ξεχάσει πῶς ἦταν Κυριακή. Καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ φλυαρῇ ὅπως πάντα, ἂν ὁ ἄνεμος, φουσκώνοντας τὸ φαιλόνι του ἔτσι ποὺ νὰ τὸ φέρῃ στὴν ἀκτῖνα τῆς ὁράσεώς του, δὲν τὸν ἀνακαλοῦσε στὴν τάξη. Ἄλλαξε λοιπὸν τὴ συνέχεια τῆς ἀφηγήσεώς του μὲ τὴ δεξιότητα ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ περίσταση.

—...Τὴν ἱστορία τοῦ λευΐτου ἐκείνου, ποὺ διηυθύνθη εἰς Βηθλεέμ, καὶ ποὺ τὸ σχετικὸν ἀπόσπασμα μοῦ ἐχρησίμευσεν ὡς κείμενον εἰς τὸ κήρυγμά μου τῆς περασμένης Κυριακῆς, ἐξηκολούθησε μὲ ὕφος ἀνθρώπου, ποὺ ὄχι μόνο δὲν ἦταν ἕτοιμος λίγες στιγμὲς προτήτερα νὰ διηγηθῇ μιὰ ἱστορία κάπως ἀπρεπῆ, ἀλλὰ ποὺ ὅλες τὶς τελευταῖες αὐτὲς ἑβδομάδες εἶχε τὸ νοῦ του σὲ σοβαρὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα. Τί κέρδισε τάχα μὲ τὴν ταραχή του; Ἂν εἶχε παραμείνει στὴν πόλη τῶν Ἰηβουσιτῶν ἀντὶ νὰ σπεύσῃ εἰς Γιβέα, δὲν θὰ ἔπαθαινε τίποτε ἀπολύτως.

—Ναί, ἀλλὰ εἶχε χάσει κιόλας πέντε ἡμέρες, εἶπε ὁ Νάϊτ, κάνοντας πὼς δὲν εἶχε προσέξει τὴν εὐλαβῆ μεταστροφὴ τῆς κουβέντας. Τὸ λάθος του ἦταν στὴν ἀναβολή, ὄχι στὴν ἀναχώρηση.

—Σωστά, σωστά, τὸ παράδειγμά μου ἦταν ἄστοχο.

—Ἀλλὰ ἡ φιλοξενία σας ποὺ τὸ προκάλεσε μὲ συγκινεῖ ἐξαιρετικά.

—Λοιπὸν θὰ ξανάρθετε; ἐπέμεινε ἡ κυρία Σουόνκορτ, ποὺ εἶχε προσέξει τὴν ταραχὴ τῆς Ἐλφρίδας μόλις ἔγινε λόγος γιὰ ἀναχώρηση.

Ὁ νέος τὸ ὑποσχέθηκε σχεδόν. Ἀλλὰ ἡ ἀβεβαιότητα ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ τοῦ προσδώσῃ στὰ μάτια τῆς κόρης ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον.

Ἐπειδὴ ὁ ἄλλος παππᾶς εἶχε λειτουργήσει δυὸ φορὲς κιόλας στὶς δυὸ ἐνορίες, ἐπιφορτίσθηκε ὁ κ. Σουόνκορτ νὰ ψάλῃ τὸν ἑσπερινό. Ὁ Νάϊτ ἀνέλαβε χρέη ἀναγνώστου. Ὁ ἥλιος περνοῦσε μέσα ἀπὸ τὰ χρωματιστὰ τζάμια καὶ στεφάνωνε τὸ νέο μὲ χρυσὸ φῶς. Ἡ Ἐλφρίδα, καθισμένη στὸ ἁρμόνιο, τὸν κύτταζε μελαγχολικὴ καὶ μὲ τὸ συναίσθημα πὼς βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὴ δική του σφαῖρα. Ἐνόσῳ διάβαζε ἐκεῖνος ἤρεμα τὸ καθωρισμένο κεφάλαιο, ἕνα ἀπόσπασμα τῆς ἱστορίας τοῦ Ἠλία καὶ εἶχε φτάσει στὸ σημεῖο ἐκεῖνο τῆς βαθμιαίας περιγραφῆς τοῦ ἀνέμου, τῆς γῆς καὶ τῆς φωτιᾶς, ἡ βαθειὰ φωνή του ἁπλώθηκε πάνωθέ της τόσο, ποὺ ἡ Ἐλφρίδα, μηδενισμένη, τὸν ἔβλεπε νὰ γένεται πιὸ ἄφταστος παρὰ ἂν ἔλειπε μακρυά.

Μιὰ στιγμή, καθὼς ἡ κόρη ἔστριψε τὸ πρόσωπο γιὰ νὰ θαυμάσῃ τὸν ἥλιο ποὺ βασίλευε, τὰ μάτια της πέσανε σὲ μιὰ γυναῖκα, καθισμένη στὸν ἀριστερὸ γυναικωνίτη. Ἦταν ἡ σκοτεινὴ καὶ θλιμμένη σκιὰ τῆς χήρας Τζηθουαῖϋ, ποὺ ἡ Ἐλφρίδα δὲν τὴν εἶχε ἰδῆ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ γυρισμοῦ της ἀπὸ τὴ Λόντρα μὲ τὸ Στέφανο Σμίθ. Ἡ ἄμοιρη αὐτὴ γυναῖκα, ποὺ μόλις καὶ μετὰ βίας φτωχοζοῦσε, περνοῦσε τὶς μέρες της ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ κοιμητήρι τοῦ Ἐντελστάου κ' ἑνὸς ἄλλου μικροῦ χωριοῦ κοντὰ στὸ Σαουθάμπτον, ὅπου ἦσαν θαμμένοι ὁ πατέρας της κ' ἡ μάννα της.

Ἀπὸ καιρὸ πολὺ δὲν εἶχε φανῆ στὴν ἐκκλησιά. Ἡ παρουσία της στὸ μέρος αὐτὸ καὶ στὴ θέση ἐκείνη φαινόταν προμελετημένη. Ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ γυναικωνίτη μποροῦσε νὰ βλέπῃ τὸν τάφο τοῦ γυιοῦ της.

Οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου ποὺ βασίλευε φώτιζαν τὸ πρόσωπό της. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔστριψε πρὸς τὴν Ἐλφρίδα μὲ ἔκφραση πικρή, ποὺ ἡ ἐπισημότητα τοῦ χώρου τῆς προσέδιδε τραγικὴν ἀξιοπρέπεια. Ἡ κόρη γύρισε ἀλλοῦ τὸ κεφάλι της στενοχωρημένη.

Ἡ Ἐλφρίδα μποροῦσε νὰ καταπιῇ πολλὲς πίκρες, ὡς ποὺ νὰ ξεσπάσῃ ἄξαφνα. Μιὰ τιποτένια ἀφορμὴ ἔφτανε τότε γιὰ νὰ ξεχειλίσῃ τὸ ποτήρι. Ἕνα ποίημα, ἕνα ἡλιοβασίλεμα, μιὰ παραφωνία, ἕνα συναίσθημα θλιβερὸ τῆς χρησίμευε συχνὰ γιὰ πρόσχημα.

Καθὼς γονάτιζε, κατὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, ὅταν οἱ ἀκτῖνες οἱ στερνὲς χρύσωναν τὸ σηκὸ τῆς ἐκκλησιᾶς, συλλογίστηκε ἄθελά της τὸ παθητικὸ τραγοῦδι τοῦ Κόλλεριτζ: «Οἱ τρεῖς τάφοι». Ἀνατριχιάζοντας μὲ τὴν ἰδέα πὼς ἡ κυρία Τζηθουαῖϋ θὰ τὴν καταριόταν ἴσως, ἄρχισε νὰ κλαίῃ, λὲς κ' ἡ καρδιά της ἔσπαζε.

Βγήκανε ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ ἴσια-ἴσια τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἥλιος χάνονταν στὸν ὁρίζοντα. Τὸ τοπεῖο πῆρε τὴ σκυθρωπὴ ὄψη μιᾶς ἐξέδρας λαϊκοῦ συλλαλητηρίου, ἀπ' ὅπου κατέβηκε ὁ ρήτορας. Οἱ ἀκροαταὶ ἄλλο δὲν εἶχαν πιὰ νὰ κάμουν, παρὰ νὰ γυρίσουν στὰ σπίτια τους. Ὁ κ. κ' ἡ κυρία Σουόνκορτ φύγανε μὲ ἁμάξι. Ὁ Νάϊτ κ' ἡ Ἐλφρίδα προτίμησαν νὰ πᾶνε πεζοί. Αὐτὸ τουλάχιστον τοὺς ὑπέβαλε ἡ ὕπουλη ἐκείνη κυρία Σουόνκορτ.

Κατεβήκανε τὸ λόφο πλάϊ-πλάϊ.

—Μ' ἄρεσε πολὺ ἡ ἀνάγνωσή σας, κύριε Νάϊτ. Διαβάζετε πολὺ καλύτερα ἀπὸ τὸν πατέρα.

—Ἀποδίδω κομπλιμέντο μὲ κομπλιμέντο. Παίζετε περίφημα τὸ ἁρμόνιο, μὶς Σουόνκορτ, καὶ μὲ μεγάλη ἀκρίβεια.

—Μὲ ἀκρίβεια... ναί.

—Θὰ εἶναι μεγάλη εὐχαρίστηση γιὰ σᾶς νὰ λαβαίνετε ἐνεργὸ μέρος στὴ λειτουργία.

—Θἄθελα νὰ παίζω μὲ περισσότερο αἴσθημα. Δὲν ἔχω ὅμως πολλὴν ἐκκλησιαστικὴ μουσική... οὔτε καὶ κοσμικήν, ἄλλωστε. Θἄθελα πολὺ νὰ εἶχα μερικὰ ἐκλεκτὰ κομμάτια!

—Μ' ἀρέσει αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία σας. Λίγες γυναῖκες ἀγαποῦν ἀληθινὰ τὴ μουσική. Καὶ δὲ μιλῶ γιὰ κεῖνες ποὺ δὲν ἔχουνε μυαλό....

—Μὲ ποιὸν τρόπο ξεχωρίζετε τὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουνε μυαλό, ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ δὲν ἔχουν;

—Νὰ σᾶς πῶ, εἶπε ὁ Νάϊτ ἀφοῦ συλλογίστηκε λιγάκι, θὰ χαρακτήριζα γυναῖκες χωρὶς μυαλὸ ἐκεῖνες ποὺ δὲν δίνουν σημασία στὰ ὄμορφα πράγματα. Σᾶς φέρνω ἕνα παράδειγμα: ἕνας φίλος μου ἀγαποῦσε πολὺ μιὰ κοπέλλα. Ἤτανε σχεδὸν ἀρραβωνιασμένοι. Ἐκείνη φαινόταν πολὺ αἰσθηματική. Ὁ φίλος μου τὴν παρακάλεσε νὰ διαλέξῃ ποιὸν θέλει νὰ τῆς χαρίσῃ ἀπὸ δυὸ τόμους ποιημάτων, ποὺ ἡ νέα ἔλεγε πὼς τοὺς ἐπιθυμοῦσε τρελλά. Τῆς εἶπε: «—ποιὸν νὰ σοῦ στείλω ἀπὸ τοὺς δυό;» Κ' ἐκείνη τοῦ ἀποκρίθηκε: «—Ἂν δὲν ἔχῃς ἀντίρρηση, θὰ προτιμοῦσα καλύτερα ἕνα ζευγάρι σκουλαρίκια ἀπὸ ἕνα χρυσοχόο τοῦ Μπόντ Στρήτ.» Μιὰ τέτοια κοπέλλα μοῦ φαίνεται ματαιόδοξη καὶ καθόλου ἐνδιαφέρουσα. Δὲν τὸ νομίζετε κ' ἐσεῖς;

—Ὤ! φυσικά! ἔκαμε ἡ Ἐλφρίδα μὲ στενοχώρια.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ" Α.Ε.
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Εἰδοποιοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ συνδρομηταὶ τοῦ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ
οἱ μὴ κανονίσαντες μέχρι σήμερον τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ὅτι, ἐξαντλουμένου ὅσονούπω τοῦ ἔργου, θέλει θεωρηθῆ ἄκυρος ἡ ἐγγραφή των. Συνεπῶς, μετὰ τὴν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν κυκλοφορίαν τοῦ 10ου τόμου, οὐδεμία καθυστερουμένη πληρωμὴ θέλει πλέον γίνει δεκτή.

PHONYCORD *FLEXIBLE*
Ἡ λειτουργία τοῦ νέου μεγάλου ἐργοστασίου μὲ τὶς τελειότερες ἐγκαταστάσεις ἐν Stuttgart μᾶς ἐπιτρέπει νὰ πουλοῦμεν ἀπὸ σήμερον τὸν δίσκον γραμμοφώνου «ΦΩΝΗΚΟΡΝΤ» μόνον
ΠΡΟΣ ΔΡΧ. 85
Μεγάλη ποικιλία ρεπερτορίου, γιὰ κάθε γοῦστο καὶ γιὰ κάθε τσέπη. Ὅλα τὰ καινούργια τραγούδια ἀπὸ τὰ νέα films parlants καὶ οἱ νέοι χοροί, ποὺ παίχτηκαν, παίζονται καὶ θὰ παιχθοῦν:
«Ἐρωτικὸ Βάλς» — «Γαλάζιες Ἄγγελος» — «Αὐτὴ τὴ νύχτα ἴσως»—«Ραψῳδία Ἔρωτος» — «Δυὸ καρδιὲς σὲ χρόνο 3)4», das lockende Ziel.—die 3 von der Tankstelle.—Nur Du. Ich glaube nie mehr an eine Frau. —Parade d'amour. κλπ. κλπ.
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι
Μ. ΜΟΥΛΑΚΗΣ & Κ. ΝΑΣΙΑΚΟΣ
Ἁγίας Φιλοθέης 7

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ διακηρύττει ὅτι τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρίαν θὰ ἐνεργηθῇ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Ἐργοταξίου (Σταδίου 4 Δος ὄροφος) διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀερισμοῦ, διὰ θερμαινομένου ἀέρος, εἰς τὸ Κινηματοθέατρον, αἴθουσα χοροῦ, κλπ. τοῦ Κεντρικοῦ Κτιρίου μεταξὺ ἑταιρειῶν, γραφείων καὶ ἐργοστασίων ἀσχολουμένων εἰς τὰς τοιαύτας ἐργασίας.

Δικαίωμα συμμετοχῆς δραχμαὶ 100.000.

Ὅροι καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἐργοτάξιον (5—6 μ. μ.).

(Ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ).

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Οἱ πρόσφυγες Πατρῶν καὶ ἡ Κυβερνητικὴ ἐγκατάλειψις

ΠΑΤΡΑΙ, Ὀκτώβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Πέρασαν ὀκτὼ ὁλόκληρα χρόνια, ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, καὶ ὅμως, ὅπως καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἔτσι καὶ εἰς τὴν πόλιν μας τὸ ἔργον τῆς στεγάσεως τῶν καταφυγόντων ἐδῶ προσφύγων μένει ἀκόμη ἀσυμπλήρωτον. Ὑπάρχουν καὶ σήμερον πρόσφυγες στοιβαγμένοι εἰς ξύλινα παρὰ τὸ Πτωχοκομεῖον παραπήγματα καὶ εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἁγ. Γεωργίου παμπάλαιον σχολικὸν κτίριον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα κάθοδον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀπεφασίσθη νὰ κατεδαφισθῇ ἵνα ἀνεγερθῇ ἐπὶ τοῦ χώρου του Μουσεῖον. Περὶ τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν ἀνθρώπων οὐδεμία λαμβάνεται μέριμνα, οὐδὲ σκέψις γίνεται περὶ τῆς μονίμου αὐτῶν στεγάσεως.

Μέχρι τοῦδε ἔχουν ἐγερθῆ κατὰ τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν μέρος τῆς πόλεως τρεῖς προσφυγικοὶ συνοικισμοί. Καὶ οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἱδρύθησαν ἀφοῦ ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως. Ὁ τρίτος ὅμως συνοικισμὸς ἱδρύθη ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως καὶ τοῦτο χάριν τοῦ κατόχου τῶν γηπέδων, τὰ ὁποῖα ἀπηλλοτριώθησαν ὡς οἰκόπεδα, ἐνῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ πωληθῶσιν οὔτε ὡς ἀγροί.

Ὅταν ἀπεφασίσθη ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ τρίτου αὐτοῦ συνοικισμοῦ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ προφορικῶς πρὸς τὸν ἐπιστατοῦντα τὴν ἀνοικοδόμησιν μηχανικὸν καὶ ἐγγράφως πρὸς τὴν Ε.Α.Π. ὑπέδειξεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ταυτοχρόνως καὶ μέτρα ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως. Ἡ Ε.Α.Π. ὅμως ἀπηξίωσε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὰς ὑποδείξεις ταύτας καὶ ἐπεράτωσε τὰ οἰκήματα, εἰς τὰ ὁποῖα μάλιστα, ἀπὸ διμήνου περίπου, ἐγκατεστάθησαν διάφοροι προσφυγικαὶ οἰκογένειαι, αἵτινες ἐστεγάζοντο εἰς ἀποθήκας.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως αὐτοὶ ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει των ἀντελήφθησαν ἀμέσως τὰς ποικίλας ἀνάγκας τοῦ συνοικισμοῦ των. Οὔτε φωτισμός, οὔτε δρόμοι, οὔτε νερό, οὔτε ὑπόνομοι. Καὶ μέχρι μὲν τοῦδε δὲν ἐλογάριαζαν οὔτε τὸ σκοτάδι, οὔτε τὴν ἔλλειψιν δρόμων, ἐνδιαφερόμενοι μόνον διὰ τὸ νερὸ καὶ διὰ τὰς ὑπονόμους. Τώρα ὅμως ποὺ ἐπέρχεται ὁ χειμών, ἡ ἀπαθλίωσις τῆς καταστάσεως των λόγῳ τῶν πολλαπλῶν αὐτῶν ἐλλείψεων ἐμφανίζεται πρὸ αὐτῶν οἰκτροτάτη. Διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὴν λοιπὴν πόλιν μόλις βραδυάσῃ, χωρὶς νὰ βουτηχθοῦν μέσα εἰς λίμνας ἀπὸ λάσπες καὶ χωρὶς νὰ διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ γίνουν θύματα καὶ ἐκβιάσεων ἀκόμη ἢ ἄλλων ἐγκλημάτων. Ἡ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν εἶνε ἀδύνατος ἐκ μέρους τοῦ Δήμου, διότι δυνάμει τοῦ νόμου περὶ σχεδίου πόλεων καὶ κωμῶν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δήμους νὰ ἐκτελοῦν οἱαδήποτε ἔργα, ὡς συγκοινωνίας, φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως κλπ. εἰς μέρη ἐκτὸς τοῦ σχεδίου, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα εὑρίσκωνται ἐντὸς τῆς ζώνης. Κατὰ συνέπειαν διὰ νὰ κατασκευάσῃ ὁ Δῆμος Πατρέων ὁδοὺς εἰς τὸν συνοικισμὸν αὐτὸν καὶ διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ φωτισμὸν καὶ ὑδρευτικὸν δίκτυον ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ ἐπέκτασις πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εἰς τρόπον ὥστε ὁ συνοικισμὸς νὰ περιληφθῇ ἐντὸς τοῦ σχεδίου. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ ἡ διαδικασία αὕτη ἀπαιτεῖται χρόνος μακρός, θὰ ὑποβληθῇ δὲ ὁ Δῆμος εἰς κολοσσιαίας δαπάνας, ἐνῷ ἐὰν ὁ συνοικισμὸς ἀνηγείρετο εἰς γήπεδα—καὶ ὑπάρχουν πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα—κείμενα ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ἤδη σχεδίου, ὅπου καὶ δρόμοι ὑπάρχουν καὶ φωτισμὸς καὶ νερὸ καὶ ὑπόνομοι.

Τὴν ὅλην αὐτὴν κατάστασιν τοῦ συνοικισμοῦ, καθὼς καὶ τὰς δυσχερείας τῆς πληρώσεως τῶν ἀναγκῶν των ἀντιληφθεὶς ὁ κ. Νομάρχης προέβη εἰς σχετικὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐνεργείας. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἦτο ἡ διάθεσις πιστώσεως ἐκ δρ. . . . ὀκτὼ χιλιάδων διὰ τὴν διὰ βυτίων ὕδρευσιν τοῦ συνοικισμοῦ. Ἡ μέριμνα αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε πράγματι μεγαλοπρεπής . . . εἰς εἰρωνείαν. Διότι εἶνε καταφανὲς ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν εἶνε ἱκανὸν νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως, ἔστω καὶ διὰ βυτίων εἰς συνοικισμὸν περιλαμβάνοντα ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν οἰκογενείας, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι μὲ τὰς ὀκτὼ αὐτὰς χιλιάδας δραχμῶν θὰ ἀγορασθοῦν ἢ ἐνοικιασθοῦν κάρρα μετὰ τῶν ἵππων καὶ βυτίων καὶ θὰ πληρωθοῦν καὶ οἱ καρραγωγεῖς. Παρὰ ταῦτα ὅμως ὁ κ. νομάρχης ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως λύσῃ ἔστω καὶ προσωρινῶς τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως ἀπεφάσισε νὰ ἀνορυχθοῦν πέντε ἕως ἑπτὰ ἐπιφανειακὰ ἀρτεσιανὰ φρέατα.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Δήμαρχος μετέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν συνοικισμὸν καὶ ἐξήτασε τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἐπρόκειτο δὲ νὰ μεταβῇ καὶ πάλιν μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ δήμου, ἵνα μελετηθοῦν ἐπιτοπίως αἱ ἀνάγκαι τοῦ συνοικισμοῦ. Ἡ νέα ὅμως αὕτη μετάβασίς του ἐματαιώθη λόγῳ ἀσθενείας του, θὰ πραγματοποιηθῇ δὲ μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν του. Ὁ κ. Δήμαρχος εἶνε διατεθειμένος, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Ε.Α.Π. καὶ τὸ Κράτος ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν τύχην τῶν κατοικούντων ἐκεῖ προσφύγων, νὰ μεριμνήσῃ ὁ ἴδιος, λύων τὰ ζητήματά των.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Σπ. Ζῆκον, Θήβας. Ἡ ὑπόθεσίς σας ἐξεδικάσθη, ἐπιδικασθέντος ὑμῖν τοῦ ποσοῦ τῶν 12 χιλιάδων δραχμῶν. Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος καθυστερεῖ ἐλλείψει πιστώσεως.

κ. Ἀλ. Σκευούλην, Μπενίτσες. Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ Ταμείου. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὅμως θὰ γίνῃ ἀναψηλάφησις τῆς ὑποθέσεως.

κ. Κ. Οἰ. Ἅγ. Νικόλαον. Εἰς τὰς γραπτὰς ἐδώσατε ἐπιτυχῶς, μὲ σειρὰν 11. Προφορικὰς θὰ δώσετε τὴν 3 Νοεμβρίου, πρέπει ὅμως νὰ εὑρίσκεσθε ἐδῶ ἐνωρίτερον.

κ. Χ. Χ. Καρδίτσαν. Εἰς τὰς γραπτὰς ἐπετύχατε (15ος κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας). Προφορικὰς θὰ δώσετε τὴν 1 Νοεμβρίου, πρέπει ὅμως νὰ εἶσθε ἐδῶ τρεῖς ἡμέρας ἐνωρίτερον.

κ. Π. Ἀνδρουτσόπουλον, Κυπαρισσίαν. Εὐτυχῶς ἡ ὑπόθεσίς σας ἔλαβεν αἴσιον τέλος. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 29662 ἀπόφασις, ἐνεγράφητε δὲ ἀμέσως εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 1428 κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐστάλη εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἐντολῆς. Τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος θὰ σᾶς γνωρίσωμεν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

κ. Αἰκ. Μούμκα, Θεσσαλονίκην. Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 68177 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐλέγχου συντάξεων. Ἠμπορεῖτε νὰ ὑποβάλετε ἔνστασιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

κ. Ἀν. Ἀργυροπούλου, Φιλιατρά. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 48819 ἐγγράφου του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητός σας ἐζήτησε πιστοποιητικὸν ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως τοῦ ἀποβιώσαντος ὁπλίτου. Φροντίσατε νὰ σταλῇ καὶ γράψατέ μας τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου.

κ. Δ. Γ. Θεσσαλονίκην. Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀρ. πρωτ. ὑπηρεσίας πολεμικῶν ἀποζημιώσεων 72844)24—10—30. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Π. Ζουμπούλην, Κάμπον. Ὁμοίως, ἀριθμὸν πρωτ. 72843)24-10—30.

κ. Π. Τζίτζικον, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως, 72845)24—10—30.

κ. Λ. Πέππην, Θεσσαλονίκην. Δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη. Ἐνεργοῦμεν καὶ θὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὴν ἔκδοσιν.

κ. Γ. Μοῦτσον, Κέρκυραν. Ὁμοίως.

κ. Ν. Μοναχὰν. Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Ι. Δημητρίου, Κάτω Πορρόϊα. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ διορισθοῦν καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ πίνακος, δὲν ἐλήφθη ὅμως ἀπόφασις πότε καὶ πόσοι.

κ. Τ. Ἀμηρᾶν, Ἐνταῦθα. Πρὸς τὸ παρὸν ὄχι.

κ. Ρ. Μέρ. Κέρκυραν. Εἶνε ἄχρηστα πλέον, διότι παρεγράφησαν πρὸ πολλοῦ.

κ. Γ. Κ. Δερβένιον. Δὲν γίνεται σκέψις νὰ προκηρυχθῇ πρὸς τὸ παρόν.

Βούτυρα ἐξαιρετικῆς ποιότητος τοῦ ISIGNY (Γαλλίας)
J LEPELLETIER
Τὸ πρῶτον τοῦ κόσμου ἐργοστάσιον κατασκευῆς βουτύρων.
Ἱδρυθὲν τῷ 1830
ΠΟΙΟΤΗΣ „PASTEUR"
Συνιστώμενον ὑπὸ τῶν ἐξοχοτήτων τῆς ἰατρικῆς. Ἀνεγνωρισμένον ὡς ἀπολύτως καθαρὸν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐργαστήρια ὑγιεινῆς τῶν Παρισίων, Λονδίνου, Βερολίνου κλπ.
Πωλεῖται εἰς τὸ ἐδωδιμοπωλεῖον Γ. ΣΤΑΜΑΤΗ, Σταδίου 19, καὶ εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν Ἀντιπρόσωπον Σταδίου 5Α.

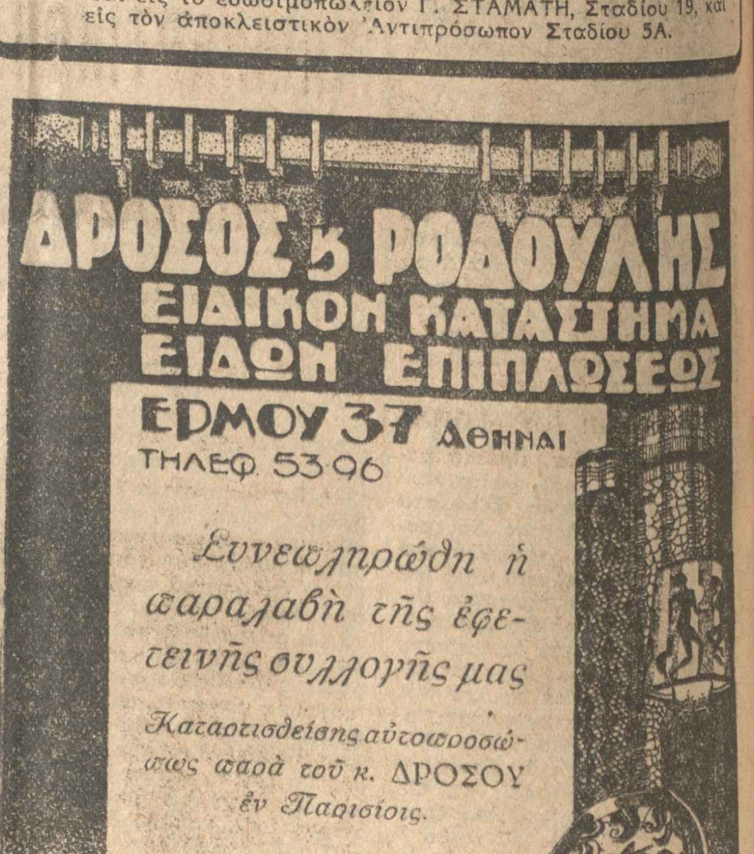

ΔΡΟΣΟΣ & ΡΟΔΟΥΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
ΕΡΜΟΥ 37 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 53-96
Συνεπληρώθη ἡ παραλαβὴ τῆς ἐφετεινῆς συλλογῆς μας
Καταρτισθείσης αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ κ. ΔΡΟΣΟΥ ἐν Παρισίοις.

Παθήματα καλλιτέχνου

Ἀπὸ πινακοθήκης εἰς αὐλόπορταν ἄνευ ἐπιστροφῆς!

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ὀκτώβριος. — Τὰ ὡραιότερα πράγματα τῆς ζωῆς ἔρχονται ὅταν δὲν τὰ περιμένωμεν ἴσως γιατὶ σ' αὐτὰ δὲν ἔχει καθόλου προεξοφλήσει τίποτε εἰς εἶδος [illegible], καὶ ἔτσι εἶναι συμπεπυκνωμένη ἡ εὐχαρίστησις ποὺ δίδουν. Ἕνας δημοσιογράφος ἔχει περισσότερες ἀπὸ τὸ σύνηθες εὐκαιρίες νὰ ἐπαληθεύσῃ αὐτὴν τὴν [illegible] (καὶ τὴν ἀντίθετόν της, [illegible]). Καὶ μία ἀπὸ τὰς εὐκαιρίας αὐτὰς ἦτο καὶ ἡ σημερινή [illegible] ξεφυλλίζοντας τὰ πρακτικὰ [illegible] δικαστηρίων ἀνακάλυψα μίαν [illegible] τοῦ Ἐπστάϊν — τοῦ νεωτέρου [illegible] γλύπτου τὸν ὁποῖον θεωροῦν εἰς ὅλας τὰς ἀγγλοσαξωνικὰς χώρας ὡς τὸν μεγαλύτερον τῆς ἐποχῆς (ἔτσι τουλάχιστον βεβαιοῦν οἱ κριτικοί — καὶ νὰ ἔχωμεν τὸ [illegible] μας).

Περὶ τοῦ Ἐπστάϊν ἔχει γραφῆ ἀπὸ κάποιον ἔγκυρον εἰδικὸν τὸ ἑξῆς: «Ὅταν ξεύρω τί ἀκριβῶς σκέπτεται ἕνας ἄνθρωπος περὶ τοῦ Ἐπστάϊν καὶ τοῦ ἔργου του, ξεύρω ἤδη ἀρκετὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ — καὶ ὅταν ξεύρω ἀρκετὰ περὶ ἑνὸς ἀνθρώπου ξεύρω τί θὰ σκέπτεται περὶ τοῦ Ἐπστάϊν!» Τώρα, εἶχα πάντοτε μίαν ἰδέαν ὅτι ξεύρω τί ἀκριβῶς σκέπτεται περὶ τοῦ Ἐπστάϊν ὁ ἀγγλικὸς λαὸς καὶ ἐλπίζω ὅτι ξεύρω καὶ κάτι περὶ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἡ δίκη αὐτὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρομαι, ἦτο πραγματικὸν μεταλλεῖον γνώσεων: Σᾶς πληροφορεῖ περὶ τοῦ τί ὁ ἀγγλικὸς λαὸς σκέπτεται κατ' ἰδίαν καὶ δημοσίᾳ περὶ τοῦ Ἐπστάϊν — καὶ ἔτσι σᾶς δίδει τὰ μέσα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ εἰδικοῦ τεχνοκρίτου νὰ συμπεράνητε πολλὰ χρήσιμα πράγματα καὶ περὶ τοῦ πρώτου.

Ἡ ὑπόθεσις ἐν ὀλίγοις ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἕνας ὡρισμένος ἔμπορος ἔργων τέχνης προσέφερε πρὸς πώλησιν εἰς τὸ κατάστημά του ἔργα διαφημιζόμενα ὡς προερχόμενα ἀπὸ τὴν σμίλην τοῦ Ἐπστάϊν. Δύο μάρτυρες — κυρίαι τῆς ἀριστοκρατίας — προσῆλθον καὶ κατέθεσαν ὅτι ἠγόρασαν ἔργα τοῦ Ἐπστάϊν ἀπὸ τὸ κατάστημα αὐτό. Καὶ ὁ ἴδιος ὁ γλύπτης, ἀμέσως ἔπειτα, ἐβεβαίωσε πὼς τὰ ἐν λόγῳ ἔργα δὲν ἦσαν ἰδικά του, («καὶ ἂν ἦσαν ἰδικά μου θὰ ἐπληρώνοντο δεκαπλασίαν τιμήν» ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ).

Αὐτὰ μολονότι δὲν εἶναι πολὺ κολακευτικὰ διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν κατάρτισιν τῶν κυριῶν ποὺ ἔκαμαν τὴν ἀγοράν, δὲν εἶναι καὶ ἐντελῶς ἀσυνήθη. Ἐπὶ τέλους, μία κυρία ποὺ κρατάει σαλόνι δικαιολογεῖται νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν τέχνην ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅσον ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ πουδράρισμα τῆς μύτης της. Καὶ εἰς τὸ κάτω-κάτω, δὲν εἶναι ἀρκετὸν ὅτι πατρονάρει μέχρι τοιούτου σημείου τὴν τέχνην ὥστε νὰ διαθέτῃ ἕνα σεβαστὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς καλοῦ ὀνόματος;

Ἀλλὰ ἡ ἱστορία γίνεται πραγματικῶς ἐνδιαφέρουσα ὅταν κανεὶς μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ἀνακριτικῆς ἀδιακρισίας φθάνῃ εἰς τὰ παρασκήνια τῆς ὑποθέσεως καὶ μανθάνῃ τὰ ἀπόκρυφα τοῦ ἐμπορίου. Ὁ ἔμπορος τῶν ἔργων τέχνης ἀπολογούμενος ἰσχυρίσθη (ὡς ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ μαρτύρων) ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ἔργα τὰ ἠγόρασεν ἀπὸ ἕνα Ἰταλὸν καλλιτέχνην, ὁ ὁποῖος τὰ ἔφερεν εἰς τὸ κατάστημά του καὶ τὰ ἀφῆκε πρὸς εἰκοσιπέντε λίρας ἐν συνόλῳ. «Τέσσαρα ἢ πέντε κομμάτια — ἐπροχώρησεν ὁ καταστηματάρχης, ὁ ὁποῖος ἂς ὑπενθυμίσωμεν ἀσχολεῖται ἐξ ἐπαγγέλματος μὲ ἔργα τέχνης —ἦσαν ἀρκετά.... δυσανάλογα εἰς τὸ σχῆμα των καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα. Ἠρώτησα τὸν Ἰταλὸν καλλιτέχνην τί παρίστανον καὶ μοῦ ἐξήγησεν ὅτι θὰ ἦσαν ἀρκετὰ καλὰ διὰ τὸν διάκοσμον περιβολιῶν (τὸ ὁποῖον δὲν σημαίνει «σκιάχτρο»). Εἰς ἐρώτησίν μου πόθεν προήρχοντο μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἦτο πολὺ πιθανὸν νὰ ἔχουν ἐκτελεσθῆ ἀπὸ τὸν Ἐπστάϊν. Ἡ προσωπική μου ἰδέα ἦτο ὅτι ἦσαν τῆς ἀξίας ἔργων τοῦ καλλιτέχνου αὐτοῦ».

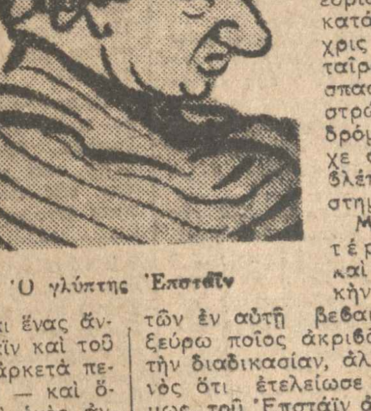

Ὁ γλύπτης Ἐπστάϊν

Ἐν συνεχείᾳ ὁ καταστηματάρχης ἐξήγησεν ὅτι «ἐκτὸς τῶν δύο πωληθέντων ἔργων, ἐχάρισε δύο εἰς τὴν ἀδελφήν του διὰ νὰ στηλώσῃ τὴν αὐλόπορτα καὶ τὰ ὑπόλοιπα εὑρίσκοντο εἰς τὸ κατάστημα μέχρις ὅτου ὁ συνεταῖρος του τὰ ἔσπασε διὰ νὰ στρώσῃ τὸ πεζοδρόμιον ἐπειδὴ εἶχε συχαθῆ νὰ τὰ βλέπῃ εἰς τὸ κατάστημα ἀζήτητα!»

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω κατάθεσιν, καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἐν αὐτῇ βεβαιουμένων, δὲν ξεύρω ποῖος ἀκριβῶς ἐπέσπευσε τὴν διαδικασίαν, ἀλλὰ εἶναι γεγονὸς ὅτι ἐτελείωσε κάπως ἀποτόμως, τοῦ Ἐπστάϊν ἀναλαβόντος νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης!

Καὶ ἐκεῖ σταματᾷ ἡ ὑπόθεσις μέχρι τῆς στιγμῆς. Ποίαν γνώμην ἔχει περὶ τοῦ Ἐπστάϊν τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν (ὅταν δὲν πρόκειται νὰ τὸ ἀκούσουν τρίτοι), τὸ μαρτυρεῖ ἡ τελευταία κατάθεσις. Καὶ ὁ ἀναγνώστης μπορεῖ νὰ ἐξαγάγῃ τὰ συμπεράσματά του. Γιατί ἕνας καλλιτέχνης διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ροντὲν εἶχε εἰπῆ ὅτι «ἦτο εὐτυχὴς ὅτι τὸν εἶχε μαθητήν» δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀξίζῃ τὴν τύχην τοῦ νὰ παράγῃ στηλώματα τῶν αὐλοπορτῶν ἢ χρήσιμον πέτραν διὰ τὸ πεζοδρόμιον. Καὶ τὰ οὕτω χρησιμοποιηθέντα ἔργα «ἦτο πολὺ πιθανὸν νὰ ἔχουν ἐκτελεσθῆ ἀπὸ τὸν Ἐπστάϊν»..

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι κάπως σκληρὸν νὰ εἶναι κανεὶς καὶ «μαῖτρ» εἰς τὴν ἐποχήν μας.

Ὁ παλαιὸς συνάδελφος, ποὺ συνήθιζε νὰ διανθίζῃ τὰ ἄρθρα του μὲ τὰς γνώμας «πολυφημισμένων» καὶ ἀνυπάρκτων διεθνῶν αὐθεντιῶν ἂς καὶ ὠνόμαζε ἐλευθέρως, ἡ συμπαθεστάτη κυρία ποὺ ἀναγνωρίζει εἰς κάθε ξενόηχον ὄνομα ἕνα μεγάλον συγγραφέα τὸν ὁποῖον πρὸ ἐτῶν ἐδιάβαζε, καὶ ἡ ἀπειρία τῶν ἄλλων συνηθεστέρων τύπων ποὺ σᾶς προβάλλουν δογματικὰ τῆς αὐθεντικότητα τῆς γνώμης ἑνὸς ὀνόματος διότι δὲν τολμοῦν νὰ συζητήσουν μὲ τὰ ἁπλᾶ λόγια τῆς λογικῆς — ὅλοι αὐτοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν τῶν κυριῶν ποὺ ἀκριβοπλήρωσαν τὸν ψεύτικον Ἐπστάϊν καὶ τὸν καταστηματάρχην ποὺ εὕρισκε τὰ ἔργα ἰσάξια τοῦ φημισμένου καλλιτέχνου καὶ τὰ ἔσπασε διότι... χωρὶς τὸ ὄνομα ἔμειναν ἀζήτητα! Καλὰ νὰ πάθουν, ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ λίγο ντροπή;

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ μάθωμεν τὰς ἐργασίας ποὺ θὰ κάμῃ ὁ νεωστὶ ἱδρυθεὶς Γαλλικὸς ἐκδοτικὸς οἶκος ποὺ ὑπόσχεται ὅλα τὰ βιβλία του νὰ τὰ κυκλοφορήσῃ ἀνωνύμως — χωρὶς δηλαδὴ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Ὑποπτεύομαι πλήρη ἀποτυχίαν, μολονότι οἱ ὀλίγοι ποὺ θὰ συμβῇ νὰ ἀγοράσουν τὰς ἐκδόσεις του θὰ ὑποχρεωθοῦν — ἐπὶ τέλους — νὰ σκεφθοῦν.

Ἂν ὅμως ἐγίνετο κάτι ὅμοιον καὶ μὲ τὰ ἔργα γλυπτικῆς πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ὁ Ἐπστάϊν, μετὰ τὸ τελευταῖον πάθημά του δὲν θὰ τὸ ἐτίμα μὲ τὴν συνεργασίαν του. Ἔμαθε κάτι!

Σ. Ν. Σ.

ΑΠΟ ΤΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ Τ' ΑΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΟΥ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΞΗΡΩΝ ΚΑΡΠΩΝ

Στάθηκαν ἐποχὲς ποὺ οἱ ἄνθρωποι ξαναζοῦσαν κάθε τόσο καὶ σὲ ὡρισμένες ἡμέρες τὰ παιδικά τους χρόνια. Σήμερα τίποτε δὲν μᾶς θυμίζει τὴ ξέγνοιαστη παιδική μας ζωή. Κάτι ἐμεσολάβησε καὶ τὶς ἐχώρισε στὰ δύο. Δυὸ περίοδοι ποὺ διαφέρουν πολύ.

Ὅταν ἀργόσχολοι τριγυρνοῦμε τὶς συνοικίες, ἀνεβαίνουμε στοὺς Ἀγέρηδες, περιδιαβάζουμε στὰ καντούνια τῆς Πλάκας καὶ βλέπομε τὰ παιδιὰ νὰ παίζουν, νὰ μιλοῦν, νὰ θορυβοῦν, δὲν ἀναγνωρίζαμε διόλου τὸν παιδικὸν ἑαυτόν μας. Κάτι ἔχει ἀλλάξει στὰ πρόσωπα, στὰ παιχνίδια, στὶς συνήθειες τῶν σπιτιῶν, κάποια ἀλλαγὴ ἔχει συντελεσθῆ ποὺ δὲν ἐκαλλιέργησεν ὁ χρόνος, ἀλλὰ ἦρθεν ἔτσι ἀπότομα, σχεδὸν βίαια.

Ὁ πόλεμος ἐχώρισε δύο κόσμους. Ἀναποδογύρισε ὅ,τι ἤρεμο καὶ γραφικὸ εἶχε ἡ Ἑλληνικὴ ζωή. Μιὰ μέρα ποὺ μᾶς θυμίζει ἕναν κόσμον πραγμάτων εἶναι ἡ γιορτὴ τοῦ Ἄη Δημήτρη τοῦ καβαλλάρη. Στὰ νησιὰ τὰ δικά μας, στὶς Κυκλάδες ὅπως καὶ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, στὴ Ρούμελη καὶ στὸ Μωριᾶ, στὰ Γιάννενα καὶ στὴ Σαλονίκη, ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου χαιρετίζονταν σὰν ἀρχὴ τοῦ χειμῶνα. Τὰ πρῶτα κρύα, τὰ πρωτοβρόχια κι' οἱ φθινοπωρινοὶ ἀγέρηδες δὲν φόβιζαν κανέναν. Οἱ γέροι νησιῶτες περίμεναν τὸ καλοκαιράκι τ' Ἄη Δημήτρη μὲ τὶς λιακάδες του, μὲ τὴ μπουνάτσα στὴ θάλασσα κι' οἱ νοικοκυρὲς ξεθαρρεύουνται ὡς τότες.

Ὁ Ἄη Δημήτρης γιὰ τὰ νησιὰ εἶναι ἡ τελευταία πνοὴ τοῦ καλοκαιριοῦ. Σφαλοῦν οἱ πόρτες, σφαλοῦν τὰ τζάμια τῶν παραθυριῶν, στοιβάζεται τὸ κάρβουνο καὶ τὰ κούτσουρα κι' οἱ νοικοκυραῖοι ἀφίνουν τὸ ρεμπελιό. Ξαναθυμοῦνται τὸ σπιτικό τους χρέος. Κάνουν τὴν πρώτη χειμωνιάτικη κουμπάνια. Ἡ κουμπάνια αὐτὴ δὲν εἶνε πραγματική, εἶνε συμβολική. Πανηγυρικὰ φέρνουν στὸ σπίτι τους ξηροὺς καρπούς: τὰ σῦκα, τὰ φουντούκια, τὰ καρύδια, τὰ μύγδαλα, τὰ κάστανα, τὴ σταφίδα καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ τὸ καλὸ φασόλι, τὸ ξερό, τὸ παστὸ ψαρικό, τὸ σύγλινο τὸ χοιρινό, τὴ λούζα, καθαρὸ χοιρινὸ φιλέτο ξεραμένο στὸν ἀγέρα καὶ τὸν ἥλιο, παραγιομισμένο δῶ καὶ κεῖ μὲ μπαχαρικό. Ἀκόμη ἀνοίγει καὶ τὸ κουμνί, τὸ πήλινο κοκκινωπὸ δοχεῖο μὲ τὴν καυτερὴ κοπανιστὴ φερμένη ἀπὸ τὴ Μύκονο ἢ ἀπὸ τὴν Ἀπάνω Μεριὰ τῆς Σύρας.

Αὐτὸ γίνεται τὸ βράδυ. Ὁ νοικοκύρης παίρνει τ' ἀρσενικὰ παιδιὰ τοῦ σπιτιοῦ μὲ τὰ καλάθια καὶ γυρίζει στὶς ἑφτά. Βρίσκει ἕτοιμη μαγειρεμένη φασολάδα μὲ μπόλικα σέλινα καὶ καρότα καὶ σερβιρισμένη στὰ πιάτα. Προχωρεῖ στὸ τραπέζι στρωμένο μὲ κόκκινο ἢ γαλάζιο καρὲ τραπεζομάντηλο κι' ἀποθέτει τὰ ψώνια σὲ γαβάθες πήλινες. Ὕστερα, ὅλοι παίρνουν τὰ ποτήρια καὶ τραβοῦν στὸ βαρελάκι τοῦ σπιτιοῦ. Σταυροκοπιέται ὁ νοικοκύρης κι' ἀνοίγει τὴν κάνουλα καὶ τρέχει γιὰ πρώτη φορὰ τὸ καινούργιο κρασὶ τῆς χρονιᾶς. Ἀπὸ τὸν ἴδιο μοῦστο εἶχαν φάει μουσταλευριὰ καὶ τώρα τὸ γιοματάρι ξανθό, ὅλο σπιρτάδα, μοσκομυρωδᾶτο ἀπὸ τὸ ρετσίνι, πεντακάθαρο σὰν τὸ κρούσταλο τρέχει στὰ ποτήρια.

Δίπλα στὸ βαρέλι ὁ νοικοκύρης, ρίχνει μιὰ ματιὰ σ' ἕνα μικρὸ βαρελάκι. Εἶναι τὸ ρακὶ τ' ἀηλιότικο, μπάλσαμο μοναχό, ποὺ χαρίζει δύναμη στὶς ὧρες τῆς βαρυχειμωνιᾶς, γιατρικὸ γιὰ κάθε ἀρρώστεια καὶ θαυματουργὸ γιὰ τὸ πονόδοντο. Κούφια ἡ ὥρα ποὺ τ' ἀκούει, ὁ νοικοκύρης εἶναι ἑφτάγερος μὰ ὡς τόσο δοκιμάζει γιὰ τὴν τάξη. Καὶ χωρατατζῆς καθὼς τὸ καλεῖ ἡ βραδυὰ σιγοψιθυρίζει πονηρὰ στὴ νοικοκυρά του:

—Δὲν εἶνε γιὰ τὶς γυναῖκες τέτοιες σπιρτάδες. Μακρυὰ ἀπὸ τ' ἀψιὰ καὶ τὰ πιπεράτα πράματα.

Ὕστερα κατεβαίνει ἡ τσότρα ἀπὸ ξύλο ἑφτάγερο παλαιϊκό, κληρονομιὰ τῶν παπούληδων, μὲ ἀρχικὰ ψηφία δῶ καὶ 'κεῖ ἀπὸ φίλους τοῦ σπιτιοῦ καὶ συγγενῆδες χαραγμένα μὲ σουγιὰ σὲ γλέντια καὶ γιορτές, ἔτσι γιὰ θύμηση. Καὶ κάπου σὲ γωνίτσες, δίπλα στὰ λουριὰ ἢ στὶς γαλάζιες χάντρες χαραγμένες καρδοῦλες κι' ἀπὸ κάτω ἕνα ἄχ, βόγγος κι' ἀναστεναγμὸς καὶ ντέρτι καὶ μεράκι γιὰ τὴν ἀντικρυνὴ ποὺ τρώει τὶς πιπεριὲς κι' ὅλο τὸ μουρμουρίζει καὶ δὲν τὸ μολογάει.

Ὁ νοικοκύρης γιομίζει τὴ τσότρα κι' ὅλοι ξαναγυρίζουν στὸ τραπέζι.

Κόβεται τὸ ψωμὶ καὶ μὲ ὄρεξη ρίχνονται στὴ φασουλάδα, τρῶνε μαζὶ τὸ νίτικο, καὶ πασκάζουν τὴ λούζα. Κάποτε λαχαίνει ἀπὸ χωριὸ νὰ 'ρθοῦν καὶ χοντρὰ λουκάνικα ποὺ τὰ τρῶνε τηγανητά, ἀνάκατα μὲ αὐγά, ἄλλὰ καὶ ὠμὰ ποὖναι μερακλίδικος μεζὲς γιὰ τὸ ρακί.

Ἀλλὰ μὲ τὸν ἄη Δημήτρη δὲν ἀρχίζει μονάχα ἡ περίοδος τῶν χειμωνιάτικων φαγιῶν, ἡ πανηγυρικὴ εἴσοδος τῶν ξηρῶν καρπῶν, ἀλλὰ ἀρχίζει γιὰ τὶς γυναῖκες τοῦ σπιτιοῦ ὁ χειμῶνας κι' οἱ φροντίδες γιὰ τὶς γιορτές. Ὁ Ἄη Δημήτρης εἶναι ἡ πρώτη χειμερινὴ ἑορτάσιμη ὁμαδικὴ ἀναστάτωση. Τὸ καλοκαῖρι ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς δυὸ μεγάλες γιορτές, τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Σωτῆρα, εἶναι σωστὴ ἀνάπαψη τῶν ἁγίων. Τὸ ἑορτολόγιο σιωπᾷ. Ὁ Ἄη Δημήτρης ἔρχεται σὰν προάγγελος τοῦ Ἄη Ἀντρέα, τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἄη Βασίλη, τῶν Φώτων, τ' Ἄη Γιαννιοῦ τοῦ Βαφτιστῆ. Τὰ σπίτια σιγυρίζονται, ἀνοίγουν οἱ κασέλες, βγαίνουνε τὰ ντύματα ἀπὸ τοὺς καναπέδες καὶ τὶς καρέκλες, ξεσκεπάζονται τὰ κάντρα, φεύγει ἡ μυῖγα καὶ τὸ κουνοῦπι, ἁπλώνονται τὰ χράμια καὶ καπλαντίζονται τὰ παπλώματα. Σ' ἄλλα χρόνια, λιγώτερο ἀθλητικά, τὰ μάλλινα ἀερίζονταν γιὰ νὰ φύγῃ ἡ μυρωδιὰ τῆς ναφθαλίνης καὶ τὰ σπίτια παρουσίαζαν ἕναν ἀληθινὸν ὀργασμό. Ἦταν ἕνα γεγονὸς τὸ καλοκαιράκι τ' Ἄη Δημήτρη. Εἶναι ἀκόμη ἡ γιορτὴ ποὺ δίνει ἀφορμὴ στὶς νοικοκυρὲς ν' ἀνασκουμπωθοῦν γιὰ τὰ πρῶτα γλυκά. Ποιὸς δὲν ἔχει στὴ φαμίλια ἕναν Δημήτρη ἢ ἀνάστη μέσα στὶς γνωριμιές του. Δὸς του λοιπὸν τὰ βουτύρατα, οἱ φαρῖνες καὶ τὰ σιμιγδάλια καὶ ψιλὴ ἡ ζάχαρι ποὺ χτυπιέται μὲ τ' αὐγό.

Μὰ τώρα καὶ στὰ νησιὰ τὰ δικά μας οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν πιὸ βιαστικοὶ κι' ὅλα τοῦτα ἢ χάθηκαν ἢ ξεθώριασαν. Λιγοστὰ τὰ σπίτια ποὺ τὰ φυλᾶνε ἀκόμη καὶ λιγοστοὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ σκαλίζουνε τὴ σκέψη τους κι' ἀναθυμιοῦνται παράμοιες συνήθειες. Γρήγορος ὁ παλμὸς τῆς ζωῆς, δύσκολα τὰ χρόνια, βουνὸ οἱ συμφορές, ποὺ ἀφίνουν μυαλὸ στοὺς ἀνθρώπους νὰ σκεφτοῦνε. Ὕστερα κανεὶς δὲν νοιώθει τὶς χαρὲς τοῦ παληοῦ σπιτικοῦ. Ἡ χαρὰ βγῆκε στὸ δρόμο καὶ περιδιαβάζει στὰ σοκάκια καὶ σεργιανίζει χιλιοβαμμένη σὲ μέρη πολυσύχναστα ποὺ βουΐζουνε οἱ φωνὲς καὶ τὰ τραγούδια.

Ἔτσι κι' ὁ Ἄη Δημήτρης ὁ Καβαλλάρης, ὁ Ἄη Δημήτρης ὁ Λουμπαρδιάρης, ὁ θαυματουργὸς ἅγιος μαζὶ καὶ λεβέντης, περνᾷ γρήγορα μὲ τ' ἀλογατάκι του καὶ τὸ διάβα του σκεπάζει ὁ θόρυβος τῶν τροχῶν κι' ἡ βοὴ τῆς πολιτείας ποὺ ἀγωνίζεται μὲ βιασύνη καὶ λαχτάρα νὰ βρῇ τὴ χαμένη χαρά της. Ποιὸς ἔχει καιρὸ νὰ προσέξῃ ἕνα ὡραῖο πέρασμα ἢ νὰ θυμηθῇ μιὰ ἥμερη καὶ γραφικὴ ζωή!

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Ἡ πνευματικὴ κίνησις τῶν γειτόνων μας

Τὸ λαϊκὸν Πανεπιστήμιον τοῦ κ. Γιόργκα εἰς τὸ Βαλένι

Μία ἐντύπωσις φοιτητρίας

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ρουμάνου πολιτικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου κ. Ν. Γιόργκα εἰς τὸ τελευταίως συνελθὸν Βυζαντινολογικὸν Συνέδριον, ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ γίνῃ εὐρύτερος λόγος περὶ τὸ ὄνομά του καὶ νὰ ἐξαρθῇ τὸ πολυσχιδὲς ἔργον του. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν Ἀθηναίων δημοσιογράφων, σχετικῶς μὲ τὰς πολυαρίθμους καὶ πολυειδεῖς ἀσχολίας του, ἀποκρίνεται πάντοτε ὁ κ. Γιόργκα κατὰ τρόπον δεικνύοντα ὅτι ἔχει ἴσον ἐνδιαφέρον δι' ὅλα τὰ ζητήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται, ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ ἰδιαιτέρως τὸν ἀπασχολεῖ εἶνε τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον, ποὺ ἵδρυσεν ὁ ἴδιος πρὸ εἴκοσι δύο ἐτῶν εἰς τὸ Βαλένι ντὲ Μούντε. Αὐτὸ εἶνε ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῆς ζωῆς του, ὅπως βεβαιοῖ εἰς κάθε περίστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὸ ἵδρυμά του αὐτό, ἕνα μεταξὺ τῶν πολλῶν, ποὺ ἐχάρισεν εἰς τὴν χώραν του. Μία πρώην φοιτήτρια τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βαλένι, καὶ νῦν γνωστὴ λογογράφος, ἡ κ. Α. Μεντιάνου, δημοσιεύει εἰς ἕνα ρουμανικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον εἰς Βαλένι, τὰς ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὴν ἐκεῖ πανεπιστημιακὴν ζωήν. Ἐξ αὐτῶν παραλαμβάνομεν τὰ χαρακτηριστικώτερα σημεῖα:

«Εἰς μίαν γραφικὴν περιοχὴν τῶν Καρπαθίων, ὁ καθηγητὴς κ. Γιόργκα ἵδρυσε τὸ Πανεπιστήμιόν του, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ 1908, καὶ κάθε καλοκαῖρι κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων, τὴν ὁποίαν τιμοῦν πάντοτε διὰ τῆς παρουσίας των τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Τὴν ἐφετεινὴν ἔναρξιν ἐτίμησεν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ἑλένη, ἡ ὁποία καὶ παρηκολούθησε σειρὰν παραδόσεων τοῦ κ. Γιόργκα.

Τὸ Βαλένι, τὸ γραφικὸ αὐτὸ χωριό, ποὺ παράγει τὴν καλύτερη «τσούϊκα», τὸ ἐθνικόν μας ποτόν, δὲν ὑπωπτεύετο πρὸ εἴκοσι πέντε ἀκόμη ἐτῶν ὅτι θὰ ἐγίνετο μίαν ἡμέραν τόπος συγκεντρώσεως ὄχι μόνον τῶν Ρουμάνων ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων διανοουμένων. Κάθε καλοκαῖρι ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου, ἑκατοντάδες φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν ἔρχονται νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου. Τῷ 1908, ἤτοι πρὸ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ρουμανίας, ἱδρύθη τὸ Πανεπιστήμιον αὐτό, τὸ ὁποῖον σήμερον εὑρίσκεται ἐν πλήρει ἀκμῇ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸν προορισμόν του ἤτοι εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς λύσεως τῶν σημερινῶν προβλημάτων. Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἱδρύσεώς του εἶχεν ἄλλον σκοπόν. Εἰς τὰ μαθήματα προσήρχετο ἡ νεότης τῶν ὑποδούλων ἐπαρχιῶν διὰ ν' ἀκούσῃ τοὺς διδασκάλους νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φιλολογίαν τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ. Καὶ ὁ καθηγητὴς Γιόργκα ἀπέβλεπεν ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ θέσῃ εἰς πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἐπικοινωνίαν τοὺς ὑποδούλους μὲ τοὺς ἐλευθέρους νεαροὺς πολίτας. Ὁ σκοπός του ἐπέτυχε καὶ τὸ ἀγαθὸν ποὺ ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἐπικοινωνίας αὐτῆς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Πανεπιστημίου, εἶνε ἀνυπολόγιστον.

Σήμερον, ὅτε ἐπραγματοποιήθη πλέον ἡ προσάρτησις τῶν ὑποδούλων χωρῶν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Βασιλείου, σκοπὸς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βαλένι κατέστη ἡ δημιουργία τοῦ διανοητικοῦ περιβάλλοντος τοῦ πραγματικοῦ ἰδεώδους. Οἱ καθηγηταί, οἱ ὁποῖοι διδάσκουν εἰς αὐτό, πραγματεύονται ζητήματα φιλολογίας, οἰκονομίας, ἀγρονομίας, πολιτικῆς, καλλιτεχνίας. Τὰ ὀνόματα τῶν καθηγητῶν καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν δίδουν μίαν σαφῆ ἰδέαν τῆς ποιότητος καὶ τῆς σημασίας τῶν παραδόσεών των. Εἶνε ὅλαι αἱ προσωπικότητες τοῦ διανοουμένου καὶ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ρουμανίας, καὶ ὅλαι αἱ ἐξέχουσαι φυσιογνωμίαι τῶν Ἄγγλων, Γάλλων, Οὔγγρων καὶ Τσέχων διανοουμένων, διότι ἔρχονται κατόπιν προσκλήσεως καὶ διδάσκουν καὶ ξένοι καθηγηταί.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν μαθημάτων ὑπάρχουν καὶ ἰδιαίτερα χάριν τῶν φοιτητῶν τῶν μειονοτήτων, ἱδρύθη μάλιστα καὶ στέγη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα Βασιλεὺς Φερδινάνδος» ὅπου παρέχεται ἐνιαύσιος φιλοξενία εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν μειονοτήτων.

Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Γιόργκα ἵδρυσε μίαν ἀνάλογον πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον Σχολὴν χάριν τῶν ἀποφοίτων νεανίδων τῶν Διδασκαλείων καὶ Λυκείων, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ φοίτησις εἶνε μονοετής. Ἡ σχολὴ αὐτὴ θεωρεῖται ἡ ἐνδιάμεσος τῶν σχολῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, σκοπὸς της δὲ εἶνε ἡ συμπλήρωσις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀποκτηθεισῶν γνώσεων. Τὰ κορίτσια πάσης ἐθνικότητος ζοῦν εἰς μίαν ἀτμοσφαῖραν ἀδελφικὴν χωρὶς καμμίαν κοινωνικὴν διάκρισιν καὶ μαζὶ μὲ τὰ κλασσικὰ μαθήματα διδάσκονται οἰκοσκευικὴν καὶ κηπουρικήν, ἐνῷ συγχρόνως ἐκδίδουν δύο περιοδικά, τὰ ὁποῖα διανέμονται δωρεὰν εἰς ὅλα τὰ κρατικὰ σχολεῖα τῆς χώρας.

Ὁ κ. Γιόργκα διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του εἰς τὸ Βαλένι καὶ νὰ καταστήσῃ τὸ μικρὸ αὐτὸ χωριό, ὄχι μόνον κέντρον πνευματικόν, ἀλλὰ καὶ καλλιτεχνικόν, ἔθεσε κατ' αὐτὰς τὰ θεμέλια τῆς Στέγης καλλιτεχνῶν-ζωγράφων.

Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος, διανοούμενοι, φοιτηταί, περιηγηταί, ποὺ ἔρχεται εἴτε διὰ τὸ Πανεπιστήμιον, εἴτε διὰ ν' ἀπολαύσῃ τὴν φύσιν, εἴτε διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς τοιχογραφίας καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν δύο παλαιῶν ἐκκλησιῶν, εὑρίσκει τὴν πλέον ἄνετον διαμονήν. Ἐκτὸς τῶν ξενοδοχείων ὑπάρχουν δύο στέγαι καὶ μία καντίνα ὅπου ἀντὶ μετριωτάτης ἀμοιβῆς δύνανται οἱ ἐπισκέπται ἢ οἱ φοιτηταὶ νὰ παραμείνουν ἐπὶ ὡρισμένον διάστημα.

Καὶ διὰ νὰ μὴ καθίσταται ἀνιαρὰ ἡ διαμονὴ διοργανοῦνται λαϊκαὶ ἑορταὶ μὲ ἐθνικὸν χαρακτῆρα, παραστάσεις ἀπὸ τοὺς θιάσους τῆς πρωτευούσης, συναυλίαι καὶ τέλος ἐκδρομαὶ εἰς τὰ περίχωρα, εἰς τὴν ἰαματικὴν λουτρόπολιν Σλανίκου. Πράγματι ὅπου ὑπάρχει τὸ περίφημον ἁλατωρυχεῖον, καὶ εἰς τὰς ἀπεράντους καταφύτους ἐκτάσεις, τὰς ὁποίας διασχίζουν ποτάμια μὲ κρυστάλλινα νερά. Ὅσοι ἐκδράμουν ἀπὸ τοῦ Βαλένι μέχρι τοῦ Μπρασὸβ βλέπουν τοπία ἀφθάστου ὡραιότητος. Εἶνε μία ἀπὸ τὰς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς τῶν φοιτητῶν τοῦ Βαλένι».

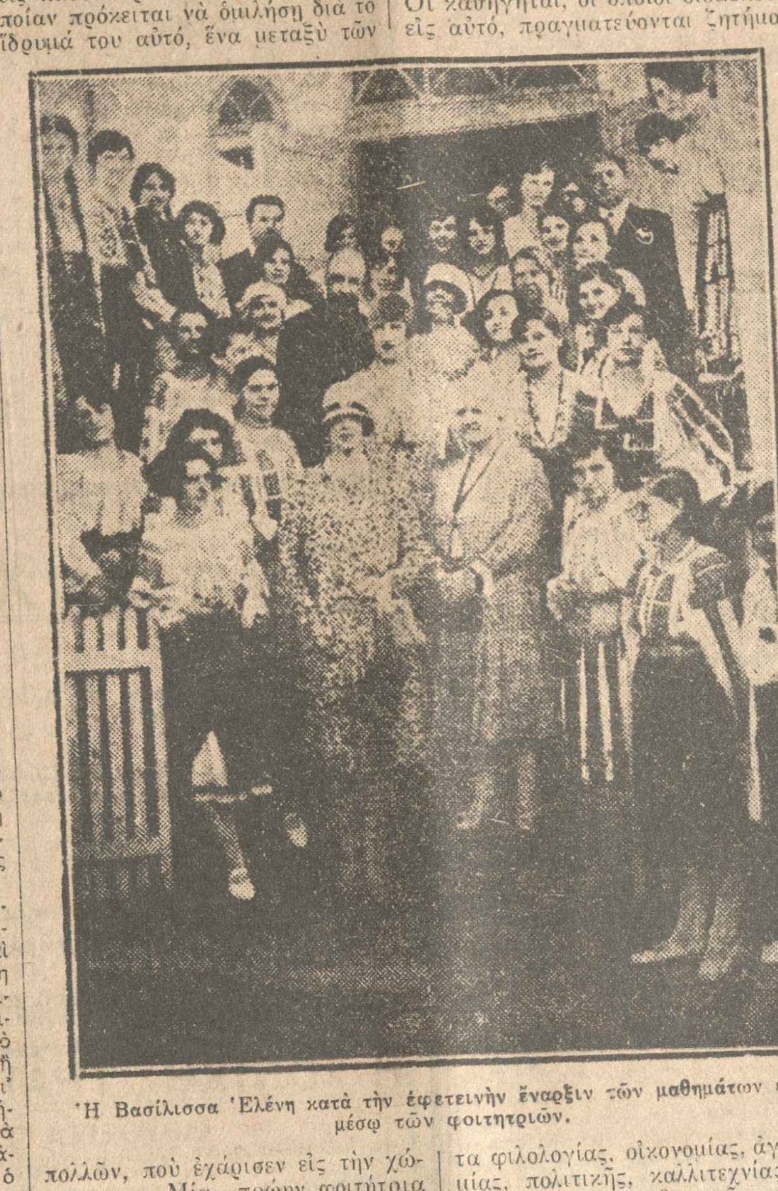

Ἡ Βασίλισσα Ἑλένη κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων ἐν μέσῳ τῶν φοιτητριῶν.

ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Α. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

Ὁ κ. Ε. Βενιζέλος, προσκληθεὶς πέρυσιν ὑπὸ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ εἰς Ἄγκυραν, ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς τοιαύτης ἐπισκέψεως ἔπρεπε νὰ διακανονισθοῦν προκαταβολικῶς τὰ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ἐκκρεμοῦντα ζητήματα, ἀφορῶντα ἀφ' ἑνὸς τοὺς ἑκατέρωθεν ἀνταλλαγέντας πληθυσμοὺς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ δύο Κράτη πρὸς σύναψιν τῶν γνωστῶν συμφωνιῶν.

Ἡ ἀξίωσις αὕτη του κ. Βενιζέλου ἦτο μὲν λίαν ὀρθὴ καὶ δικαία, τοιαύτη δὲ ἐθεωρήθη καὶ ὑπὸ τῆς Ἀγκύρας, δὲν συνεβιβάζετο ὅμως μὲ τὰς προθέσεις αὐτῆς, ἐπιδιωκούσης τὴν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑποχωρητικότητος καὶ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐξ ἄλλου τὰ ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς προκύψαντα ζητήματα, λόγῳ πολυκαιρίας καὶ τῆς κακῆς διαχειρίσεώς των εἶχον καταντήσει τόσον πολύπλοκα καὶ πολυδαίδαλα ὥστε μὲ τὴν κεκτημένην αὐτῶν βραδύτητα καὶ τὴν ἀκολουθουμένην μέθοδον ἦτο ἀδύνατον νὰ τερματισθοῦν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Συμβάσεως τῆς Λωζάννης, οὔτε μὲ τὴν γνωστὴν τακτικὴν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ προσπαθείᾳ αὐτῆς νὰ καταστήσῃ τὰς συνθήκας καὶ τὰς συμβάσεις γράμμα νεκρὸν καὶ ἐν τῇ ἀρνήσει της νὰ δεχθῇ τὴν διὰ διαιτησίας προτεινομένην λύσιν, ἀπεδείκνυε φανερῶς ὅτι ἐπροτίμα τὴν κωλυσιεργίαν ἣν ἐφήρμοζε συνεχῶς καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἀπέκτα ὅσα δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπολαμβάνῃ δι' οἱουδήποτε ἄλλου μέσου.

Καθ' ὅλον λοιπὸν τὸ ἑπταετὲς διάστημα τοῦτο, χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ ἡ ἁρμοδία Μικτὴ Ἐπιτροπή, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνάμιξις αὐτῆς, ὡς ἔδει, τὰ δύο Κράτη ἤρχοντο εἰς κατ' εὐθεῖαν διαπραγματεύσεις καὶ συνῆπτον ἀλληλοδιαδόχως νέας συμφωνίας ἀναιρούσας τὰς προηγουμένας, πάντοτε δὲ ὑπὸ χειροτέρους διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅρους.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὠθουμένη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς διὰ πάσης θυσίας ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἁμαρτωλοῦ παρελθόντος καὶ βαυκαλιζομένη ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀποκαταστάσεως ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῆς γείτονος Ἐπικρατείας, ὑπεχώρησε καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν πρὸ τῶν διαρκῶς ἐξογκουμένων ἀπαιτήσεων τῆς Ἀγκύρας, θυσιάσασα χάριν πολιτικῆς σκοπιμότητος καὶ γενικοῦ συμφέροντος τὰ πολύτιμα καὶ διὰ συνθηκῶν κατωχυρωμένα δικαιώματα τῶν ἡμετέρων προσφύγων, χωρὶς νὰ εἶνε βεβαία οὔτε διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν τούτων, οὔτε διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀπωτέρου ἀγαθοῦ σκοποῦ τῆς συμβιώσεως καὶ συνεργασίας μετὰ τῆς Τουρκίας.

Μία δὲ τῶν κυριωτέρων δικαιολογιῶν, ἃς παρέταξεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὰς γινομένας θυσίας, ἀνεφέρετο εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς Τουρκίας νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνειλημμένας συμβατικὰς ὑποχρεώσεις καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀλλεπαλλήλως συναφθείσας ἰδιαιτέρας συμφωνίας, αἵτινες, ἀνανεούμεναι, ἐπεβάρυνον ἑκάστοτε ἡμᾶς καὶ ἀπέβαινον πρὸς ὄφελος τῆς Τουρκίας.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί εἴδους ἐγγυήσεις ἐλήφθησαν ἆρά γε διὰ τὰς διὰ τόσων θυσιῶν συναφθείσας ἢ συναφθησομένας συμφωνίας καὶ ποία θὰ εἶνε ἡ θέσις μας ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν συμφωνιῶν τούτων, διὰ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ὑπογραφὴ τῶν συμφωνιῶν. Οἱ Τοῦρκοι διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐκ τῆς διεθνοῦς συμβάσεως ὑποχρεώσεών των ἐπέτυχον τοῦ κυρίου αὐτῶν σκοποῦ καὶ ἐλαχίστην ἀποδίδουσι σημασίαν διὰ τὰς ὑπὸ μελέτην συμφωνίας τῆς ἐμπορίας κλπ. αἱ ὁποῖαι καὶ ἐὰν συναφθοῦν, καθὼς ἐπιθυμεῖ ἡ Ἑλλάς, ἐπειδὴ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς γνωστῆς ἀβροτητος καὶ τῆς καλῆς θελήσεως τῶν Τούρκων, ἠμποροῦν καὶ νὰ μὴ ἴδωσι ποτὲ ἐφαρμογὴν εἰμὴ εἰς τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα τὰ εὐνοοῦντα τὰς τουρκικὰς ἀπόψεις.

Ἄλλως τε ἔχομεν ἤδη τὸ πρόσφατον παράδειγμα τῆς τύχης τῶν μέχρι σήμερον ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν τῶν ἀνταλλαγέντων πληθυσμῶν, αἵτινες εἴτε διότι παρουσιάζουσι πολλὰ κενὰ εἰς βάρος μας ἐξ ἀβλεψίας τῆς ἀντιπροσωπείας ἡμῶν ὡς τὰ ἐνοίκια τῶν καταζητηθέντων ἀκινήτων τῶν ὁμογενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ καθορισμὸς τῶν προστατῶν τῶν οἰκογενειῶν, τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἐταμπλί, ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἰθαγενείας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων κλπ. εἴτε ἐξ ὑστεροβουλίας τῶν Τούρκων, προσκρούουσι κατὰ τὴν ἐφαρμογήν των εἰς μυρίας δυσχερείας, ἡ δὲ θέσις τῶν ὁμογενῶν τῆς Κων)πόλεως ἀντὶ νὰ βελτιωθῇ κατέστη ἀπείρως χειροτέρα.

Κατὰ τὰς ἐξ Ἀγκύρας τελευταίας εἰδήσεις, λόγῳ τῆς ἐπικειμένης ἐπισκέψεως τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τῆς πολυαρίθμου αὐτοῦ ἀκολουθίας, ἐπῆλθε συνεννόησις εἰς τὰ ὑπὸ συζήτησιν σημεῖα τῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας καὶ θὰ συγχωνευθοῦν εἰς αὐτὴν καὶ αἱ ἕτεραι συμφωνίαι τῆς ἐγκαταστάσεως, διαιτησίας καὶ ἰσοπλίας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ἀρχαιολογικαὶ συζητήσεις

Ἡ πατρὶς τοῦ Ὀδυσσέως

Πῶς ἐδημιουργήθη τὸ περιμάχητον ζήτημα.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις καὶ συμπεράσματα ἐκ τοῦ κειμένου τῆς Ὀδυσσείας.

Ἄρθρον τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Ἰθάκης κ. Κ. Ε. Πεταλᾶ

Ἤδη ὁπότε τὸ ζήτημα τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἰθάκης, καὶ ἡ ἀποκάλυψις τῆς Τυκτῆς Κρήνης, προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τοῦ διανοουμένου καὶ μὲ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη ἀσχολουμένου κόσμου, διαπρεπεῖς δὲ ὁμηρισταὶ καὶ ἀρχαιολόγοι διαφόρους ἐκφράζουσιν ἐξ ἀποστάσεως διὰ τῆς δημοσιογραφίας γνώμας, νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀνασκόπησις τοῦ ὅλου ζητήματος, πρὸς κατανόησιν αὐτοῦ, καὶ κατατοπισμὸν τῶν μὴ ἀσχοληθέντων εἰς τοῦτο, καὶ μάλιστα κατόπιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀνασκαφῶν τῆς βορείου Ἰθάκης τῶν ἐνεργηθεισῶν πρωτοβουλίᾳ τοῦ διαπρεποῦς ὁμηριστοῦ καὶ φίλου τῆς Ἰθάκης σὲρ Ρέννελ Ρὸντ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Βρεττανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ αὐτῆς κ. Χέρτλεϋ.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ μέχρι τοῦ 1865, οὐδέποτε ἠμφισβητήθη ἡ ταὐτότης τῆς σημερινῆς Ἰθάκης ὡς πρὸς τὴν ὁμηρικὴν τοιαύτην, οἱ δὲ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς καὶ ἑρμηνευταὶ ἐθεώρησαν τὸν Ὅμηρον ὡς τὸν θεμελιωτὴν τῆς Ἐπιστήμης τῶν Γεωγράφων.

Ἀτυχῶς ἀπὸ τοῦ 1865, πνεύματα ἀνήσυχα, διὰ παρερμηνειῶν τοῦ κειμένου τῆς Ὀδυσσείας, παρουσίασαν θεωρίας ἀμφισβητούσας τὴν ταυτότητα τῆς Ἰθάκης. Ἀπὸ τὴν πλειάδα τῶν συγγραφέων τούτων ἀναφέρομεν τοὺς κυριωτέρους:

1) Ρ. Χέρχερ, Γερμανὸς 1865, ὅστις εἰς ὀλίγας σελίδας προσεπάθησε νὰ ἀποδείξῃ «ὅτι πᾶσα προσπάθεια νὰ καθορίσῃ τις ἐπὶ σχεδίου καὶ χαρτῶν τὴν ὁμηρικὴν Ἰθάκην καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὀδυσσέως, εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἀποτυχημένη, εἶνε ψευδής»!!

2) Ντραχάϊμ, Γερμανὸς 1894, ὅστις πρῶτος ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Λευκὰς εἶνε ἡ ὁμηρικὴ Ἰθάκη, Σάμη ἡ Κεφαλληνία καὶ Δουλίχιον ἡ σημερινὴ Ἰθάκη, θεωρία ἥτις κατέπεσε παταγωδῶς.

3) Φὸν Εὔμαιος (ψευδώνυμον), Γερμανὸς 1898, εἰς τὸ βιβλίον του «Odysseus als Afrikaumsegler und Amerikaentdecker», διενοήθη νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ περιπλανήσεις τοῦ Ὀδυσσέως ἐγένοντο εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν καὶ Ἀμερικήν, τὴν ὁποίαν Ὁ πρῶτος ἀνεκάλυψεν ὁ πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὅτι ἡ Σικελία ἦτο ἡ Ἰθάκη, καὶ ἡ Αἴτνη τὸ ὄρος αὐτῆς Νήριτον!!

4) Ἰωσὴφ Σχράϊνερ, Γερμανός, 1901, εἰς τὸ βιβλίον του «Ὁμήρου Ὀδύσεια - Ἐν μυστηριῶδες ἔπος» διενοήθη νὰ ἐξιουδαΐσῃ τὰ πάντα, θεωρῶν ὡς Ὀδυσσέα τὸν Γεχοσουάγκ, ὡς Ἴθακον, Νήριτον καὶ Πολύκτορα τὴν τριανδρίαν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὡς Τροίαν τὴν Ἰεριχώ, ὡς Ὠγυγίην τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν, ὡς Σχερίαν τὴν Τύρον τῆς Φοινίκης, καὶ ὡς Ἰθάκην τὴν Παλαιστίνην!!!

5) Γουλιέλμος Δαίρπφελδ, ὁ διαπρεπὴς Γερμανὸς ἀρχαιολόγος, εἰς ὃν τοσαῦτα ὀφείλει ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἐπιστήμη, Μάρτιος 1900, δεύτερος μετὰ τὸν Ντραχάϊμ, ὑπὸ ἄλλην μορφήν, διεκήρυξεν ὅτι ἡ πατρὶς τοῦ Ὀδυσσέως εἶνε ἡ Λευκάς, Δουλίχιον ἡ Κεφαλληνία καὶ Σάμη ἡ σημερινὴ Ἰθάκη.

Αἱ ἀνωτέρω θεωρίαι τῶν τεσσάρων συγγραφέων, λόγῳ ἴσως τῆς ἀσημότητος αὐτῶν, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς παραδοξολογιῶν, κατέπεσαν ἐν τῇ γενέσει των, προκαλέσασαι καὶ τὸν γέλωτα τῶν σοβαρῶν ὁμηριστῶν, παρέμεινε δὲ καὶ ἐμεσουράνησε πράγματι, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ πολύ, ἡ τελευταία θεωρία τοῦ κολοσσοῦ τούτου τῆς ἀρχαιολογίας κ. Δαίρπφελδ, πειραθέντος νὰ στηρίξῃ ταύτην καὶ διὰ τῆς σκαπάνης, ἄνευ ὅμως ἀποτελέσματος, μετατοπίσας οὕτω τὸ ζήτημα ἀπὸ φιλολογικὸν εἰς ἀρχαιολογικόν, δεδομένου ὅτι ἡ Ἰθάκη εἶχε παύσει νὰ θεωρῆται ἀρχαιολογικὸς τόπος, καὶ δικαίως, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπισκέπτης, ἐρχόμενος εἰς Ἰθάκην, οὐδὲν εἶχε νὰ ἐξετάσῃ, ἀναγόμενον εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τοῦ Μυκηναϊκοῦ ἢ Προμηκυναϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἑρμηνεία τῶν ὁμηρικῶν ποιημάτων, ἄνευ βεβιασμένων ἐκδοχῶν καὶ μεταλλαγῶν νήσων καὶ τόπων, ἐφ' ὅσον βαίνει ὁμαλώτατα συμφώνως μὲ τὴν παράδοσιν — τὸν μέγαν τοῦτον Σκόπελον, τὸν ὁποῖον μετὰ τόσης εὐκολίας ὑπερπηδῶσιν οἱ ἔχοντες ἀντίθετον γνώμην καὶ πρεσβεύοντες τὴν Λευκάδα ὡς Ἰθάκην — εὐοδοῦται μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας, φιλολογικῶς, γραμματικῶς, γεωγραφικῶς, περιγραφικῶς. Δὲν ἔχομεν δὲ κανὲν δικαίωμα νὰ ἀμφισβητήσωμεν τὴν ὁμαλὴν χρῆσιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τὴν γεωγραφικὴν ἐμπειρίαν τοῦ ποιητοῦ, τὰς τῶν σχολιαστῶν γνώμας καὶ τῶν νεωτέρων τοῦ Ὁμήρου συγγραφέων καὶ γεωγράφων περιγραφάς, μόνον καὶ μόνον, διότι, ὡς ἄνω ἐλέχθη, δὲν εἶχεν ἔλθει εἰς φῶς Μυκηναϊκὸς ἢ Προμηκυναϊκὸς πολιτισμὸς ἐν Ἰθάκῃ, γεγονὸς ὀφειλόμενον εἰς τὰς ἐνεργηθείσας ἀτελεστάτας ἀνασκαφάς, ἡ τοιαύτας ἐν μισῷ πάντοτε κλίμακι, εἰς μὴ ἐνδεδειγμένας θέσεις, ἐκ κακῆς καὶ ἐσφαλμένης προσαρμογῆς τῶν διαφόρων χωρίων τοπογραφικῶς, παρὰ τὴν σαφήνειαν τοῦ ποιητοῦ μὲ τὴν ὁποίαν καθορίζει ἐπακριβέστατα τὰς θέσεις τῆς Ἰθάκης εἰς ἃς πλέκεται τὸ δρᾶμα.

Εὐτυχῶς, τὸ πρῶτον σημεῖον, τῆς ἐλλείψεως Μυκηναϊκοῦ καὶ Προμυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ἡ πολεμικὴ τοῦ κ. Δαίρπφελδ, κατέπεσε, διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ βορείου τμήματος τῆς Ἰθάκης, περὶ ὧν τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ φύλλον τῆς 16ης τρέχοντος μηνὸς τῆς ἀγαπητῆς «Πρωΐας» ἄρθρον τοῦ σὲρ Ρέννελ Ρόντ.

Παρηκολούθησα τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας καὶ ἐθαύμασα τὴν μεθοδικότητα τοῦ διαπρεποῦς ἀρχαιολόγου κ. Χέρτλεϋ, μὲ τὴν ὁποίαν οὗτος ἀνέσκαπτε τὰ ἐδάφη. Ἐπὶ τοῦ λόφου Πηλικάτων ἔφερεν εἰς φῶς συνοικισμὸν μεγάλης ἐκτάσεως, ἀνήκοντα εἰς τὸν Πρωτο-Ἑλλαδικὸν πολιτισμόν, ἐξαπλωθέντα εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τοῦ 3000 μέχρι τοῦ 2000 π.Χ. Διάδοχος αὐτοῦ ἦτο ὁ λεγόμενος Μεσο-Ἑλλαδικός, τὸν ὁποῖον διεδέχθη τελευταῖος ὁ Μυκηναϊκὸς πολιτισμός.

Ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ὁ Πρωτο-Ἑλλαδικὸς πολιτισμὸς ἔφθασεν εἰς τὰς Ἰονίους νήσους καὶ ἐν γένει εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἀναλόγως βραδέως καὶ ἐξηκολούθει νὰ ὑφίσταται μέχρι τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ἐκ δὲ τῶν ἀντικειμένων τῶν εὑρεθέντων εἰς διάφορα ἄλλα σημεῖα τῆς περιοχῆς Πηλικάτων καὶ Σπηλαίου παρὰ τὴν θάλασσαν, διεπιστώθη πλήρως ὁ συνεχὴς οἰκισμὸς τῆς νήσου εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, ἤτοι Νεολιθικῆς, Πρωτοελλαδικῆς, Μινυακῆς, Μεσοελλαδικῆς, Μυκηναϊκῆς, Ἑλληνικῆς, Ρωμαϊκῆς μέχρι τῆς Χριστιανικῆς συμπεριλαμβανομένης, καὶ ἐκ τοῦ συνεχοῦς τούτου οἰκισμοῦ διετηρήθη ὡς ἀδιάσειστος βράχος ἡ Παράδοσις.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων θὰ συνεχισθῶσι κατὰ τὴν ἄνοιξιν, καὶ ἰδίως ἐντὸς τοῦ Σπηλαίου ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἥτις κατακλύζει αὐτό, λόγῳ ἀνυψώσεως αὐτῆς περὶ τὰ 3—4 μέτρα κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Φωκίωνος Νέγρη, τὴν δημοσιευθεῖσαν κατὰ τὸ 1904 καὶ οὐχὶ λόγῳ καθιζήσεως, ὡς πιστεύει ὁ σὲρ Ρέννελ Ρόντ.

Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε ἀρκετὰ ὅπως καταδείξωσι τὴν πλάνην τῶν Λευκαδιστῶν. Ἀλλ' εἶνε σωστὸν νὰ ἀφήσωμεν εἰς τὴν πλάνην ἀγαπητοὺς φίλους ἡμῶν, καὶ θαυμαστὰς τῆς Ἰθάκης, πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Ἄστεως ἐν τῇ βορείᾳ Ἰθάκῃ;

Νομίζω ὅτι ὁ καλός μου φίλος καὶ ἐπίτιμος πολίτης τῆς πόλεως Ἰθάκης σὲρ Ρέννελ Ρόντ, μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἴδῃ δημοσιευομένας καὶ τὰς ἰδικάς μου σκέψεις (τὰς ὁποίας καὶ προφορικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Ἰθάκῃ διαμονήν του ἀνέπτυξα) καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἐκ τῆς μελέτης τῶν Ὁμηρικῶν Ἐπῶν, καὶ τῆς προσαρμογῆς των τοπογραφικῶς, ἐπὶ τῶν σημείων εἰς ἃ πλέκεται τὸ δρᾶμα ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀφίξεώς του καὶ τῆς μνηστηροφονίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπείσθη ἐκ τῆς μερικῆς ἀποκαλύψεως τῆς Τυκτῆς Κρήνης, ὅτι τὸ Ἄστυ δέον νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν νότιον Ἰθάκην.

Ἡ ἄφιξις τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων δὲν ἦτο τυχαία, εἶχε καθορισθῆ ὑπὸ τῶν θεῶν.

Οἱ Φαίακες ἦσαν λαὸς ναυτικός, εἰρηνικός, ὅστις ἀπεστρέφετο τὸν πόλεμον, ἦτο εὔθυμος καὶ φίλεργος, ἀγαποῦσε τὸ γλέντι, τὰ λουτρά, τὰ ᾄσματα καὶ τὸν χορὸν (Ὀδ. Θ. 244), ὅπως καὶ οἱ σημερινοὶ Κερκυραῖοι, γνήσιοι ἀπόγονοι αὐτῶν. Ἡ ἐντολὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς θεοὺς εἶνε νὰ παραπέμπωσιν εἰς τὴν πατρίδα των ἀκινδύνως πάντας τοὺς πρὸς αὐτοὺς πλέοντας ἢ ναυαγοῦντας (Ὀδ. Θ. 566). Τὰ πλοῖα των ἔχουσι νοῦν καὶ φρένας ἀνθρώπων, (ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν) (Ὀδ. Θ. 557) καὶ διαπλέουσι τὴν θάλασσαν ἄνευ κώπης καὶ πηδαλίου ὡς πτερωτά.

Γνωρίζουσι πρὶν φέρωσι τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην τὸν λιμένα τοῦ Φόρκυνος, τοῦ γέρω Ψαρᾶ (ἁλίοιο γέροντος ΕΝ ΔΗΜΩ ΙΘΑΚΗΣ (Ὀδ. Ν. 95—Ν. 113) καὶ ἐκεῖ τὸν ἀπεβίβασαν κοιμώμενον.

Ἀλλὰ ποῖος εἶνε ὁ Δῆμος Ἰθάκης διὰ νὰ καθορίσωμεν τὸν λιμένα τοῦ Φόρκυνος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων γνωρισμάτων τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ λιμὴν οὗτος τοῦ γέρω Ψαρᾶ;

Τὴν Τυκτὴν Κρήνην κατεσκεύασαν οἱ τρεῖς πρῶτοι οἰκισταὶ καὶ Βασιλεῖς τῆς Ἰθάκης, ὁ Ἴθακος, ὁ Πολύκτωρ καὶ ὁ Νήριτος.

Ἀλλὰ τί ἔγιναν οἱ τρεῖς οὗτοι ἀδελφοί;

Διὰ μὲν τὸν Ἴθακον μᾶς τὸ λέγει ὁ Ὅμηρος: ἐβασίλευσεν ἐπὶ τοῦ νοτίου μέρους τῆς Ἰθάκης, καὶ εἶχε δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου Ἰθάκης. Διὰ τοὺς ἄλλους δύο ἡ παράδοσις διετήρησε τοὺς ὑφισταμένους καὶ μέχρι σήμερον Δήμους Πολυκτορίων καὶ Νηριτίων, εἰς οὓς ἐβασίλευσεν ὁ Πολύκτωρ καὶ ὁ Νήριτος, κειμένους ἀμφοτέρους ἐπὶ τῆς βορείου Ἰθάκης, δὲν μνημονεύει δὲ τούτους ὁ Ὅμηρος, ἁπλούστατα, διότι ὁλόκληρον τὸ δρᾶμα πλέκεται ἐν Δήμῳ Ἰθάκης, ὅπου τὸ Ὑπονήϊον Ἄστυ καὶ οἱ ἀγροὶ τοῦ Εὐμαίου ἐπ' ἐσχατιῇ, καὶ τοῦ Λαέρτου, ἐν λιμένι Ρείθρῳ Ὑπονηΐῳ, ὅπως δὲν μνημονεύει ΔΩΔΕΚΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ βασιλεύοντας εἰς δώδεκα χωρικοὺς Δήμους τῆς νήσου τῶν Φαιάκων, ἀλλὰ μνημονεύει μόνον τὸν Ἀλκίνοον ὡς δέκατον τρίτον, ὅστις, ἀρχηγὸς πάντων, ἐβασίλευεν ἐν τῷ Δήμῳ τῆς πρωτευούσης, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τῆς πλοκῆς τοῦ δράματος ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δήμου τούτου (Ὀδ. Θ. 390).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὁμαλώτατα, ὅτι, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς Ἰθάκης, ἡ νῆσος ἀπετελεῖτο ἐκ τριῶν Δήμων: Ἰθάκης, Πολυκτορίων καὶ Νηριτίων.

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ τις ὑφίσταντο οἱ Δῆμοι οὗτοι καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ὀδυσσέως; Μᾶς τὸ λέγει ὁ Ποιητής:

Μετὰ τὴν ἀπροσδόκητον διὰ τοὺς μνηστῆρας αἰσίαν ἐπάνοδον τοῦ Τηλεμάχου ἐκ Πύλου, ὁ Ἰθακήσιος Ἀντίνοος, ὁ καὶ αὐθαδέστερος τῶν μνη-

—Βρὲ ἀδερφὲ χαρτοπώλη γιὰ Τσιριγώτη μὲ πέρασες γιὰ νὰ μοῦ πῇς πὼς ἡ πέννες σου εἶναι τοῦ Γεω. Β. Χιοῦ;
Ἐγὼ ξέρω πὼς κάθε γνήσια πέννα ἔχει χαραγμένο τὸ ὄνομά του GEO. W. HUGHES
ποὺ ἔρχονται φθηνότερα ἀπὸ ὅλες, διότι διαρκοῦν τρεῖς τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ μοῦ προσφέρεις

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 52
ΚΑΤΩΘΕΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΚΑΜΠΑΡΤΙΝΩΝ
ΣΠ. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
52-ΣΤΑΔΙΟΥ-52
ΚΑΤΩΘΕΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ
ΤΗΛΕΦ 68-16

Ἀστράπτουν γ' διατηροῦνται τὰ παρκέτα σας μὲ τὸ LAMBO

ΣΟΚΟΛΑΤΑ-ΚΑΚΑΟ
ΛΕΟΝΤΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 7.
ΑΘΗΝΑΙ: ΚΡΑΤΙΝΟΥ 15

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΜΙΚΡΑ ΑΝΤΑΝΤ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ Ν' ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΠΑΣΗ ΘΥΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ ΕΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀγγέλλεται ἐκ Πράγας ὅτι οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Μικρὰν Ἀντάντ χωρῶν, κατὰ τὴν τελευταίαν των συνάντησιν εἰς Γενεύην συνεφώνησαν μεταξύ των σχετικῶς μὲ τὰ ληφθησόμενα μέτρα ἐναντίον οἱασδήποτε ἀποπείρας πρὸς παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβούργων ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Οὐγγαρίας.

Τὰ μέτρα ταῦτα εἶνε τὸ κλείσιμον τῶν συνόρων καὶ αἴτησις των πρὸς ἄμεσον σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐπικαλουμένων πρὸς τοῦτο τὴν παραβίασιν διεθνοῦς ὑποχρεώσεως. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ Μικρὰ Ἀντάντ θὰ λάβῃ ἀφ' ἑαυτῆς ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν γεγονότων.

Ὁ γαλλικὸς Τύπος ἀναγράφων τὴν εἴδησιν θεωρεῖ ταύτην ἀκριβῆ καὶ προσθέτει ὅτι τὰ κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ εἶνε ἀδιαλλάκτως ἀποφασισμένα νὰ κηρύξουν οἰκονομικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Οὐγγαρίας καὶ νὰ διακόψουν τὰς μετ' αὐτῆς διπλωματικὰς σχέσεις, λαμβάνοντα ταυτοχρόνως σοβαρὰ μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς παλινορθώσεως συνεπειῶν.

Αἱ ὡς ἄνω ἀποφάσεις τῶν κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ ἀνεκοινώθησαν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἰς Γενεύην καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἱσπανίας ὅπου φιλοξενεῖται ἡ τέως αὐτοκράτειρα Ζίτα καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Οὐγγρικοῦ θρόνου πρίγκηψ Ὄθων.

ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΕΝ ΙΑΝΕΪΡΩ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Τηλεγραφικῶς). — Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν μακρὰ τηλεγραφήματα, περιγράφοντα τὸν θρίαμβον τῶν ἐπαναστατῶν εἰς τὸ Ρίον Ἰανέϊρον, ὁ ὁποῖος ἐπῆλθε λόγῳ τῆς προσχωρήσεως τῆς φρουρᾶς τῆς βραζιλιανῆς πρωτευούσης πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας ἐντελῶς ἀπροσδοκήτως, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν τὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα ἐφαίνοντο πανταχοῦ ἐπιτυγχάνοντα.

Τὸ ἀπόγευμα χθὲς αἱ πυροβολαρχίαι τοῦ φρουρίου Τσαοπαχάνα, τοῦ φυλάσσοντος τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τοῦ Ρίου Ἰανεΐρου, ἔβαλον ἐναντίον τοῦ γερμανικοῦ ὑπερωκεανείου «Μπάντεν» τὸ ὁποῖον ἐξήρχετο τοῦ λιμένος. Δώδεκα ἐπιβάται τοῦ πλοίου καὶ δύο Γερμανοὶ ναῦται ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ὀβίδων, πολυάριθμοι δὲ ἐτραυματίσθησαν.

Ἡ ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις διέταξεν ἀμέσως αὐστηρὰς ἀνακρίσεις. Ὁ διοικητὴς τοῦ φρουρίου δικαιολογεῖται ὅτι αὐτὸς διέταξε τοὺς πυροβολητὰς νὰ ρίψουν μόνον ὀβίδας ἐκφοβισμοῦ, διὰ νὰ ἀναγκάσουν τὸ πλοῖον νὰ σταματήσῃ, διότι ἔφευγεν ἄνευ ἀδείας, φέρον φυγάδας ὀπαδοὺς τῆς ἀνατραπείσης Κυβερνήσεως. Οἱ πυροβοληταὶ ὅμως παρεξήγησαν τὴν διαταγήν του.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Ἀσύρματος). — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Μπερνάρδες, ἐξ ὀνόματος τῆς Προσωρινῆς Βραζιλιανῆς Κυβερνήσεως, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς πλήρη ἐκκαθάρισιν τοῦ ἀξιοθρηνήτου ἐπεισοδίου τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ γερμανικοῦ ὑπερωκεανείου «Βάδεν» ἐξ οὗ ἐφονεύθησαν 20 καὶ ἐτραυματίσθησαν 35 ἐπιβάται. Ὁ ὑπουργὸς προσέθεσεν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ τύχῃ τῆς δεούσης ἱκανοποιήσεως.

Ὁ Γερμανὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀναμένει τὴν λῆψιν τῆς ἐκθέσεως τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας πρὶν ἢ προβῇ εἰς περαιτέρω διαβήματα. Θὰ δεχθῇ ἐπίσης μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως τὴν ὁποίαν θὰ διεξαγάγῃ ἡ Βραζιλιανὴ Κυβέρνησις. Ὁ Τύπος γενικῶς ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ σχολιάσῃ τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε θλιβερὰν ἐντύπωσιν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» γράφει ὅτι δὲν γνωρίζει τις ἐπακριβῶς τὰ γεγονότα ὅπως δυνηθῇ νὰ διαμορφώσῃ ἀκριβῆ γνώμην, ἀλλ' ὅτι πάντως πρέπει νὰ διεξαχθῇ αὐστηρὰ ἀνάκρισις οὐ μόνον πρὸς τὸ γερμανικὸν συμφέρον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῶν Ἱσπανῶν, οἵτινες ἐνεπιστεύθησαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν γερμανικὴν σημαίαν καὶ οἵτινες εὗρον τόσον τραγικὴν τύχην.

Ὁ «Ἐγχώριος Ἀγγελιαφόρος», ὄργανον τοῦ Χούγκεμπεργ, γράφει εἰς αὐστηρὸν τόνον καὶ ἀποκαλεῖ τὴν δρᾶσιν τῶν Βραζιλιανῶν ἐπαναστατῶν ὡς πρωτάκουστον καὶ τονίζει ὅτι σαφὲς καθῆκον τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου ἔναντι τῶν ἐπιβατῶν του ἦτο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν θορυβώδη λιμένα τὸ ταχύτερον. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι τὸ ἐπεισόδιον θὰ παραβλάψῃ μεγάλως τὸ γόητρον τῶν νέων Βραζιλιανῶν ἡγετῶν εἰς στιγμὰς καθ' ἃς τὰ ἐκ Νέας Ὑόρκης τηλεγραφήματα βεβαιοῦν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀποβλέπει μετὰ πολλῆς δυσπιστίας πρὸς αὐτούς.

Ἡ «Γερμανικὴ Ἡμερησία» ἀποδίδει τὸ ἐπεισόδιον εἰς πρᾶξιν κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἀλλὰ τονίζει ὅτι πάντως τίποτε δὲν τὴν δικαιολογεῖ.

ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΕΝΟΧΩΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 25. (Ἀσύρματος). — Τεσσαράκοντα νέαι συλλήψεις ἐγένοντο ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κατασκοπείας. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων συγκαταλέγονται δύο τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δύο ἀρχειοφύλακες τοῦ ἰδίου ὑπουργείου, εἷς ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, εἷς φωτογράφος τῆς ἐναερίου ὑπηρεσίας, εἷς ταγματάρχης καὶ τρεῖς στρατιῶται τοῦ τμήματος κατασκοπείας, καθὼς καὶ τρεῖς ταχυδρόμοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΝΕΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΟΡΥΧΕΙΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Πρακτ. Τρανζόσεαν). — Ἐνῷ ἐνεταφιάζοντο τὰ θύματα τοῦ μεταλλείου τῆς Αἰξ - Λὰ - Σαπέλ, νέον ἀτύχημα ἀνηγγέλλετο. Τὸ ἀτύχημα ἔλαβε χώραν εἰς τὸ μεταλλεῖον Νέϋ Μπὰχ παρὰ τὸ Σὺλτς Μπὰχ εἰς τὰς 4.30' σήμερον τὸ ἀπόγευμα. Εἰς μίαν τῶν ὑπογείων στοῶν τοῦ μεταλλείου εὑρίσκοντο ἐνενήκοντα ἐργάται, ὅταν ἔλαβε χώραν ἔκρηξις. Τρεῖς ἐκ τῶν μεταλλωρύχων παρέμειναν ἄθικτοι, εἷς ἀπέθανε μόλις ἔφθασεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ τρεῖς μετεφέρθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον σοβαρώτατα τραυματισμένοι. Ἡ τύχη τῶν ἐναπομεινάντων 83 ἐμπνέει σοβαρωτάτας ἀνησυχίας, διότι μέχρι τῆς 8.30' τῆς ἑσπέρας οἱ ἐργάται οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν διάσωσίν των δὲν κατώρθωσαν νὰ φθάσουν μέχρι τῆς ὑπογείου στοᾶς.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΩΝ 262 ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΑΙΞ - ΛΑ - ΣΑΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. —Τὰ λείψανα 262 θυμάτων τῆς καταστροφῆς τοῦ μεταλλείου τῆς Αἲξ Λὰ Σαπὲλ ἐνεταφιάσθησαν εἰς κοινὸν τάφον σήμερον τὴν πρωΐαν, ἐνῷ αἱ σημαῖαι ἐκυμάτιζον μεσίστιοι εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν καὶ δεκάδες χιλιάδων κωδώνων τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν πενθίμως.

Τὸ μικρὸν χωρίον τοῦ Ἄλσντορφ, τὸ ὁποῖον κατέστη ἀληθὲς κοιμητήριον ἐκ τῆς καταστροφῆς, συνεκέντρωσεν ἐπί τινας ὥρας ὅλην τὴν γερμανικὴν σκέψιν, διότι ἡ ἐγκατάστασις ραδιοφώνου ἐξέπεμπε τὴν πένθιμον ἀκολουθίαν, ἥτις ἐψάλλετο εἰς τὸν μικρὸν ναόν, εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν.

Μετὰ τὴν ἐπικήδειον ἀκολουθίαν ἡ πένθιμος συνοδεία διῆλθε τὰς ὁδοὺς τοῦ Ἄλσντορφ, βυθισμένου εἰς μελανὰ χρώματα, μὲ ἀντιπροσωπείας Ὀλλανδῶν, Γάλλων καὶ Ἄγγλων μεταλλωρύχων, βαδιζόντων ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ τοὺς ὁποίους ἠκολούθουν εἰς παράταξιν δεκάδες χιλιάδων μεταλλωρύχων Γερμανῶν ἀσκεπῶν ὑπὸ ραγδαίαν βροχήν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΧΩΡΙΚΑΙ ΚΑΤΑΛΥΟΥΣΑΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Καρδίτσης ὅτι δημόσιος εἰσπράκτωρ συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου Παλαμῶν καὶ δυνάμεως χωροφυλάκων μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Βρόχον ὅπως εἰσπράξουν καθυστερουμένους φόρους ἀλλ' εὑρέθησαν πρὸ ὁμαδικῆς ἀντιστάσεως. Οἱ χωρικοὶ ἐτράπησαν εἰς τὰ ὑψώματα. Ἐκ τῶν γυναικῶν ἄλλαι μὲν ἔσπευσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔκρουαν τοὺς κώδωνας, ἄλλαι ἐλιθοβόλησαν τὸ αὐτοκίνητον τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον οἱ ἀνωτέρω καὶ ἄλλα ὁπλισθεῖσαι ἐπυροβόλησαν καὶ ἐτραυμάτισαν μάλιστα τινάς. Οἱ χωροφύλακες κατόπιν τούτου ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. Βραδύτερον ἔφθασαν ἐνισχύσεις δι' ὧν ἀποκατεστάθη ἡ τάξις. Ὡς πρωταίτιος τῶν σκηνῶν συνελήφθη καὶ μετεφέρθη εἰς Καρδίτσαν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΟΡΤΗΓΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΡΟΔΟΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς ἐκ Ρόδου εἰς Πειραιᾶ, τὸ ἑλληνικὸν φορτηγὸν «Ζαννῆς Ξενιὸς» κατεποντίσθη χθὲς τὴν αὐγὴν πλησίον τῶν ἀκτῶν τῆς Σύμης, συνεπείᾳ προσκρούσεως ἐπὶ ὑφάλου, λόγῳ ὁμίχλης.

Τὸ ἐν λόγῳ σκάφος κατηυθύνετο μὲ φορτίον λιπασμάτων ἐκ Πειραιῶς εἰς Ρόδον. Τὸ φορτίον του ἦτο ἀξίας 2.000.000 δρχ. περίπου. Ἡ πρόσκρουσίς του ὑπῆρξε σφοδρά, μέγα δὲ ρῆγμα ἠνοίχθη εἰς τὰ ὕφαλα τοῦ πλοίου καὶ τὰ ὕδατα ἤρχισαν νὰ κατακλύζουν τὰ κύτη του.

Τὸ σκάφος ἐντὸς ὀλίγων μόλις λεπτῶν τῆς ὥρας κοπὲν εἰς δύο ἐβυθίσθη εἰς βάθος 350 ὀργυιῶν. Πᾶσα προσπάθεια πρὸς διάσωσίν του ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατος, τὸ δὲ πλήρωμα μετὰ βίας ἐπρόφθασε νὰ διασωθῇ, ἐπιβὰν δύο λέμβων καὶ διασωθὲν εἰς ἔρημον παραλίαν τῆς Σύμης.

Ὁ «Ζαννῆς Ξενιὸς» ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Ξενοφ. Ξενιόν, τὸν καὶ ἰδιοκτήτην τοῦ σκάφους. Πρότερον ὠνομάζετο «Ἄρτεμις», εἶχε δὲ πρὸ διμήνου πωληθῆ ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Πήττα εἰς τὸν κ. Ξενιόν.

Ἦτο σκάφος σιδηροῦν, τόννων 1275, εἶχε ναυλωθῆ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἦτο ἠσφαλισμένον εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Λόϋδ ἀντὶ 4000 λιρῶν.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐδέχθη εἰς μακρὰν συνεργασίαν τὸν νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας κ. Κουρᾶτον.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐζήτησε πληροφορίας ἀπὸ τὸν κ. Κουρᾶτον διὰ τὸν λιμένα Μεσολογγίου ὡς καὶ διὰ τὰ συντελούμενα ἔργα ὁδοποιΐας εἰς Αἰτωλοακαρνανίαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Κουρᾶτος ἐζήτησε τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν περάτωσιν τῶν κοινωφελῶν ἔργων τοῦ νομοῦ του, ἣν καὶ τοῦ ὑπεσχέθη ὁ κ. ὑπουργός.

ΜΙΑ ΑΤΥΧΗΣ ΓΡΑΙΑ

Εἰς τὸ Γηροκομεῖον προσῆλθον δύο ἄγνωστοι χωρικοὶ καὶ ἠθέλησαν νὰ εἰσαγάγουν μίαν γραῖαν, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἐν ἀφασίᾳ, ἐπειδὴ δὲ ἡ διευθύντρια τοὺς συνέστησε νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, τὴν ἐγκατέλειψαν καὶ ἔφυγαν. Ἡ διευθύντρια παρέλαβε τὴν γραῖαν, ἥτις ὀνομάζεται Μαρία Βοϊδελεμονάκη καὶ κατάγεται ἐκ Κρήτης, διεπίστωσε δὲ ὅτι αὕτη ἔφερε τραύματα καὶ κατάγματα εἰς ὅλον της τὸ σῶμα.

Ὅταν συνῆλθεν ἡ Βοϊδολεμονάκη, ἥτις περιέρχεται τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς πωλοῦσα εἰκονίσματα, εἶπεν ὅτι δύο ἄγνωστοι τῆς ἀφήρεσαν πέντε χιλιόδραχμα, τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὴν τσέπην της, καὶ τὰ ἀντικατέστησαν μὲ δέμα ἐφημερίδων. Ἡ γραῖα ἀντελήφθη αὐτὸ καὶ τότε οἱ ἄγνωστοι, ἀφοῦ τὴν ἐξυλοκόπησαν ἀγρίως, τὴν ἔρριψαν εἰς μίαν χαράδραν.

Ο ΝΕΟΣ ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΣ

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος φρούραρχος Ἀθηνῶν συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Τζαννακάκης.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ κ.κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΦΘΗΣΟΜΕΝΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Χθὲς τὴν 9.15' π. μ. ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ Ναυστάθμου τὸ εὔδρομον «Ἕλλη» φέρον εἰς Κων)πολιν τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν ἀκολουθίαν των.

Οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Μιχαλακόπουλος διεπεραιώθησαν ἐπὶ τῆς «Ἕλλης» ἐκ τοῦ Περάματος, ὅπου τοὺς προέπεμψαν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Μπότσαρης, Ἐμμανουηλίδης, Παπᾶς καὶ Παπαδᾶτος, ὡς καὶ ὁ α' γραμματεὺς τῆς τουρκικῆς πρεσβείας Ζεκῆ βέης, βεβαιώσας τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι θὰ εὕρῃ εἰς Ἄγκυραν ἐγκαρδιότητα καὶ εἰλικρίνειαν.

Τὴν «Ἕλλην», κατὰ τὰ ληφθέντα ἐκ Κων)πόλεως τηλεγραφήματα, θὰ προϋπαντήσουν εἰς τὴν Προποντίδα δύο τουρκικὰ ἀντιτορπιλλικά, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ τὴν συνοδεύσουν τιμητικῶς μέχρι τοῦ Χαϊδὰρ πασᾶ, ὅπου πρόκειται, ὡς ἐγράφη, νὰ ἀποβιβασθοῦν οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Μιχαλακόπουλος.

Κατὰ τὴν ἀποβίβασίν των τμήματα τουρκικοῦ στρατοῦ θὰ ἀποδώσουν τὰς τιμάς.

Ἡ ἔκτακτος ἁμαξοστοιχία, τῆς ὁποίας θὰ ἐπιβιβασθοῦν θὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως εἰς Ἄγκυραν, ὅπου ἤρχισαν ἤδη, κατὰ τὰ χθεσινὰ ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα, αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ὑποδοχήν.

Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ ἀναχωρήσουν ἐξ Ἀγκύρας τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν διὰ Κων)πολιν, ὅπου θὰ παραμείνουν ἐπὶ διήμερον.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ τὴν αὐτόθι παραμονήν των θὰ ἐπισκεφθοῦν, ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Κατὰ γνωσθείσας χθὲς συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ἡ ἀπόφασις ὅπως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διέλθῃ ἐκ Κων)πόλεως ὑπῆρξε συνέπεια διεξαχθεισῶν φιλικῶν συνεννοήσεων μετὰ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία εἶνε γεγονὸς ὅτι ἀρχῆθεν εἶχεν ὑποδείξει τὸ Χαϊδὰρ Πασᾶ ὡς τόπον ἀποβιβάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων εἰς Τουρκίαν.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ὑπόδειξιν ταύτην ὁ κ. Βενιζέλος, εἶχε διατυπώσει μέσῳ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Ἐνὶς βέη ἐνδοιασμούς, παρατηρήσας ὅτι ἡ ἀποβίβασίς του εἰς Χαϊδὰρ Πασᾶ ἐδημιούργει δι' αὐτὸν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὡς ἀρχηγὸν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο, ἐνδεχομένως, νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις, τὰς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδῆ βέης ἀπήντησε διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του θὰ ἐθεώρει ὡς φυσικὴν μίαν τοιαύτην ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἐπηκολούθησε καὶ μεταγενεστέρα ἀνακοίνωσις τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, δηλούσης ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως ἀντίρρησιν ἐναντίον τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἀλλ' ὅτι τοὐναντίον ἡ ἐπιθυμία της εἶνε νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη, διὰ νὰ δοθῇ μία ἀπόδειξις τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν νομίζει ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς Κων)πολιν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν πραγματικῶς φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Εἰς συναφεῖς δηλώσεις προέβη ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ πρὸς τοὺς πρώτους ἀφιχθέντας ἐν Ἀγκύρᾳ ἀπεσταλμένους τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, τονίσας τὰ ἑξῆς: «Ὄχι μόνον δὲν θὰ δυσαρεστηθῶμεν καθόλου διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ.Βενιζέλου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἀλλ' ἀπεναντίας θὰ εὐχαριστηθῶμεν διότι ἡ ἐπίσκεψις θ' ἀποτελέσῃ ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδεμία δυσπιστία ὑφίσταται πλέον μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν, ἀλλὰ πλήρης ἐμπιστοσύνη καὶ ἐγκαρδιότης.»

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Ἡ ὑπογραφὴ τῶν συμφωνιῶν θὰ γίνῃ, ὅπως ἐγράφη ἤδη, τὴν ἑπομένην τῆς ἀφίξεως τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Μιχαλακοπούλου εἰς Ἄγκυραν.

Διὰ τῆς συνυπογραφησομένης συμφωνίας διὰ τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμοὺς θὰ διαπιστοῦται ἡ κοινὴ ἐπιθυμία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ὅπως ἀποτρέψουν τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ καὶ διὰ τὴν εἰρήνην καὶ διὰ τὴν οἰκονομικήν των ἀνόρθωσιν ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν. Θὰ ἀναλαμβάνουν δὲ τὴν ὑποχρέωσιν αἱ δύο Κυβερνήσεις ὅπως ἓξ μῆνας πρὶν ἢ προβῇ εἰς οἱανδήποτε παραγγελίαν πολεμικῶν πλοίων ἑκατέρα ἐξ αὐτῶν θὰ εἰδοποιῇ τὴν ἄλλην. Θὰ ὑπάρχῃ οὕτω ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἐν πάσῃ φιλικότητι καὶ εἰλικρινείᾳ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐξευρίσκεται ἐνδεχομένως ὁ τρόπος ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ παραγγελία, ἐφ' ὅσον θὰ ἐκρίνετο ὡς ἐνδεικνυόμενον τοῦτο.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΟΥ

Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδῆ βέης καὶ ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης προέβησαν εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἐπερχομένης ἑλληνοτουρκικῆς προσεγγίσεως καὶ συνεργασίας λίαν χαρακτηριστικὰς διὰ τὴν ἀποδιδομένην ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων σημασίαν. Οὕτως ὁ Ρουσδῆ βέης, ἀφοῦ ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ συνεννοήσεως παρετήρησεν ὅτι ἡ γενικωτέρα βαλκανικὴ συνεννόησις δὲν δύναται παρὰ νὰ βασίζεται ἐπὶ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ ὅτι «οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται θὰ εἶνε εἰς τὸ μέλλον ἀδελφοὶ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν».

Ὁ πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐδήλωσε μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἀμοιβαίως τὸ συμφέρον Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐπιβάλλει τὴν ὕπαρξιν ἰσχυρᾶς Τουρκίας καὶ ἰσχυρᾶς Ἑλλάδος.

Προσέθεσεν ὅτι «τὰ δύο Κράτη, φιλικῶς συνεργαζόμενα, θὰ ἀποτελοῦν πραγματικὴν μεγάλην δύναμιν καὶ ὅτι ἀρχίζει περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν ὄχι μόνον οὐδεμίαν ἀνησυχίαν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἱκανοποίησιν θὰ προκαλῇ δι' ἑκάτερον κράτος ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἑτέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν.»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΣΜΕΤ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ

Ἡ «Ἕνωσις Ἀναπήρων Πολέμου Ὁλικῆς Ἀνικανότητος» εἶχε πρὸ καιροῦ ἀπευθύνει πρὸς τὸν Τοῦρκον πρωθυπουργὸν Ἰσμὲτ πασᾶν θερμὴν ἐπιστολήν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτόνιζε τὴν χαρὰν ὅλων τῶν ἀναπήρων διὰ τὴν σύναψιν τῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διὰ τὰς δύο χώρας σταθμὸν νέας προόδου, εὐημερίας καὶ φιλίας. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιστολὴν οἱ ἀνάπηροι ἐτόνιζαν ὅτι ἡ ἐπίτευξις τῆς συμφωνίας ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς φιλειρηνικὰς προσπαθείας τοῦ Τούρκου Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς, ἀπαντῶν δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὰ συγχαρητήρια αὐτὰ τῶν ἀναπήρων, τονίζει ὅτι:

«Μακρὰ παράδοσις ἔχει δημιουργήσει μεταξὺ τῶν δύο λαῶν δεσμοὺς φιλίας καὶ συμπαθείας, τοὺς ὁποίους τίποτε δὲν ἠδυνήθη νὰ σβύσῃ ὁλοκληρωτικῶς. Ἀπεναντίας αἱ σύγχρονοι παγκόσμιοι περιστάσεις τοὺς φέρουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον πλησιέστερον.

»Τὸ σύμφωνον τὸ τελευταίως ὑπογραφὲν καὶ κυρωθὲν σημειώνει τὴν ἀνανέωσιν τῆς παραδόσεως αὐτῆς, ἡ συνεργασία δὲ κοινωνικῶν ὀργανώσεων ἐμψυχωμένων μὲ τὰ ἴδια αἰσθήματα ὅπως καὶ τὰ τῆς Ἑνώσεως Ἀναπήρων, θὰ εἶνε πολύτιμος βοήθεια διὰ νὰ συσφίγξῃ καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ αὐτοὺς τοὺς δεσμούς.

»Σᾶς εὐχαριστῶ ἐπίσης—συνεχίζει ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς—καὶ διὰ τὰ λόγια μὲ τὰ ὁποῖα ἠθέλατε νὰ σημειώσητε τὴν συμβολήν μου εἰς τὸ ἔργον τῆς προσεγγίσεως τῶν δύο μας χωρῶν, ἔργον τὸ ὁποῖον χωρὶς τὴν ὑψηλὴν φρόνησιν καὶ τὰς ἀποτελεσματικὰς προσπαθείας τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Βενιζέλου ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ τόσον γρήγορα πραγματοποιηθῇ.»

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Χαϊδὰρ πασᾶ θὰ ὑποδεχθοῦν αὔριον (σήμερον) τὸν κ. Βενιζέλον ὁ νομάρχης Κων)πόλεως καὶ ὁ Ἕλλην πρόξενος. Ἡ «Ἀξὰμ» γράφει ὅτι θὰ παραταχθῇ στρατὸς ἵνα ἀπονείμῃ τὰς τιμὰς εἰς τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργόν.

Ὁ ναυτικὸς καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ὁ κ. Φωκᾶς ἀνεχώρησαν εἰς Ἄγκυραν ἵνα παρευρεθοῦν εἰς τὴν ἐκεῖ ὑποδοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας. Τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς θὰ ἀναχωρήσουν αὔριον.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπιβῇ εἰς Χαϊδὰρ πασᾶ ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας εἰδικῶς διατεθείσης διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν.

Ὁ τουρκικὸς Τύπος διαπιστώνει τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν εἰς τὰς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις, αἵτινες ἐβελτιώθησαν καὶ κατέστησαν φιλικώταται. Ἡ «Βακὴτ» γράφει ὅτι τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποδεικνύει τὴν εἰλικρίνειάν του. Ἡ «Τζουμχουριὲτ» τονίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία δίδουν τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς καὶ εἶνε οἱ πρόδρομοι τῆς μελλοντικῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΦΘΑΣΟΥΝ ΤΑ ΔΥΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΦΟΡΔ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα καταφθάνουν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου τὰ ἀναμενόμενα δύο μεγάλα ἐπιβατικὰ ἀεροπλάνα τῆς ἑταιρείας Φὸρδ προερχόμενα ἐκ τοῦ νέου ἀερολιμένος Φὸρδ τοῦ Λονδίνου.

Ἡ ἑταιρεία Φὸρδ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τῶν ἀεροπλάνων της, προσέφερε ταῦτα πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Ε. Βενιζέλον καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλον, ὅπως μετὰ τῶν κυρίων των καὶ τῆς ἀκολουθίας των μεταβῶσιν ἀεροπορικῶς εἰς Ἄγκυραν, ἐντὸς τεσσάρων ὡρῶν.

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ε. Βενιζέλος ηὐχαρίστησε θερμῶς τὴν ἑταιρείαν Φὸρδ ἐκφράσας τὴν λύπην του διότι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ ἀεροπλάνα λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχεν ἤδη καταρτισθῆ ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως τὸ πρόγραμμα τοῦ ταξειδίου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΚΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΤΟ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας συγκεντρωθείσας εἰς τὸ Γραφεῖον προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων ἡ ἐφετεινὴ συκοπαραγωγὴ ὑπῆρξεν κατὰ πολὺ κατωτέρα τῆς περυσινῆς καὶ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἐβελτιώθη ὅμως ἡ τιμὴ καὶ ἡ ποιότης των. Ἐνδεικτικὴ τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος τῶν σύκων μας εἶναι ἡ μὴ ἐπιστροφὴ μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδενὸς φορτίου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡς συνέβαινε κατὰ τὸ παρελθόν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ ἐφετεινὴ ἐξαγωγὴ σύκων ἀνῆλθεν εἰς 4.450.000 κιλὰ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐπὶ παραγωγῆς ὑπολογιζομένης ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 8 ἑκατομ. ὀκάδας.

Αἱ τιμαὶ τῶν σύκων διετηρήθησαν ἐφέτος εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 33 σελληνίων περίπου τὰ 100 κιλά.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας σημειωθεῖσαν ἐλαφρὰν χαλάρωσιν τῆς ἀγορᾶς, αὕτη θεωρεῖται ὡς ὀφειλομένη εἰς τὰς ἀθρόας φορτώσεις καὶ πιστεύεται ὅτι θὰ βελτιωθῇ.

Συναφῶς πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν ὑπουργείων Γεωργίας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἐσωτερικῶν διετάχθησαν αἱ εἰς τοὺς τόπους τῆς συκοπαραγωγῆς ἀρχαὶ νὰ ἐποπτεύουν τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ προστασίας τῶν σύκων.

Ο κ. ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης βουλευτικῆς ἕδρας Χανίων διὰ τοῦ θανάτου τοῦ βουλευτοῦ Πολυχρονιάδου θὰ ὑποδειχθῇ ὡς κυβερνητικὸς ὑποψήφιος ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλος, παραιτούμενος τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

ΑΙ ΑΔΙΚΟΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καταρτίζει ἐγκύκλιον πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, διὰ τῆς ὁποίας ἐφιστᾷ τὴν προσοχήν των ἐπὶ τῶν γινομένων συλλήψεων λόγῳ τῆς συμπτώσεως τῆς συνωνυμίας. Εἰς τὴν ἐγκύκλιον προστίθεται ὅτι ἡ ταυτότης τοῦ συλλαμβανομένου εἰς περίπτωσιν ἀμφισβητήσεως θὰ βεβαιοῦται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ συλλαμβανομένου.

ΤΟ ΑΝΩΤ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΑΓΩΓΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ

ΑΙ ΥΠΟ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν του συνεδρίασιν τὸ ἀνώτατον στρατιωτικὸν συμβούλιον ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς προαγωγῆς τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατεύματος, οἵτινες παραμένουν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἐλλείψει ὀργανικῶν θέσεων.

Ὑπ' ὄψει τοῦ συμβουλίου ἐτέθη ἡ σχετικὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μελέτη τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας διεξήχθη μακρὰ καὶ διεξοδικὴ συζήτησις. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Μαζαράκης ἀνέπτυξε τὰς δυσχερείας ἃς ἀντιμετώπισεν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν, προτείνας ἐν τέλει τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ ὀργανικῶν θέσεων, οὕτως ὥστε εἰς τὰς σημερινὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν ἀνθυπολοχαγῶν νὰ τοποθετοῦνται ἀνθυπολοχαγοὶ ἢ ὑπολοχαγοί, τὴν θέσπισιν νόμου ἐπιβάλλοντος τὴν προαγωγὴν τῶν ἐχόντων πενταετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγῶν ὅλων τῶν ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν αὔξησιν τῶν γενικῶν θέσεων τῶν λοχαγῶν τοῦ πεζικοῦ εἰς 125 καὶ τῶν ἀνωτέρων κατὰ 40—50, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ καὶ ἡ προαγωγὴ ἀναλόγου ἀριθμοῦ ὑπολοχαγῶν πρὸς πλήρωσιν τῶν οὕτω δημιουργηθησομένων νέων θέσεων λοχαγῶν.

Τὸ συμβούλιον, λαμβάνον πρὸ τοῦ πέρατος τῶν ἐργασιῶν του σχετικὰς ἀποφάσεις θὰ εἰσηγηθῇ ταύτας εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, πρὸς καταρτισμὸν τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Δὲν εἶνε ἀπίθανον τὸ συμβούλιον νὰ προτείνῃ καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπιδόματος τοῦ παρεχομένου σήμερον εἰς τοὺς ἔχοντας τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἀξιωματικούς, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐλλείψει θέσεων θὰ παρέμενον εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν πέραν τῆς πενταετίας.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς προσκλήσεως τῶν κληρωτῶν τὸ συμβούλιον ἀποκλίνει μᾶλλον ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅπως ρυθμισθῇ ὁ στρατολογικὸς νόμος κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ δέχωνται τοὺς κληρωτοὺς τῶν διαφόρων ἡμικλάσεων τὰ συντάγματα τῶν αὐτῶν περιφερειῶν ἐναλλάξ, τουτέστιν οἱ κληρωτοὶ ἑκάστης περιφερείας οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὴν πρώτην ἡμικλάσιν θὰ στρατολογοῦνται εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο συνταγμάτων τὰ ὁποῖα ἑδρεύουν εἰς τὴν αὐτὴν περιοχήν, οἱ δὲ κληρωτοὶ τῆς ἑτέρας ἡμικλάσεως καὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας εἰς τὸ ἕτερον οὕτως ὥστε τὰ στελέχη ἑκάστου συντάγματος νὰ μὴ ὑφίστανται ὑπερκόπωσιν ἐκ τῆς διπλῆς κατ' ἔτος ἐκπαιδεύσεως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 25ης ΟΚΤΩΒΡ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.022	3.033
Ν.Ὑόρκης..	76.78	76.96
Ἑλβετίας...	14.95	14.985
Ἰταλίας.....	4.02	4.035
Ὀλλανδίας..	30.957	31.057
Βρυξελλῶν..	2.15	2.16
Βερολίνου..	18.35	18.41
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας		Κλείσιμον 24)10	
5 % 1910	62.—	5 % 1881	75.—
5 % 1914	79.—	5 % 1884	75.—
7 % 1924	104.25	4 % 1887	62.—
6 % 1928	90.—	4 % 1889	60.—
Κτηματικ.	100.25	5 % 1890	74.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	62.—
Ἀνταλλάξ.	99.—	5 % 1907	90.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ.		Κλείσ. 24)10	
5 % 1914		Λαυρίου..	5
Τρ.Ἀθηνῶ	180	Ἠλεκτρικ.	
Τρ.Ἀνατολ	295	Σ.Π.Α.Π.	222
Οἴνων.....	248	Σιδ.Θεσσ.	260

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ.		Κλείσ.24)10 γρόσ.	
Τρ.Ἀθηνῶ	37.75	Ἀνταλλάξ.	255.—
Τρ.Ἀνατολ	58.50		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 25)10	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 24)10
Ἑλλάδος...	7760	7730	7760	7810
Ἐθνικῆς....	75000	75000	75000	75300
Ἀθηνῶν....	560	557	560	559
Ἀνατολῆς..	878	876	876	887
Ἐμπορικῆς..	786	783	783	783
Βιομηχανίας	195	190	192	200
Ἐθν.Ἀτμ...	242	242	242	242
Οἰνοπνευμ..	398	395	395	397
Οἴνων......	750	745	747	746
Ἠλεκτρ.Σιδ	660	655	652	657
Ἠσαΐα.....	8.—	8.—	8.—	8.—
Πυριτοδοπ..	2040	2020	2020	2045
Λιπασμάτων	915	880	885	900
Ἔργον....	235	235	235	230
Προμηθεὺς..	868	868	868	868
Σ.Π.Α.Π...	688	683	687	688
Ἐριουργίας.	262	260	262	265
Πειραϊκῶν..	100	100	100	100
Χρώματα...	385	385	385	385
Διαμαντοπ..	136	131	136	135
Καπνοῦ....	236	233	233	235
Τέκτων....	125	123	123	122
Ἠλεκτρικῆς	358	358	358	358
Ἀνταλλάξιμ	98750	98650	98650	988—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ διακυμάνσεις ἐδόθησαν ἐπὶ χαλαρῶν ἐπιπέδων συνεπείᾳ προσφορᾶς. Ἡ ἀγορὰ ἔκλεισε μὲ πωλητάς.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδῖνον, 25 Ὀκτωβρίου—Παρισίων 123.75, Ν. Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.08, Ἰταλίας 92.69, Ἱσπανίας 39.675, Ἄμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.831, Βουκουρεστίου 817.50, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.47, Πράγας 164.10, Βελιγραδίου 273, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 205, Κάδμος 125, Φὶξ 475, Φῶς 40, Ἱπποδρόμου 320, Π.Α.Κ. 90, ΕΛΚΑ 60, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 680, Ψυχικοῦ 22.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο.—Προθεσμία 987.50 καὶ 986.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο.— Προθεσμία 861.50—864 καὶ 862.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Προθεσμία 480.50—481.50 καὶ 481 (κλείσιμον).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ ἑξῆς τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.95 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Σῖτος Χὰρτ Βίντερ Νο 1 δολλ. 3.95 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.50 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Θράκης δρ. 3.25 κατὰ ὀκᾶν τσὶφ φόρτ. ἄμ. μικτ.

Κριθὴ Μακεδονίας δρ. 2.50 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Βρώμη Μακεδονίας δρ. 2.65 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Βρώμη Μώλου δρχ. 3.10 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Βρώμη Θεσσαλίας δρ. 2.90 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Ἄλευρα Ἀμερικῆς Νέλσων δραχ. 10 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτοβ. ἕτοιμα.

Ἄλευρα Αὐστραλίας δραχ. 9.30 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτοβ. ἕτοιμα.

Φασόλια Μολδαυΐας £ 11.0.0 κατὰ τόν. κοσκιν. τσὶφ φόρτ. ἄμεσ.

Καφὲς Βίλλε Νο 5 σελλ. 45 κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας ΛΣΤ. 8.7.6 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἐκ Τεργέστης 1ον 15θήμερον Δεκεμβρίου.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας ΛΣΓ 8.12.6 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.—Μαρτίου.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας ΛΣΤ 9.0.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἐκ Τεργέστης Ἀπρίλιον — Αὔγουστον.

Ὄρυζα Αἰγύπτου Γκλασσὲ ΛΣΤ 10.10.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτωσις Ἰανουαρίου.

Σάββατον 25 Ὀκτωβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 %	1881	5695	5 %	1898	69.75
5 %	1884	5695	5 %	1900	66.—
4 %	1887	4720	1 %	1906	54.50
4 %	1889	4575	6 %	1917	88.—
5 %	1890	5675	6 %	1918	89.—
5 %	1893	5300	8 %	Α.Β.1919	96.—
2 ½ %	1898	37000	8 %	Γ.Σ.1925	93.75
4 %	1902	4550	8 %	Ζ.Ι.1929	94.25
5 %	1907	1355	5 %	1920 π.	206.—
4 %	1910	4550	5 %	1920 μ.	207.—
5 %	1914	5900	6 ½ %	1922	100.—
7 %	1924	7860	6 %	1926	95.75
7 %	1924	36500	8 %	1926	104.50
8 %	1925	80175	8 %	1927	481.—
6 %	1928	6800	Ἀνταλλ.	8 %	986.50
6 %	1928	37000	Ἀνταλλ.	6 %	862.50
			Βουλγαρ.	6 %	439.50
			Πολεμοπ.	6 %	80.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 %	1904	68.—	7.— %	1925	278.—
2.50 %	1912	66.—	7.— %	1926	279.—
2.— %	1925	6575	....		.....

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος....	7760	Οἰνοποιΐας.	395
Ἐθνικῆς....	75000	Οἴνων......	747
Κτηματικῆς.	3750	Καμπᾶ.....	160
Ἀθηνῶν....	560	Ἠσαΐα.....	8.—
Ἀνατολῆς..	876	Ἕνωσις....	102
Λαϊκῆς.....	5050	Γεωργ.Βιομ.	195
Ἐμπορικῆς.	783		
Πειραιῶς...	405	Ἀτμοπλ.	
Βιομηχανίας	192		
Οἰκονομίας	25	Κάππαρη...	—
Κεντρικῆς.	200	Ἀχαϊκῆς....	110
Κοσμαδοπ..	795	Ἐθνικῆς....	233
Χίου.......	700	Μιχαληνοῦ	515
Ἑλ.Ἐμ.Πίστ	218	Χιακῆς.....	325
Καραβασίλη	8200	Γιαννουλάτ.	105
Λακωνίας..	107	Κροκοδείλου	185

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς.....	165
Καπνοῦ.....	233
Ἀπόλλων...	80
Βασιλειάδη.	300
Πυριτιδοπ..	2020
Λιπασμάτων	885
Χρωμάτων..	385
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ........	135
Παλλὰς....	200
Κυλινδρόμ..	125
Ἥλιος.....	33
ΨυγεῖαΘεσ.	220
Ἀθηνᾶ.....	60
Παγ.Πατησ.	75
Ἀλεξόπουλο	10
Σάνιτας....	4.—
Κονσέρβαι..	270
Ψυγ. Πειρ..	290
Ἀνατολὴ...	160
Χημ.Βιομηχ.	84
Προμηθεὺς..	868
Ἅλατος....	85
Λεβαδείας...	160
Εὐρώτας....	120

Ἀνθρακευτ	
Ἀλιβεριου..	26
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναὶ)	34.—
Ἐπ. (προν.)	100
Λαυρίου....	7—
Ὠρωποῦ....	21

Σιδ)μικαὶ	
Θεσσαλίας.	787
Σ.Π.Α.Π...	687
Ἠλεκτρ.Σιδ.	655

Οἰκοδ) καὶ	
Ἡρακλῆς..	775
Τιτὰν.....	2000
Ξυλείας...	110
Τέκτων...	123
Ἔρβα.....	560
Ἄτλας....	33.—
Ἔργον....	235
Κέκρωψ..	176
Κύκλωψ..	115
Ἐργοληπτι	135
Ὄλυμπος..	190
ΑΚΤΕ....	25.—
Πρώτη Οἰκ	180
Καψαμπέλι	87
Ἑλλοὺλ...	70

Ὑφαντουρ	
Πειρ.Ἐπιχ	100
Ἐριουργία	262
Βερμίου...	388
Ἔρια.....	74
Ἑλλ.Ταπητ	25
Χρυσαλλὶς	103
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουργ	30
Ἀθηναῒς..	118
....	
Ναθαναήλ.	400
Φανελλοπ.	50

Διάφοροι	
Ἠλεκτρικὴ	358
Ἑνιαίας..	510
Τίτλ.Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	[illegible]
Κορίνθου.	350
Γεν.Ἀποθ	390
Ἐξαγ.Καπν	4945

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΓΑΛΛΙΑΣ - ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν) —Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὀργανώσεων τῆς δεξιᾶς θὰ ἀπαντήσουν σήμερον εἰς τὰς ἐφημερίδας των εἰς τ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον τοὺς ἀπηύθυνεν ὁ Γάλλος ἐθνικιστὴς συγγραφεὺς Ἐρβέ, ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γαλλο-Γερμανικὴν συνεννόησιν. Ὁ Χίτλερ ἔγραψεν ὅτι ἡ Γερμανία ὑπῆρξε τὸ θῦμα μιᾶς ἀδίκ συμπεριφορᾶς τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ὑπέστη οὐδεὶς λα ός. Ἡ στρατιωτικὴ Γαλλο-Γερμανικὴ συμμαχία τ ὁποίαν προτείνει ὁ Ἐρβὲ δὲν εἶνε ἀναγκαία τ τὴν Γερμανίαν ἥτις ἐπιδιώκει τὴν εἰρήνην. Ὁ ἀ χηγὸς τῶν ἐθνικοφρόνων Χούγκεμπεργκ τηρεῖ ἐ πιφυλακτικὴν στάσιν διαμφισβητῶν τὴν καλὴν π στιν τοῦ Ἐρβὲ ἐνῷ ἕτερος ἐθνικόφρων ἡγέτ γράφει ὅτι ἐφ' ὅσον ὑφίστανται διὰ τὴν Γερμανί οἱ ταπεινωτικοὶ ὅροι τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ τοιαύτης συνεν νοήσεως.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 25. (Ἀσύρματος). — Ἡ πολεμικὴ ἡ διεξάγεται κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν εἰς τὸ ξένον καὶ ἰδίως εἰς τὸν γαλλικὸν Τύπον ὑπὲρ κα κατὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν παρακολουθεῖται ἐν Ἰταλίᾳ μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντ Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι ἡ Γαλλία ἐβράδυνε προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν πραγματικότητα ἀλλ' ἐβ ησεν ἐν τέλει νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψει της. Ὡς ἀπ δείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος ἐδικαίωσ πάντοτε τὸν κ. Μουσσολίνι. Ὁ κ. Μουσσολίν πράγματι ἀπὸ τοῦ 1922 προέτεινε τὴν ἀναθεώρησ τῶν ποσοστῶν ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων τῶν καθορ σθέντων εἰς Σπᾶ. Ἡ πρότασις δὲν ἐγένετο δεκτ καὶ τότε ἡ Γαλλία σπεύδουσα κατέλαβε τὸ Ρο ἀλλ' ἡ ἀναθεώρησις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ δ τῶν συμφωνιῶν τοῦ Ντὼζ καὶ τοῦ σχεδίου Γιούνγ Ὁ κ. Μουσσολίνι δὲν ἠθέλησε νὰ μετάσχῃ εἰς τ κατάληψιν τοῦ Ρούρ ἡ δὲ Γαλλία ἐδέησεν ἐν τέλ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς συνεννο σεως μετὰ τῆς Γερμανίας.

ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΑΣΣΙΖΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΒΟΡΙΔΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΤΕΛΕΤΗ

ΡΩΜΗ, 25. (Τηλεγραφικῶς). — Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐτελέσθησαν εἰς Ἀσσίζι οἱ γάμοι τοῦ βασιλέως Βόριδος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἰωάννα

Τρεῖς βασιλικαὶ ἁμαξοστοιχίαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία μὲ τὴν νύμφην καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἰταλί ας καὶ ἡ ἄλλη μὲ τὸν Βόριδα καὶ τοὺς συγγενεῖς του, μετέφεραν εἰς Ἀσσίζι ὅλην τὴν πριγκηπικ ὁμήγυριν, ἔφθασαν δὲ μὲ τόσην καθυστέρησιν, ὥ στε ὁ κ. Μουσσολίνι καὶ οἱ ὑπουργοί, ποὺ ὑπεδέ χθησαν τοὺς βασιλεῖς, ἐχρειάσθη ν' ἀναμείνουν ἐπ δύο ὥρας εἰς τὸν σταθμόν.

Ἡ τελετὴ τῶν γάμων εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκί σκον τῆς Ἀσσίζης ὑπῆρξε συντομωτάτη, διαρκέσ σα μόλις ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, καθ' ὅσον ἐγκατ λείφθη ἡ ἀρχικὴ σκέψις περὶ τελέσεως ὁλοκλήρο καθολικῆς λειτουργίας καὶ ἡ ὅλη ἱεροτελεστί περιωρίσθη εἰς τὸ ἁπλοῦν τυπικὸν τοῦ γάμου, ἐνώ πιον τοῦ τάφου τῆς προγόνου τῆς νύμφης, Μαρί τῆς Σαβοΐας. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἱεροτελεστίαν δύο νεόνυμφοι κατῆλθον εἰς τὴν κρύπτην καὶ προσ εκύνησαν τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Μεταξὺ τῶν παρισταμένων διεκρίνετο ὁ Φερ δινάνδος τῆς Βουλγαρίας, ἡ δούκισσα τῆς Ἀόστ μὲ χρυσᾶ, ἡ πρώην βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Σοφ μὲ τὴν περίφημον τιάραν τῶν ἀδαμάντων της κ ὁ κ. Μουσσολίνι μὲ χρυσοποίκιλτον στολὴν μὲ τ περιδέραιον τῆς Ἀννουντσιάτας. Ὅλαι αἱ πριγ κήπισσαι τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, ἔφεραν λευκὸ κεκρύφαλον.

Ὁ καιρὸς δὲν ηὐνόησε τοὺς γάμους. Ἡ ἀπὸ πρωΐας συνεχιζομένη βροχὴ μετεβλήθη εἰς πραγ ματικὸν καταρράκτην, ὅταν τὰ αὐτοκίνητα τῶν βασιλέων καὶ τῶν προσκεκλημένων ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν πρὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Φραγ κίσκου. Κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς ἱεροτελεστία ἔπεσε καὶ σφοδροτάτη χάλαζα, ἡ ὁποία ἠκούετο καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

Ἡ πριγκήπισσα Ἰωάννα ἀποβιβαζομένη τοῦ αὐ τοκινήτου της, δὲν κατώρθωσε, παρ' ὅλας τὰς ἀ νοιγείσας ὀμβρέλλας, νὰ σώσῃ τὸ ὡραῖον νυμφ κόν της φόρεμα ἀπὸ τὴν νεροποντήν, εἰσῆλθε δ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀρκετὰ βρεγμένη καὶ μὲ τὴ οὐρὰν τοῦ φορέματός της καταφανῶς λασπωμέ σαν. Πολὺ χειροτέραν δὲ τύχην ὑπέστησαν αἱ π ρισσότεραι τῶν πριγκηπισσῶν καὶ τῶν ἄλλων προσκεκλημένων, αἱ ὁποῖαι, λόγῳ τοῦ συνωστισμ τῶν αὐτοκινήτων, δὲν κατώρθωσαν ν' ἀποβιβα σθοῦν ἀκριβῶς πρὸ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ. Ὅλαι εἰσ ῆλθαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διάβροχοι κυριολεκτικῶ καὶ μὲ κατεστραμμένα τὰ βαρύτιμα φορέματά των.

Οἱ νεόνυμφοι μεταβάντες εἰς Πρίντιζι ἀνεχώ ρησαν ἀτμοπλοϊκῶς διὰ τὴν Βάρναν τῆς Βουλγα ρίας συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν βασιλέων.

ΣΟΦΙΑ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ βασιλικοῦ γάμου, ὁ ἐνταῦθα καθολι κὸς ἐπίσκοπος ἐτέλεσε δοξολογίαν εἰς τὴν καθολι κὴν ἐκκλησίαν παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ βασι λέως καὶ τῶν πρεσβευτῶν τῶν καθολικῶν κρατῶν.

Ταυτοχρόνως ὁ Ἄγγλος ἐπίσκοπος Γιβραλτὰρ ἱερούργησε εἰς τὸν ὀρθόδοξον ναὸν τοῦ Ἁγίου Ν κολάου παρουσίᾳ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σόφιας Στε φάνου, πολλοῦ πλήθους καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀ γλικῆς πρεσβείας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὁ ἐπίσκοπος Γι βραλτὰρ καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Στέφανος ἐξεφώνη σαν λόγους ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

Ὅλος ὁ Τύπος χαιρετίζει ἐνθουσιωδῶς τοὺς νε ονύμφους καὶ τονίζει ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ Βουλγαρί ἀποκτήσασα βασίλισσαν εἰσέρχεται εἰς νέαν φά σιν τῆς ἐθνικῆς της ὑποστάσεως. Σύμπας ὁ πληθυ σμὸς πανηγυρίζει.

ΕΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΔΥΝΑΜΕΝΟΝ ΝΑ ΠΕΤΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ 11.000 ΜΕΤΡ.

ΜΕ ΤΑΧΥΤΗΤΑ 800 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ἡ «Μὸνταγκ Πὸστ» τοῦ Βερολίνου ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὅτι τὰ ἐν Δεσάου ἐργοστάσια ἀεροπλάνων Γιουνγκερς, κατασκευάζουν ἀεροπλάνον τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ ἵπταται εἰς ὕψος 11.000 μέτρων. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τὰ στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας εἶνε ἐλαφρότατα, τὸ ἀεροπλάνον θὰ δύναται νὰ διανύῃ 800 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, ὅση δηλαδὴ εἶνε ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Βερολίνου εἰς Παρισίους.

Μολονότι ἡ κατασκευὴ τοῦ νέου ἀεροπλάνου τηρεῖται εἰσέτι μυστική, ἐν τούτοις ἐγνώσθη ὅτι ἐλήφθησαν διάφορα μέτρα, ἐπιτρέποντα εἰς τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ νὰ διασχίζωσι τὰ ὕψη ταῦτα. Ἐδημιουργήθη δηλαδὴ δευτέρα θέσις ὁδηγοῦ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εἰσέρχεται ὁ πιλότος δι' ἀνοίγματος μικροτάτου. Τὸ ἄνοιγμα τοῦτο θὰ κλείεται ἑρμητικῶς ὅταν τὸ ἀεροπλάνον θὰ φθάνῃ εἰς ὕψος 10.000 μέτρων. Ἐπίσης κατωρθώθη ὅπως οἱ κινητῆρες, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε παρατηρήσεις, ἔχουν μόνον τὴν ἡμίσειαν ἀπόδοσίν των εἰς ὕψος 5.000 μέτρων, ἀποχωρίζωνται τῆς ἐξωτερικῆς ἀτμοσφαίρας δι' ἰδιαιτέρων προληπτικῶν μέσων, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπιτύχουν ἐντὸς ὀξυγονούχου ἀτμοσφαίρας τὴν πλήρη αὐτῶν ἀπόδοσιν.

ΣΟΒΑΡΑ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Καΐρου ὁ ἐρεθισμὸς ὁ ἐπικρατῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον λαμβάνει ἐπικίνδυνον τροπήν. Αἱ τηλεφωνικαὶ συγκοινωνίαι μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων διεκόπησαν ἡ δὲ ἀστυνομία καὶ ὁ στρατ διατελοῦν νυχθημερὸν ἐν ἐπιφυλακῇ. Ἡ κατάστα σις χαρακτηρίζεται ὡς σοβαρωτάτη.